

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXI

П'ЯТНИЦЯ, 12 БЕРЕЗНЯ 2004 РОКУ

ЧИСЛО 11

VOL. CXI

FRIDAY, MARCH 12, 2004

No. 11

Новий символ гривні День народження Кобзаря і день масових протестів проти недемократичної влади

Сергій Тигіпко Фото УНІАН

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 3 березня голова правління Національного банку України Сергій Тигіпко представив новий графічний символ гривні, який складається з двох елементів – стилізованого зображення прописної букви „г“ (з) і двох горизонтальних ліній. Символ був вибраний серед 1000 конкурсних ескізів. У „Свободі“ (ч. 7) було вміщено повідомлення про проєкт міжнародного символу української гривні, який передбачав застосування першої літери „г“ від російського написання назви грошей. Але переміг український варіант. Ніякими адміністративними заходами НБУ не популяризуватиме новий символ гривні, але С. Тигіпко вважає, що використання його вже в найближчому майбутньому стане повсюдним. С. Тигіпко відзначив, що разом з новим символом дійсними будуть позначення гривні: „грн“ і „UAH“. Введення нового символу гривні не спричинить за собою зміни в оформленні дійсних банкнот гривні.

10 березня у Верховній Раді депутат від „Нашої України“ Валерій Асадчев ще раз повернувся до теми гривні і заявив, що гроші, випущені Національним банком України під керівництвом Сергія Тигіпка, є нелегітимними через відсутність слова „Україна“ на нових 20-гривневих купюрах. Грошові знаки обов'язково містять назву держави. Це не стосується лише євро – через повагу до всіх країн Євросоюзу, – зазначив В. Асадчев. На 20-гривневій банкноті, випущеній у 2003 році, справді відсутній напис „Україна“. Там лише написано „Національний банк України“.

За матеріалами ЗМІ

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – У вівторок, 9 березня, масове вшанування Тараса Шевченка у зв'язку зі 190-річчям від народження перетворилося в столиці України в організований опозиційними політичними силами перед пам'ятником Кобзареві в Києві багатотисячний протест проти вже цілком очевидного сповзання офіційної влади в незалежній Українській державі до автократизму, зокрема проти грубих, обурливих порушень нею демократичних принципів свободи слова і преси. Колону, яка йшла до пам'ятника вулицями столиці, очолювали провідник парламентського блоку „Наша Україна“ Віктор Ющенко, голова Соціалістичної партії України Олександр Мороз і голова партії „Батьківщина“ Юлія Тимошенко.

Після Служби Божої під відкритим небом, очоленої Патріархом Української Православної Церкви Київського патріархату Філаретом, демонстранти під антикучмівськими гаслами приєдналися до представників засобів масової інформації, які виступали проти свавілля влади в галузі публічної інформації. Усіх учасників протестів було щонайменше п'ять тисяч.

Виступаючи на вічі перед пам'ятником Тарасові Шевченкові, провідник блоку „Наша Україна“ Віктор Ющенко звернув увагу на той ганебний факт, що офіційна влада, починаючи від президентської й аж до місцевої, повністю відсторонилася від святкування 190-річчя від дня народження батька української нації. „Я позавчора приїхав

з Моринців, села, яке народило Тараса. Ніколи не забуду так званий „святковий вечір“... У холодному клубі, в якому не було жодного представника влади ні з Києва, ні з Черкас, сільська громадка вславляє свого земляка. Чому ж сьогодні, в цей славний ювілей, колону маніфестантів очолюють журналісти з хустками на роті? Тому, що ми справді живемо у невиліній країні...“.

Чільний „нашоукраїнець“ висловив небезпідставне припущення, що кінцевою метою заініційованої владою політичної реформи в Україні є намір Л. Кучми пересісти в крісло прем'єр-міністра. „Це не конституційна реформа, а державний переворот“, – підкреслив В. Ющенко. Він повідомив, що три тижні тому його блок запропонував опозиційним силам „маніфест єднання“, котрий передбачає спільні дії щодо виборів президента і висунення єдиного кандидата. В. Ющенко запевнив, що піде на президентські вибори плече до плеча з Ю. Тимошенко, а також висловив надію, що до них приєднається й О. Мороз.

В. Ющенко доречно нагадав, що минулого року поряд з ним, Ю. Тимошенко і О. Морозом на подібному вічі протесту перед пам'ятником Тарасові Шевченкові „стояли й інші політичні сили“ – тобто комуністи. „Чого не виконав Тарас, щоб ці люди не прийшли сьогодні вклонитися йому? – з обуренням в голосі запитав В. Ющенко і на весь

(Закінчення на стор. 3)

Провідники опозиції (зліва) В. Ющенко, Ю. Тимошенко і О. Мороз на демонстрації. Фото УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

150 народних депутатів підписали прохання

КИЇВ – Понад 150 народних депутатів України 4 березня підписали звернення до Папи Івана Павла II з проханням надати Патріарший статус Українській Греко-Католицькій Церкві. Як розповів ініціатор збору підписів народний депутат України, член Української Народної Партії фракції „Наша Україна” Олекса Гудима, „атмосфера під час збору підписів була надзвичайно доброзичливою як до Греко-Католицької Церкви, так і до тих народних депутатів, які найбільше до цього спричинилися – це, зокрема, Оксана Білозір, Михайло Косів, Юрій Ключковський, Ігор Шурма та Андрій Шкіль”. Одними з перших, звернення до Папи Івана Павла II підписали Леонід Кравчук, Іван Плющ, Віктор Ющенко, Юрій Костенко, Юлія Тимошенко, Ігор Юхновський, Степан Гавриш, Віктор Пинзеник, Валерій Пустовойтенко, Анатолій Магвієнко, Левко Лук'яненко, Іван Драч, Павло Мовчан, Іван Засць, Петро Порошенко. Звернення також підтримали голова та заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу, народні депутати України Мустафа Джемільєв та Рефат Чубаров, а також президент Конфедерації єврейських общин та громад України, народний депутат України Євген Червоненко.

П. Лазаренко відкидає звинувачення

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Колишній прем'єр-міністр України Павло Лазаренко рішуче відкидає будь-які спроби Генеральної прокуратури України „списати на нього резонансні нерозкриті злочини” – 3 березня повідомила його український адвокат Марина Долгопола. В офіційній заяві, переданій М. Долгополою, стверджується, що генеральний прокурор України Геннадій Васильєв „не має жодних юридичних підстав для розповсюдження офіційно невідомої інформації про начебто причетність П. Лазаренка до вбивств Євгена Щербана та Вадима Гетьмана”. Генпрокуратура України, розповсюджуючи подібну інформацію через ЗМІ, сподівається в такий спосіб негативно вплинути на судові рішення американського суду, сказала вона. Крім того, у Сан-Франциско судовий процес над П. Лазаренком, що мав розпочатися 8 березня, перенесено на 15 березня.

Триває засідання українсько-американського Комітету з питань зовнішньої політики

ВАШІНГТОН. – 10 березня сторони обмінялися думками з актуальних проблем глобальної та регіональної співпраці. 9 березня розглядався сучасний стан та перспективи двосторонніх взаємин, українсько-американської співпраці в рамках міжнародних організацій, взаємостосунків Україна-НАТО, питання інтеграції України в європейські структури. За словами першого заступника міністра закордонних справ Володимира Єльченка, особлива увага приділялася внутрішній ситуації в Україні та США у рік президентських виборів в обох країнах та питанням активізації співробітництва між Україною і США напере-

додні Стамбульської зустрічі НАТО, на якій очікуються важливі рішення, що певною мірою стосуватимуться України та її зближення з Північноатлантичним альянсом.

Схвалено проєкт закону про ратифікацію ЄЕП

КИЇВ. – Кабінет Міністрів на своєму засіданні 3 березня схвалив проєкт закону про ратифікацію угоди щодо формування єдиного економічного простору і має намір найближчим часом передати його Верховній Раді на затвердження. Про це повідомив перший віце-прем'єр Микола Азаров. За його словами, на останньому засіданні групи високого рівня представників урядів чотирьох країн ЄЕП сторони домовилися про ратифікацію парламентами чотирьох країн цієї угоди в першому півріччі цього року для надання їй чинності. У вересні минулого року президенти чотирьох країн – України, Росії, Білорусі й Казахстану підписали угоду про зформування ЄЕП.

В Україні зростає народжуваність

КИЇВ. – За даними уряду, в Україні другий рік поспіль зростає рівень народжуваності, зламавши тенденцію попередніх років. Міністерство юстиції 10 березня повідомило, що 2003 року було зареєстровано 410,764 народжень – що на 4,5 відсотка більше, ніж 2002 року. 2002 року народжуваність зросла на 3 відсотки порівняно з 2001 роком. Найбільша народжуваність минулого року була зареєстрована на Донеччині, Львівщині, Дніпропетровщині та в Києві. Але, попри це, у жодному з регіонів України народжуваність не перевищила рівня смертності.

Книжкою року стала „Історична фонологія” Ю. Шевельова

КИЇВ. – 9 березня оголошено результати щорічного оцінювання „Книжка року”. Найкращою книжкою 2003 року було визнано „Історичну фонологію української мови” Юрія Шереха-Шевельова. Проте першу нагороду було присуджено не одностайно, Організатор оцінювання Костянтин Родик сказав, що він особисто агітував за іншу книжку. З появою „Історичної фонології” вся мовологія про „спільну коліску” „трех братніх мов” – просто відпадає. Прочитайте – і будете знати, про що говорити, а про що говорити просто не „comme il faut”. Володимир Мостовий, редактор „Дзеркала тижня”, отримав спеціальну нагороду за висвітлення книжкових новинок.

У день народження Шевченка Президент закликав народ до єдності

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма звернувся 9 березня до українського народу з нагоди 190-річчя від дня народження Тараса Шевченка. Він закликав український народ до єдності, „бо лише у єдності – наш порятунок”. У вітанні глави держави зазначається: „Дорогі співвітчизники! 190 років тому українська земля привела на світ свого Месію – Тараса Шевченка, сина кріпака, що став володарем у

царстві духу. Уже впродовж майже двох століть його ім'я освячує історичний шлях великої і древньої нації у центрі Європи”. Президент закликав: „Піднімімо вгору смолоскип Шевченкового заповіту „Обніміться ж, брати мої!”, бо лише у єдності – наш порятунок на рвінних вітрах сучасності. Учімося в нього великої і святої науки – любити Україну, бути синами і дочками якої нам накреслено долею. Він вірив у її високе покликання у часи люті, а нам належить звершити це покликання у благодатний час, який настав за його пророчим заповітом. Нашим спільним пам'ятником Кобзареві стане щаслива, могутня і єдина Україна!”.

Боротьба за нафтопровід „Одеса-Броди” продовжується

КИЇВ. – Сергій Єрмілов, міністер палива та енергетики був звільнений 5 березня указом Президента Леоніда Кучми, причини не подано. С. Єрмілов був одним з найвпливовіших міністрів, який виступав на підтримку „європейського напрямку нафтопроводу „Одеса-Броди”. Кабінет міністрів України, під керівництвом Віктора Януковича, 4 лютого одностайно ухвалив рішення, що нафтопровід „Одеса-Броди” працюватиме в „європейському напрямку”. Можна б подумати, що справа закінчена. Однак Росія і російський варіант нафтопроводу – так званий „реверс” продовжують боротися проти більш корисного для України європейського варіанту. Головним противником європейського напрямку є голова фірми „Нафтогаз Україна” Юрій Бойко. Поширюються чутки, що Президент призначить його на місце С. Єрмілова. В грудні Президент Л. Кучма звільнив віце-прем'єр-міністра Віталія Гайдуга, ще одного прихильника „європейського напрямку” нафтопроводу „Одеса-Броди”. Нового міністра ще не призначено.

Більшає подруж в Україні у відношенні до розлучень

КИЇВ. – В Україні почали більше одружуватися і менше розлучатися, – констатує 9 березня Міністерство юстиції. Минулого року зареєстровано понад 370 тисяч шлюбів – це на 15 відсотків більше, ніж у 2002 році. Водночас кількість розлучень в Україні зменшилася у 2003 році на 4 відсотки. За словами міністра юстиції Олександра Лавриновича, найміцніші сім'ї живуть у Закарпатській, Львівській, Волинській та Рівненській областях. До речі, Закарпатський регіон утримує першість серед найміцніших шлюбів уже не перший рік. А найбільше розлучень у минулому році зареєстровано в Черкаській області. Серед перших у розлученнях також Луганська і Миколаївська області та Кримська автономія.

В автомобільній аварії загинув журналіст Г. Чечик

КИЇВ. – 3 березня о 6-й год. ранку в автокатастрофі загинув генеральний директор Полтавської телерадіокомпанії „ЮТА” Георгій Чечик. Дорожньо-транспортна пригода сталася у Пирятинському районі (Полтавська область) поблизу села Велика Круча, на автомагістралі

Київ-Харків. Про це повідомив представник міліції. За наданими даними, автомобіль „Опель”, в якому їхав Г. Чечик, виїхав на зустрічну смугу і зіткнувся з автомобілем „Газель”. Оперативна група каже, що Г. Чечик їхав до Києва, але не доїхав. 56-річний Георгій Чечик близько 12 років очолював „ЮТА”, що здійснювало цілодобове мовлення. Нагадаємо, що у лютому він заявив про те, що на телерадіо „ЮТА” чиниться тиск з боку міської влади.

Тяжка дійсність українців, які працюють у Британії

ЛОНДОН. – Конгрес британських профспілок (TUC) оприлюднив 8 березня доповідь, яка має назву „На Заході: українці на праці у Британії”, і містить інтерв'ю з українськими робітниками у тих секторах, де їх у Британії працює найбільше, зокрема – на будівництві, в харчовій промисловості та сільському господарстві. Профспілки – для яких доповідь написав український студент – доводять висновок про сувору експлуатацію українців. Базуючись на розмовах з самими емігрантами, автор зазначає, що українським працівникам часто платять менше половини того, що отримували б британці. У звіті йдеться про те, що багато хто з українців, які працюють у Британії, перебувають або ж легально працювати на сільськогосподарських роботах, або за студентськими візами. Профспілки закликали британський уряд до зміни політики щодо працевлаштування мігрантів таким чином, аби приділити більше уваги „правам осіб – незалежно від їхнього імміграційного статусу”.

Україна – серед буферних країн ЕС

СТРАСБУРГ, Франція. – Європі слід захистити себе буферними державами від Сирії, Ірану, Іраку і Росії, заявив 8 березня комісар єдиного ринку Європейського союзу Фріц Болкенштайн. Від близькосхідних держав ЕС повинна захищати Туреччина, а від Росії – Білорусь, Молдова і Україна, повідомляється на сайті газети „Financial Times”. При цьому, за словами Ф. Болкенштайна, буферні держави у жодному разі не можна приймати в ЕС. Комісар Євросоюзу висловив свої погляди на майбутній устрій ЕС у своїй книзі „Кордони Європи”. Головна думка книги – Євросоюз має стати чимось більшим, ніж просто митним союзом. Крім того, Ф. Болкенштайн висловився за неприйняття до ЕС України, Білорусі, Молдови, а також і проти членства Туреччини в тій організації. Ф. Болкенштайн, який є комісаром Євросоюзу з питань внутрішнього ринку, податків та митної політики, заявив, що прийняття Туреччини зробить неможливим відмову Україні в членстві в Євросоюзі в майбутньому. „На сході є геополітична потреба в буферній зоні між ЕС та Росією, яка має бути зформована з країн, що не належать до жодного з блоків”, – вважає комісар Ф. Болкенштайн. Туреччина як не член ЕС має бути буфером між ЕС та Іраком, Іраном та Сирією.

За повідомленнями інформаційних агентств

Демонстрація протесту 9 березня в Києві.

Фото УНІАН

День народження...

(Закінчення зі стор. 1)

голос ствердив. – Україна живе з кримінальною владою, яка не шанує Бога, людей, Шевченка! Якби влада шанувала Шевченка, то Президент не святкував би його ювілей разом з султаном у Бруней. Шоправда, на вічі не тільки був присутній один з чільних членів фракції Комуністичної партії України, відомий поет Борис Олійник, але й виступив на захист свободи слова в Україні.

Виступаючи на вічі, Є. Тимошенко закликала учасників протестів до „громадянської непокори“, оскільки те, що відбувається тепер в українському парламенті – „це втрата останньої надії“: олігархічно-кланова більшість у Верховній Раді має, на жаль, досить голосів, щоб здійснити свої антинародні плани, – сказала Ю. Тимошенко і запропонувала всій опозиції йти в народ, будити його, піднімати на мирне, але всеукраїнське повстання, „щоб зруйнувати плани влади“.

Зокрема Ю. Тимошенко сказала: „Мені на думку спадають слова президента США Франкліна Рузвельта, який закликав до чотирьох свобод – свободи слова, свбоди віросповідання, свободи від злиднів і свободи від страху. Але для нас всі інші свободи починаються саме зі свободи від страху...“.

Ю. Тимошенко від імені опозиційної трійки запевнила учасників протесту в тому, що справді дає надію на успіх противників режиму Л. Кучми – що „Наша Україна“, партія „Батьківщина“ і Соціалістична партія України висунуть єдиного кандидата до президентських виборів 2004 року.

На вічі виступив також О. Мороз. І хоч він підтримує проєкт політреформи, у своїй короткій промові виразно підкреслив, що влада і опозиція „мають спільну модель, проте цілком різні цілі“, оскільки з боку Президента і його Адміністрації ця реформа є суцільним оковамилюванням. Наприкінці свого виступу О. Мороз з пам'яті і дуже емоційно прочитав вірш Тараса Шевченка „Мені однаково...“.

Виступаючи „від імені незалежних журналістів“, голова парламентського Комітету з питань свободи слова Микола Томенко ствердив: „Влада боїться лише одного – спротиву громадян. Якщо ми будемо разом в боротьбі за свободу слова, за кожного журналіста, – влада відступить. Якщо ж вона не відступить, ми повинні готуватися до журналістського страйку, оскільки від журналістів відбирають найголовніше – право на професію“.

Учасники протесту ухвалили резолюцію, в якій зазначається, що „влада сьогодні переслідує свободу слова брутальніше, ніж це колись робила царська охранка, яка забороняла твори Шевченка... Схиляючись перед пам'яттю великого Кобзаря, кожен повинен зробити вибір – жити без правди і честі чи здобути свободу для України. Ні – цензури і диктатури!“.

Закриваючи віче, народний поет Дмитро Павличко також закликав всі політичні опозиційні сили до єдності. З його уста прозвучала коротка і дуже оптимістична характеристика провідників опозиції: він назвав О. Мороза „мудрим політиком“, Ю. Тимошенко – „гарячою і системно мислячою“ а В. Ющенко – „майбутнім президентом України“.

За матеріалами ЗМІ

Ще один приклад тиску на ЗМІ

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 3 березня було перервано мовлення київської радіостанції „Континент“, яка ретранслювала програми „Голосу Америки“, Радіо „Свобода“, Бі-Бі-Сі, „Німецької хвилі“ і Польського радіо. В офіційному повідомленні Центру „Укрчастотнагляд“ щодо припинення мовлення Радіо „Континент“ зазначено, що Центр вилучив передавач Радіо „Континент“ згідно зі зверненням Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення від 2 березня. Але Національна рада України 9 березня категорично заявила, що мовлення радіостанції „Континент“ не було припинено за її рішенням. Член Національної ради Віталій Шевченко сказав, що останні два роки питання „Континенту“ на засіданнях Національної ради навіть не розглядалося. Він назвав санкції проти „Континенту“ ганебним фактом для України та тих її чиновників, які спричинили міжнародний скандал.

Державний департамент США з приводу закриття радіостанції „Континент“ висловив глибоку стурбованість спробами української влади обмежити доступ громадськості до незалежних новин і інформації. У заяві офіційного представника департаменту Ричарда Бавчера від 4 березня говориться: „Ми закликаємо керівництво України негайно дозволити мовлення радіостанції „Континент“ і утриматися від подальших перешкод для ретранслявання міжнародних радіопрограм в Україні“. 4 і 6 березня Державний департамент США виступив із заявами, у яких висловив занепокоєння з приводу вбивств і зникнень журналістів в Україні та спробами української влади обмежити доступ громадян до незалежних інформації.

Міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко мав зустріч із Послом США в Україні Джоном Гербстом, якому надав відповідні роз'яснення стосовно існуючої ситуації.

Оприлюдненні 9 березня результати аналізу програм новин провідних українських телеканалів за перший повний тиждень кожного місяця в рамках проєкту „Моніторинг політичних новин“ свідчать, що представникам опозиції надається в 2-4 рази менше часу в новинах, ніж представникам парламентської більшості і державного апарату. Організатори цієї перевірки наголосили, що новини про Україну дедалі більше політизуються, час етеру, який надається Президентові в новинах, зріс в 4,5 раза у порівнянні з листопадом 2003 року. Зменшився обсяг етеру провідників КПУ та „Нашої України“.

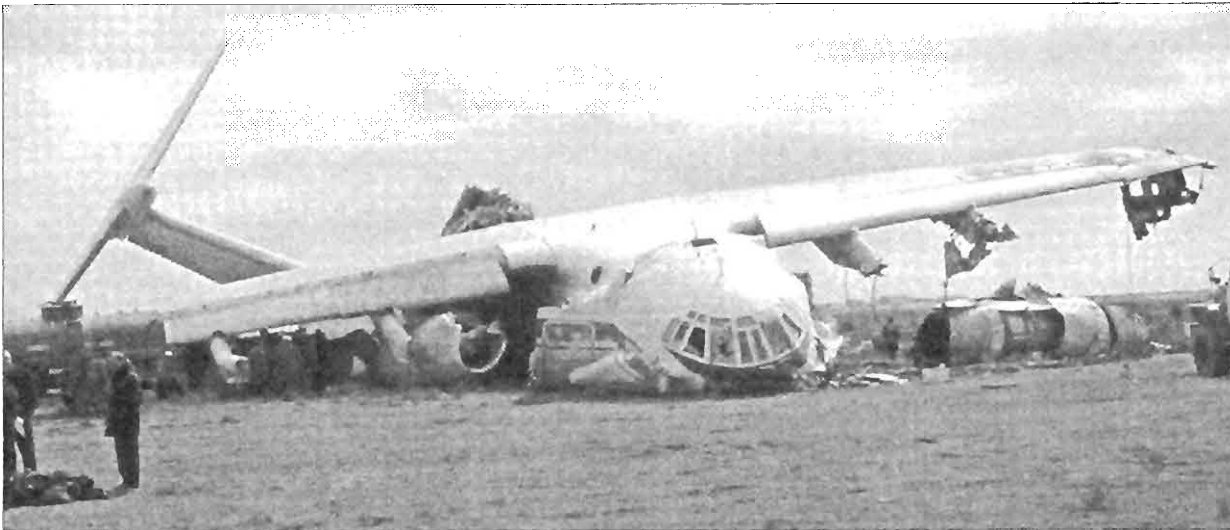
Народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Микола Томенко заявив 9 березня, що коли влада не припинить тиск на ЗМІ, необхідно буде готувати журналістський страйк.

Виступаючи 5 березня у Верховній Раді, народний депутат від БЮТ Олександр Турчинов заявив, що ніякі закони про пропорційні вибори не врятують Україну від диктатури, оскільки йде суцільна зачистка ЗМІ – закриття „Сільських вістей“, під загрозою – закриття „Голосу України“, Радіо „Свобода“, Радіо „Рокс“, знову пролилась кров журналіста – керівника Полтавської телерадіокомпанії „ЮТА“. „Це початок громадянської війни проти правди та власного народу“, – підкреслив народний депутат.

Інститут масової інформації (Київ) вважає, що події останніх днів не були збігом обставин. 3 березня припинилась трансляція радіо „Континент“, яке за два тижні до цього підписало угоду про трансляцію з українською службою радіо „Свобода“. У той же день по дорозі до Києва за загадкових обставин загинув в автокатастрофі директор Полтавської телерадіокомпанії „ЮТА“ Георгій Чечик, який їхав підписувати угоду про трансляцію – також з українською службою Радіо „Свобода“. Чи це лише формальний збіг у часі? Постає ряд асоціацій: загадкові автомобільні катастрофи, витіснення з національного медіа-простору критичних до влади голосів, непрямі види тиску на журналістів, недоступ опозиції до масових загальнонаціональних ЗМІ. Висновок: в Україні посилюється тиск на демократичні засоби масової інформації.

За матеріалами ЗМІ

Розбився український вантажний літак Іл-76

4 березня в Баку, Азербайджан, розбився український вантажний літак Іл-76 української авіакомпанії „Азов“, що віз вантаж з Анкари, Туреччина, до Кабулу, Афганістан. Літак приземлявся в Баку для дозаправлення паливом в ніч на 4 березня, злетів в 9.06 ранку і майже відразу ж впав у 2-3 км на північ від летовища. Перед падінням з висоти 50 метрів екіпаж не передавав якихось тривожних повідомлень. В результаті аварії загинули три особи з семи летунів. Четверо госпіталізовані.

Фото УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Прибічники Ж.Б. Аристиди
стріляли в демонстрантів

ПОРТ-О-ПРЕНС, Гаїті. – У столиці країни група озброєних людей почала стріляти у демонстрантів, які святкували відставку президента країни Жана-Бертрана Аристиди. Очевидці покладають вину за цей випадок на прибічників Аристиди. Американські і французькі морські піхотинці приєдналися до тамтешньої поліції, яка намагалася відновити громадський спокій у столиці після того, як шістьох осіб було застрелено і понад двадцятьох поранено під час зібрання на честь від'їзду президента Жана-Бертрана Аристиди. Напад стався попри присутність американського війська. За словами американського військового речника, троє піхотинців відкрили вогонь у відповідь, вбивши нападника. Тим часом президент Гаїті у вигнанні Жан-Бертран Аристид заявив 8 березня, що він залишається законно обраним президентом країни. На прес-конференції у Центрально-Африканській Республіці Ж.Б. Аристид, вперше публічно закликав до мирного опору на Гаїті та до відновлення демократії: „Я досі – за конституцією – президент – у цьому немає сумніву. Тому я роблю все від мене залежне, щоб підтримувати народ, який мене обрав. Коли настане час, я повернуся на Гаїті“. Він також заявив, що його було усунуто хитрощами, – мовляв, американські сили повідомили йому, що він їде, аби зустрітися з журналістами. Вашингтон заперечує цю заяву.

Вірші Папи читає
понад мільйон шанувальників

ВАТИКАН. – 5 березня оголошено, що видана 20-ма мовами поетична збірка Папи Івана Павла II вже розійшлася понад мільйонним накладом. Вперше він надрукував свої вірші 2003 року, але наклад було збільшено після того, як у його рідній Польщі продано понад 300,000 копій. Один з його помічників сказав, що Папа працював над своїми віршами самостійно, але користувався порадами свого друга і поета Марека Скварницького. Багато його поем – про природу, включно з віршем про річку „Потік“. Уривок з вірша „Потік“: „Якщо хочеш знайти джерело, мусиш йти проти течії. Продирайся, шукай, не здавайся. Ти знаєш, що воно десь там. Де ти, джерело? Де ти, джерело?“. Збірка під назвою „Римський Триптих“ перекладена на багато мов включно з румунською, корейською та японською. Книга ілюстрована малюнками Мікеланджело і двома сторінками рукописного тексту Папи.

Ожиріння частіше стає
причиною смерті

ВАШІНГТОН. – Причиною смерті тисяч американців все частіше стає ожиріння, – стверджують автори доповіді, оприлюдненої 10 березня Федеральним центром з контролю та попередження захворювань. За їхніми даними, приблизно 400 тисяч мешканців США померли у 2000 році від хвороб, пов'язаних з надмірною вагою. Це понад 16 відсотків від загальної

кількості смертей і на третину більше, ніж у 1990 році. Головним „фактором ризику“ у США, проте, залишаються захворювання, викликані курінням. Їх кількість у загальній смертності перевищує 18 відсотків.

І. Рибкін залишив
президентські перегони
в Росії.

МОСКВА. – Російський політик Іван Рибкін оголосив 5 березня, що не буде брати участь у президентських виборах в Росії, які відбудуться у наступні вихідні. На прес-конференції в Москві він заявив, що він „не братиме участі у фарсі“. Іван Рибкін вважається одним з найжорсткіших критиків президента В. Путіна. В. Путін, як вважають, з легкістю перемаже на цих виборах. Останній місяць Іван

І. Рибкін у Києві

Рибкін двічі опинявся у Києві. Обставини його першої візити, в лютому, дотепер до кінця не з'ясовані. Проте, за деякими даними, відомо, що зустрічався з деякими українськими депутатами. Друга, одностороння візита, відбулася 4 березня.

Критикують передвиборчі
реклами Дж. Буша

ВАШІНГТОН. – Передвиборча телереклама Президента США Джорджа Буша викликала критику з боку людей, які втратили рідних внаслідок терористичних акцій 11 вересня 2001 року. Багато з рідних загиблих розцінили передвиборчі заклики Дж. Буша як спекуляцію на трагедії. В одній з передвиборчих реклам демонструються руїни Всесвітнього торговельного центру. Білий Дім виступив на захист реклами, заявивши, що вона наголошує на ролі Дж. Буша у боротьбі з тероризмом.

В Росії – новий міністер
закордонних справ

МОСКВА. – 9 березня пресою служба Російської Федерації повідомила, що президент Володимир Путін підписав указ про призначення Сергія Лаврова міністром закордонних справ. С. Лавров – кар'єрний дипломат, до цього призначення він обіймав посаду Постійного представника Росії при Організації Об'єднаних Націй. На посаду міністра закордонних справ С. Лаврова рекомендував Ігор Іванов, попередній міністер закордонних справ.

За матеріалами ЗМІ

Незважаючи на терористичні напади
в Іраку підписана нова конституція

ПАРСИПАНІ, Г.Дж. – Останнім часом змінилася тактика терористичних нападів в Іраку. Після постійних акцій проти військ коаліції терористи, з метою розбити шлях до демократичного самоврядування, почали нападати на місцевих співпрацівників коаліції, конфесійні угруповування та етнічні меншини в надії спровокувати громадський хаос.

Зокрема все частіших нападів зазнають іракські поліцаї, військові новобранці, урядовці тимчасової ради Іраку, шіїтські паломники і етнічні меншини. У місті Кіркуку, де курди святкували ухвалення тимчасової конституції, в якій передбачається надання їм автономії, сталися криваві сутички на міжетнічному ґрунті. Троє людей загинули та понад 20 – поранено.

Все ж таки в Багдаді 8 березня відбулася церемонія підписання тимчасової Конституції Іраку. Підписи під документом поставили всі 25 членів тимчасової урядової ради. Церемонія почалась молитвою, зі співом дітей. Один з представників ради, Абхад Почачі, так прокоментував нову Конституцію: „Думаю, найважливіше в документі, що ми підписали сьогодні, – це права і свободи, які надані громадянам Іраку, права, які вже не можна в них відібрати. Конституція не розділяє людей за статтю, переконанням, етнічною ознакою,

релігією та походженням“. 7 березня представники шіїтів у тимчасовій раді заявили про готовність підписати документ у остаточному вигляді. Вони домовилися про це після консультацій з шіїтськими релігійними лідерами.

Документ визнає іслам як одну з основ іракського законодавства, проголошує принцип федерального устрою країни і надає жінкам право брати участь у громадському та політичному житті. Підписання конституції мало відбутися 3 березня, але було перенесено через теракти у Багдаді та Кербелі.

Підписання тимчасової Конституції Іраку знайшло широку міжнародну підтримку. Документ набере чинності в липні цього року, коли буде відновлено іракський суверенітет. На думку провідника іракських курдів Масуда Барзані, цей документ сприятиме єдності іракців, оскільки курди вперше, як було сказано, почуватимуться громадянами Іраку.

Своїми злочинними акціями терористи намагаються дестабілізувати ситуацію в країні та викликати ще більшу ненависть до коаліції. Зокрема напади 2 березня на шіїтських паломників у Кербелі та Багдаді були скоординовані і мали страхітливий наслідок для вірних шіїтів, про, що широко коментували ЗМІ. Для нападу було обрано найважливіший день у ре-

лігійному календарі мусульман-шіїтів. Нападу зазнали шіїтські святині, що надало підстави припускати, що організатори вибухів прагнули спричинити конфлікт на релігійному ґрунті між шіїтами та сунітами. Члени урядової ради Іраку одностайно засудили напади у Багдаді і Кербелі, закликавши до національної єдності і наголосивши, що спроби підштовхнути країну до громадянської війни не матимуть успіху.

„Перед світанком тисячі прочан-шіїтів вийшли на вулиці Кербели, б'ючись у голови і спина, пускаючи собі кров на вшанування мученицької смерті імама Хусейна, онука пророка Мухаммеда“. Аж раптом пролунали вибухи – і вже важко було розрізнити, де були праведники, а де – поранені. Для шіїтів участь у церемоніях каяття на Ашуру – це дорога до спасіння. Тут треба пригадати, що одним із найвеличніших гасел Ісламської революції в Ірані було проголошене аятолою Хомейні: „Кожен день – Ашура. Кожне місце – Кербела“.

В Іраку оголошено триденну жалобу за жертвами терористичних акцій у Кербелі і Багдаді.

Минулого місяця американські представники в Іраку оприлюднили копію перехопленого листа, авторство якого належало Мусабу аз-Заркауї членові „Аль-Кайди“, де змальовувалися пляни втягування шіїтської громади Іраку в релігійний конфлікт. Хвиля вибухів, що призвела до вбивства прочан, явно мала на меті розбудити релігійну ненависть і спровокувати грома-

дянську війну. Представник шіїтів в Урядовій раді Іраку Моваффа аль-Рубаї у Кербелі заявив: „Ці терористи, Мусаб аз-Заркауї і його банди, здійснили злочин. Іракський народ не заспокоїться, поки Заркауї не буде ув'язнений“.

Генерал Марк Кіміт, який заявив, що напади на шіїтські святині в Кербелі та Багдаді мають усі ознаки стилю „Аль-Кайди“. „Аль-Кайда“ заперечує причетність до нападів у Кербелі та Багдаді, а натомість звинувачує американців і коаліцію в цих злочинах. У листі, надісланому до однієї з газет з осідком в Лондоні, зазначається, що це вчинено з наміром розпочати громадянську війну на базі релігійних конфліктів.

У Кербелі відбулося антиамериканське віче. „Ні Америці!“ – вигукували демонстранти.

Водночасповідні шіїтські священнослужителі Іраку звинуватили коаліцію, очолювану американцями, у неспроможності запобігти останнім нападам чи надати іракцям реальну змогу захищатися самим.

Пол Бремер – глава тимчасової адміністрації США в Іраку, сказав, що „стає все очевиднішим, що більшість терористів потрапляють до Іраку з-за кордону. І тому ми зміцнюємо кордони. На зміцнення кордонів Іраку США виділяють 60 мільйонів доларів. Наразі їх охороняють 8 тисяч осіб, і ще більше на підході. У декотрих районах охорона буде подвоєна. У розпорядження прикордонників надходять сотні машин“.

Х.В.–Ф.

ПОДЯКА

У пресовий фонд „Свободи” -
з приводу 110-ліття нашої газети

Відзначаючи 110-літній ювілей „Свободи”, Рада директорів Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч” в Нью-Йорку зложила на прес-фонд нашого видання 2000 дол. Зворушені цією щедрістю, ми складаємо щирі подяку членам Ради Директорів і усім прихильникам нашого часопису.

Редакція „Свободи”

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

„...Бо дух борця ніколи не згорить”

21 січня 1978 року на Тарасовій горі у Каневі спалив себе Олекса Гірник з Калуша – на знак протесту проти свавілля комуністичного режиму в Україні. Перед смертю він розкидав довкола пам'ятника Т. Шевченку сотні летючок з поясненням свого вчинку і закликом до боротьби. Вдень у далекому Калуші до оселі родини Гірників прибули працівники служби безпеки, почали обшук і допит дружини і сина самоспаленця. Кагебісти сказали їм, що Олекса Гірник згорів під Києвом в автокатастрофі. 1 березня редакцію „Свободи” відвідав народний депутат України Євген Гірник, син самоспаленця. З ним мав розмову редактор Левко Хмельковський.

Євген Гірник

– Як самоспалення батька позначилося на вашій долі?

– Мені було тоді 24 роки. Під час обшуку і допиту довелося вислухати чимало прикрого, потім узяли підписку про нерозголошення усього, що сталося з батьком. Спершу я навіть не знав, що саме сталося, тому що ніхто правди нам не сказав. Багато зробив для відкриття цієї правди катівський лікар Михайло Іщенко, який недавно став лавреатом нагороди імені Олекси Гірника. Світлий образ батька я зберіг на усе життя. Батьків земляк Василь Марусин писав про нього: *Ви не згоріли на Дніпровій кручі, Бо дух борця ніколи не згорить. І ваші думи ще такі пекучі, Що вічний час не може загасить.*

Я в ті трагічні дні саме закінчив інститут і не займав високих посад. Працював інженером. У мене не було шансів, якби й захотів, вступити до Комуністичної партії, що було необхідним для професійної кар'єри. Я не мав права виїзду за кордон. Тепер я вже сам маю невелику сім'ю: дружина Дарія, донька Галина – студентка медичної академії. Брат Маркіян мешкає у Львові, математик.

– З якою метою ви приїхали до США?

– Я приїхав на запрошення чикагського відділу УККА як представник бльоку Віктора Ющенка „Наша Україна”, щоб знайти для прогресивних сил в Україні підтримку з боку американських українців і громадян України, які тут перебувають. Мав ряд зустрічей і ділових розмов у Чикаго. Ми запрошуємо громадян США приїздити на час виборів в Україну в ролі спостерігачів. Я ра-

дій, що в цій справі зустрів зрозуміння. В Чикаго я зустрічався з так званою „четвертою хвилею” іммігрантів і переконався, що вони теж цікавляться політичним життям України, особливо після перших п'яти років перебування, коли минули перші труднощі. У Чикаго представники різних „хвиль” імміграції мають спільні інтереси, спільні імпрези, і це мене тішить... Моя мета – закликати громадян України в США до активної участі в голосуванні. Ми порозумілися з учасниками зустрічей. Мені сказали, що не завжди зручно в консульських установах проводити голосування, можливо, треба наймати для цього приміщення. Над цим треба працювати.

В Чикаго є українське радіо і телебачення. Завдяки цим засобам масової інформації, завдяки „Свободі” діяпора більше знає про Україну, ніж Україна про діаспору. В Україні є програми і публікації про Америку взагалі, але не про українців в Америці. Я маю кілька проєктів щодо поліпшення такої поінформованості і радий, що вони знайшли тут підтримку.

– Як ви і оцінюєте можливість В. Ющенка на перемогу?

– Досить високо. При опитуваннях він постійно має до 25 відсотків прихильників. Цей рівень нижче не падає і є значно вищим, ніж у найближчого його суперника – Петра Симоненка. Ми маємо надію досягнути домовленості про єдиного кандидата з іншими учасниками опозиції – БЮТ і партією О. Мороза. Ця коаліція має дуже великі шанси на перемогу. Я вірю, що справа мого батька, справа „Нашої України” переможе в Україні.

Помер д-р Олег М. Волянський

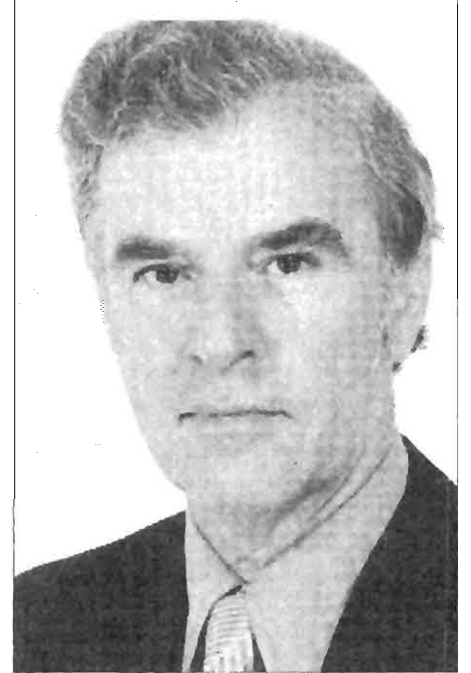
Почуття єдиної родини – таке звичне, таке природне для нашого громадського буття, зігриває нас теплом в усі світлі дні, дні свят і ювілеїв, однак воно особливо дає про себе знати у ті сумні дні, коли від нас назавжди відходять члени наших громад...

У вівторок, 9 березня, у Кергонксоні, Н. Й., помер д-р Олег-Мирослав Волянський – видатний лікар-психіатр, активний член української громади США, один з постійних авторів „Свободи”.

Олег М. Волянський народився 15 квітня 1914 року в Коломиї на Станіславщині, в родині професора гімназії Павла Волянського. Його мати Галина походила з роду Витвицьких. Після закінчення Української гімназії в Перемишлі, здобув вищу медичну освіту в Познані, в Польщі. У 1943 році нострифікував свій диплом в Берлінському університеті, лікував наших людей в таборах для біженців у британській зоні повоєнної Німеччини.

В 1950 році емігрувавши з родиною до США, працював у психіатричних лікарнях штату Нью-Йорк. Невдовзі склав іспит перед Американською комісією психіатрії і неврології. Аж до виходу на пенсію в 1980 році був директором кількох психіатричних лікарень, водночас вів приватну практику і наукову працю. Довгі роки очолював Відділ Західного Гадсону Американської психіатричної асоціації та Американську асоціацію психіатричних адміністраторів, належав до Українського і Польсько-Американського лікарських товариств, до НТШ-А, УВАН та Українського Історичного товариства. Є автором цінних наукових праць і багатьох статей на важливі громадсько-політичні теми у „Свободі”. Останні 15 років д-р О. Волянський був членом Головної управи Українсько-Американської Координаційної Ради.

Очолюючи в 1970-их роках Головну управу Українського Лікарського Товариства Північної Америки, д-р О. Волянський в рішучий спосіб звернув увагу західної медичної громадськості на переслідування дисидентів у Советському Союзі, зокрема на злочинне використання психіатричних засобів у боротьбі комуністичного режиму з найнепохитнішими захисниками свободи слова і демократії. Саме акції д-ра О. Волянського від імені

Св. п. Олег М. Волянський

Американської психіатричної асоціації врешт-решт спричинилися до того, що Світове об'єднання психіатрів вигнало зі своїх рядів советських псевдо-лікарів.

Другий Український фестиваль у Пітсбургу мав усі підстави вшанувати д-ра О. Волянського як „Визначного американця українського походження”, хоч насправді він до кінця життя усвідомлював і відчував себе передусім українцем. Найменше Покійний був подібний до кабінетного лікаря-вченого, і його українство мало не тільки високо оцінюваний громадський вияв, але також глибоко особистісний, душевний. Він керував у Кергонксоні місцевим хором „Золотий гомін”, як композитор-аматор створював пісні-романси.

Прекрасною в його діяльному житті була родинна сторінка. Удвох з дружиною, колишньою редакторкою „Свободи” Людмилою Волянською (з київського роду Шарих), вони виховали п'ятьох дітей, всім запевнили вищу освіту, всі вони – Лілея, Богданна, Тарас, Ігор і Лев – вийшли на ясний шлях служіння своїм професіям і громаді.

Панахида за упокій душі св. п. д-ра Олега М. Волянського відбудеться в п'ятницю, 12 березня, в Кергонксоні, у похоронному заведенні Г. В. Гумістон, а похорон – в суботу, 13 березня, на цвинтарі Святого Духа у Гемптонбурзі, Н. Й.

Нахай пухом буде незабутньому д-рові Олегові Волянському американська земля!

Редакція „Свободи”

Присуджено Національні нагороди
України імені Тараса Шевченка

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма 6 березня підписав Указ про присудження Національної нагороди України імені Тараса Шевченка 2004 року. Нагороду присуджено Юрієві Барабашеві, літературознавцеві, за монографію „Коли забув тебе, Єрусалиме. Гоголь і Шевченко”; Сергієві Буковському, кінорежисерові, за документальний телесеріал „Війна. Український рахунок”; Васи-

леві Слапчукові, поетові, за книги віршів „Навпроти течії трави” і „Сучок на костурі подорожнього”; Людмилі Юрченко, артистці, за вокальні партії в оперних виставах; Сергієві Якутовичу, художникові, за цикл графічних творів останніх років.

Указом установлено на 2004 рік розмір Національної нагороди – 100 тисяч гривень кожна.

УНІАН

Свобода слова: поле бою

З наближенням президентських виборів в Україні посилюється тиск на засоби масової інформації, які обстоюють погляди опозиції до влади або взагалі мають статус незалежних. Тільки в лютому сталося шість нападів на журналістів, з побиттям і погрозами, причому серед потерпілих була також жінка – головний редактор кримської газети „Кафа“ Ірина Прокоп'юк, якій погрожували вбивством її сина. Побили також тележурналіста Юрія Михайловича у Кіровограді, телеоператора Олександра Семенова у Вінниці, директора Інтернет-проекту „Київ-2000“ Костянтина Астахова в Києві, редактора газети „Наш Житомир“ Сергія Юхимчука. Безслідно зник 6 лютого журналіст радехівської газети „Народна справа“ Василь Грисюк, за таємничих обставин загинув в автокатастрофі в розпалі конфлікту довкола трансляції програм радіо „Свобода“ директор Полтавської телерадіокомпанії „Юта“ Георгій Чечик, який мав намір транслювати ці радіoproграми. Відзначено численні випадки політичного і економічного тиску на засоби масової інформації і перешкоджання журналістам у їхній професійній діяльності, судового переслідування. Виступаючи 7 березня в Черкасах на святкуванні 190-річчя від дня народження Т. Шевченка, В. Ющенко сказав: „Шевченкові забороняли писати, нам забороняють навіть говорити“.

Усі ці випадки свідчать про те, що нинішня влада, яка вийшла переважно з колишніх комуністичних структур, не хоче поступитися місцем людям нового покоління, з новим мисленням, панічно боїться викриття різних махінацій нинішнього чиновництва, пов'язаних з привласненням засобів виробництва, землі, нерухомого майна, перекачування грошей за кордон.

Не можна виключити ролі спецслужб у тиску на журналістів. Генерал Олег Калугін, котрий третину століття служив у зовнішній розвідці КГБ СРСР, а тепер живе в передмісті Вашингтону, сказав 8 березня у програмі Радіо „Свобода“, що СБУ стала приватною фірмою нинішнього голови президентської адміністрації В. Медведчука і спільно з Федеральною Службою безпеки (ФСБ) Росії виступає проти частини нинішньої української опозиції, створює труднощі проти незалежної преси, незалежних журналістів.

„Всі відомі вбивства журналістів відбуваються не тільки в Україні, вони відбуваються і в Росії. В цьому сенсі я хотів би підкреслити ще раз, наскільки методи колишніх радянських спецслужб знову повернулися на постсоветський простір. Ці методи застосовуються і в Україні, і в Росії“.

Вони зараз відчули, що час прийшов, коли вони повинні показати себе, коли вони повинні захистити владу, тому вони підуть на все, щоб не допустити рух наших країн вперед до демократії“, – сказав О. Калугін.

Опозиція теж не мовчить. 9 березня в Києві відбулися акції протесту в зв'язку з утиском свободи слова. Прихильники „Нашої України“, БЮТ та СПУ сформували колону незалежних журналістів під гаслом „Волю слову!“ Мета акції – привернути увагу громади до перешкоджання вільній діяльності журналістів, політичного та економічного тиску на ЗМІ, порушення конституційного права на свободу слова та права громадян на отримання інформації.

Водночас стало очевидним, що часи повної ізоляції держави, які дозволяли таємно творити беззаконня, безповоротно минули, і тепер неможливо приховати факти переслідування редакцій і журналістів. Чим ближче до виборів, тим гострішою стає боротьба. На переслідування незалежних засобів масової інформації в Україні вже звернули увагу Державний департамент США, міжнародна організація „Репортери без кордонів“, численні організації української діаспори. Слідом за констатацією фактів має йти дія, яка повинна полягати у організаційній і матеріальній підтримці незалежних засобів масової інформації, наданні слова незалежним українським журналістам у закордонних ЗМІ, постійному і всебічному інформуванні закордонної української громади про етапи протистояння між старою владою і новими демократичними силами.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „веселих“ і „сумних“

В останніх тижнях на сторінках американської преси, на телебаченні і радіо розгорілася дискусія на тему одностатевих подруж та про те, як цю справу розв'язувати з огляду на чинні американські закони. Її тепер розпочав, за прикладом Сан-Франциско молодий посадик Нью-Полу – узаконюючи акти цивільного подружжя відразу для низки гомосексуалів. Від того часу не вгавають статті, дискусії та різні погляди на цю тему, що спонукує мене і в рубриці „Про це і те“, що старається бути завжди актуальною – що справу заторкнути. У нашій спільноті щодо питання гомосексуалів досі панує публічна мовчанка. Причиною є, може, релігійність нашого народу, а може – його консерватизм. В нашому випадку, донедавна ця тема була „табу“ та нікому не годилося її явно-славно порушувати.

Однак тепер, коли немає дня, щоб про проблему подруж однієї статі не писала американська преса і не говорили в телебаченні, воно і нам насуває різні думки і запитання. Правда, наш нарід донедавна так сильно зв'язаний з релігією та природою, був здебільша дуже здоровий морально, а про можливість гомосексуалів у нас можна було говорити лише пошепки. Ба, що більше, ми навіть не знайшли відповідника на так загально прийняте окреслення цієї категорії людей, як „гей“. „Веселий“?

Пригадую, як невдовзі після напливу хвилі української еміграції до США після Другої світової війни, коли ми щойно вивчали англійську мову, один із знайомих, бажаючи сусідам-американцям „Веселих свят“ Різдва Христового побажав їм „a gay Holiday“! Чи уявляєте сердечний сміх членів цієї родини, коли почувли таке Різдвяне побажання? В Україні тепер вживають жартівливе окреслення – „голубий“.

Так було півстоліття тому. Але сьогодні, коли іде широка дискусія про подружжя поміж одностатевими партнерами, – ми вже усі краще освічені та можемо дискувати на цю тему нарівні з нашими американськими приятелями. Правда, питання гомосексуалів у нашій спільноті порушується досі лише шепотом: мовляв, у нас таких нема, ми усі віруючі, ми усі не признаємо таких дивних „збочень“ і не бажаємо їх мати серед українців.

Але як є на ділі? Чи справді ХХ сторіччя не принесло нам усіх проблем, що заторкують інші народи?

Розуміється, ледве чи хтось голосно про цю проблему у нас заговорить – а може, треба б. Бо вона мусить існувати і в нашому народі, тим більше тепер, коли ми маємо такий великий відсоток українців, „змішаних“ з іншими народами Заходу, і коли так багато з нас живе у тому чужому оточенні, що тепер так голосно говорить вже не про саму проблему гомосексуалізму, але про її злегалізування у формі подруж.

Ось минулого тижня посадик міста Нью-Йорку признав права до подруж однієї статі, а картину „щасливих“ таких подруж із Нью-Полу показували у телебаченні аж надто часто і надто багато. Чи не можуть ці картини бути заохотою для інших? Чи не можуть вони спонукати бажання наслідувати і у нашій спільноті?

Хочемо вірити, що релігійність серед нас все ще сильно закорінена, а вона ні в якому випадку не дозволяє на такі „експерименти“. Хочемо вірити, що приріст населення, так потрібний для нашої батьківщини, буде і далі йти природними шляхами, які виключають сполуки однієї статі.

Хочемо вірити, що прикметник „веселий“ буде і далі в нашій спільноті доказом тільки настрою.

О-КА

СВОБОДА

Видас Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСОЮЗу \$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

Марійка Осціславська

Передплата — Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (доп. 3041)

(973) 292-9800 (доп. 3040)

(973) 292-9800 (доп. 3042)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує на КРУГЛИЙ СТИЛ з проблем

Українсько-Еспанських літературних взаємин

в якому приймуть участь

ОЛЕКСАНДЕР ПРОНКЕВИЧ

кандидат філологічних наук, доцент,

(Миколаївський Державний Гуманітарний Університет ім. Петра Могили)

Фулбрайтівський стипендіат

доповідь

„ЕСПАНСЬКА ЛІТЕРАТУРА і ТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ“

в дискусії:

д-р ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ
ВАСИЛЬ МАХНО

КРУГЛИЙ СТИЛ

відбудеться

в суботу, 20 березня 2004 р., о год. 5-ій по пол.

в будинку НТШ:

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вул.), New York, NY 10003

Наступні зустрічі в НТШ-А:

3 квітня 2004 р.: доповідь проф. Тараса Гунчака „Галичина перед Першою світовою війною (1900 – 1914): з архівів віденської поліції“. Присвячено пам'яті проф. Едварда Жарського.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чи так важко знайти спільну мову?

Не сподівався, що мій допис „То вже одна, чи все ще дві центральні?“ („Свобода“, 16 січня) викличе газетну полеміку з цієї теми. Як бачиться, порушена тематика заохотила читачів „Свободи“ висловити свої думки в цій справі. Побоююся, що не всі зрозуміли мою провідну думку. Так, треба радіти, що УНСоюз повернувся у ряди УККА, але ще далеко до того, щоб наше суспільство представляла тільки одна централь. В „Свободі“ (12 грудня 2003 р.) Михайло Савків закликає – „В єдності сила народу“. Д-р Роман Барановський („Свобода“, 30 січня), висвітлюючи справу роз'єднання, повертається аж до IX Конгресу УККА і свої думки зводить до висновку, що провід централі повинен бути в руках людей, гаслом діяльності яких має бути „патрія“, а не „партия“. Він твердить, що „... одним сильним фронтом ми зможемо куди більше зробити“. Свята правда! Але що в тій справі роблять наші „батьки?“ Зовсім слушно Осип Мороз („Свобода“, 6 лютого) пише, що люди, які не здатні йти на компроміс, не повинні брати участі в конгресах. Знову ж Степан Палилик („Народна воля“, 12 лютого 2004 р.) вірить, що й УБСоюз повинен приєднатися до УККА. Але чи це справді наладнає справу створення тільки однієї централі? Тут йдеться не про приєднання. Нам потрібне одне представницьке тіло, що представлятиме нас усіх, а не якусь одну чи другу частину громадськості.

Чи справді це так важко, щоб зішлись президенти обидвох централей і знайшли спільне розв'язання цього питання? Я переконаний, що УККА і УАКРада прямують до однієї мети – добра громади, але їхні голоси слабкі. А могли б бути куди сильніші і переконливіші, якщо б ці централі говорили одними устами. Адже УККА і УАКРада твердять, що перед нами ще багато важливих завдань для збереження національної ідентичності, й обидві ці централі вітають кожну спробу до порозуміння. Так чому ж їм так важко знайти цю спільну мову? Що сталося зі спеціальним комітетом, про який згадувала у своє-

му звіті представник УККА Тамара Гало? Якщо щось діється, чому так засекречено? „Америка“ (31 січня 2004 р.) за підписом президента УККА вважає, що з 85-ою річницею злуки українських земель ми повинні відзначити „День злуки“ для всіх українців. Михайло Савків пише: „... Лише в єдності ми зможемо досягнути найбільш ефективних наслідків і мати найбільші впливи...“. А далі він твердить, що нам потрібно „... єдиною централі, щоб спільними силами ми обстоювали справу українців у США...“. Гарні слова, але слова без діла – марні.

В резолюції УАКРади („Свобода“, 8 лютого 2004 р.) за підписом Ігоря Гавдяка і д-ра Романа Барановського читаємо, що УАКРада прагне утворення одного координаційного центру, але тут же запитання, чому до цього часу не виконані постанови попередніх конференцій у тій справі? Чи має сенс ставити подібні запитання читачам?

Сама газетна полеміка нічого не дасть. Обмін думками корисний і потрібний, але він дасть позитивні наслідки лише тоді, коли обидві сторони зійдуться разом, знайдуть добру волю і підуть на компроміс, щоб завершити це святе діло для добра української спільноти.

Богдан Кандюк,
Глен Спей, Н. Й.

Пам'ятаю, як відбувався 13 Конгрес УККА у Філадельфії, бо я був делегатом від нашого відділу. Там були особи, які вже знали, що Конгрес не буде успішний. Коли я сів в четвертий ряд крісел з моїм другом В. Мерещаком, то мені сказали: „Йдіть собі де інше сидати, бо ми тут хочемо“. Навіть в цьому не було єдності. До того часу була одна діяспора, а зробилось – дві. У наших місцевих громадах постали різниці. Виходячи з церкви, ворогували без причин. Стало тяжко працювати на громадській ниві. Збірки на добрі цілі зменшилися. Хто завинив? Винуватих немає, але ми і так знаємо, що старання про з'єднання повторювались, але до чогось конкретного не привели. Тепер, коли уряд УНСоюзу вирішив вступити до УККА, кращий вітер повіяв, тому ми урядникам УНСоюзу дякуємо.

Було б добре, щоб решта наших організацій пішли тією ж дорогою. Тепер посипались різні заяви тих самих осіб, що щось, мовляв, не те, і знову ворожий вітер повіяв. Почалось говоріння про демократичні принципи, що знову якась партія монополізує громадське життя. Цьому я вже не вірю. Дай Боже, щоб на цьогорічному Конгресі УККА, який відбудеться знову у Філадельфії 25–26 вересня, дійшло до повної згоди і правдивого з'єднання.

Л. Мельник,
Синсинаті, Огайо

Василь Пелешук,
Бріджпорт, Кон.

Хто подарує передплату?

В Луганську працює найбільша на сході України бібліотека україністики при Українсько-Канадському центрі „Відродження“. У цьому зрусіфікованому місті виходить також український журнал „Бахмутський шлях“, який редагує професор історії України в Луганському педагогічному університеті Володимир Семистяга (він же заступник „Просвіти“, один з керівників Центру „Відродження“ і бібліотеки) звернувся до української громади в США з проханням передплатити газету „Свобода“ для бібліотеки україністики, університету, журналу та інших зацікавлених українським життям читачів. Його адреса: вул. Херсонська, 5А, кв. 43, Луганськ, 91011 Ukraine.

В Центрі „Відродження“ планують організувати музей відомих краян і потребують для цього матеріалів про людей, біографічно пов'язаних з Луганщиною, зокрема про письменника Григорія Костюка, його двотомне видання спогадів „Зустрічі і прощання“ тощо.

Надія Світлична,
Ірвінгтон, Н.Дж

В ім'я правди

У неділю, 22 лютого, в парафіяльній залі церкви Пресвятої Трійці, після Служби Божої, д-р Мирослав Драган і Марія Підлуська збирали підписи у справі київської газети „Сільські вісті“ і публікацій Василя Яременка. Вважаючи, що заборона і припинення „Сільських вістей“ є цензурою, яка не відповідає моїм демократичним переконанням, я підписав, що протестую проти заборони і припинення „Сільських вістей“, а рівночасно – проти друкування контрверсійних матеріалів В. Яременка.

Тим часом, як довідуюся, М. Драган поширює вісті в пресі в Україні, долучуючи зіркові відбитки підписів, і таким чином вводять людей в обману, нібито всі схвалюють дуже контрверсійні статті В. Яременка.

Заявляю, що я не тільки не схвалюю матеріалів В. Яременка, але, як дуже контрверсійні, засуджую.

Цей випадок мене переконав, що з М. Драганом у різних справах треба бути дуже обережним.

Д-р Роман Барановський,
Кергонксон, Н. Й.

Поклін Україні від народного поета

З ім'ям Миколи Горішного поєднане його літературне визначення як народного поета. Цю почесність співець любови до Батьківщини повністю заслужив. Україна – в його постійних думках, молитвах і віршуваннях. Він пише простою, народною мовою для народу, боліє народною долею, радіє успіхам народу, торжествує з нагоди його національної незалежності. Віршую, як серце знає, – звіряється поет. Свою літературну музу Микола Горішний зводить до первинного призначення мистецького слова – піднесення душі над мілинною приземністю.

Нова збірка Миколи Горішного „Я вірив і вірю“ – це найповніше видання його віршів. Появилась вона після попередніх його збірок „Юні сні“, „Шляхом пісень“, „На українській фармі“, виданих на чужині.

Сім розділів збірки присвячені Батьківщині, природі, рідній матері,

дітворі. Цілість об'єднує одна провідна тема – присвята Україні, уклін її сина. Цю тему виразив М. Горішний в усіх його збірках, як і в невиданій спадщині, що досягає либонь п'яти тисяч віршів. Невімовний життєвий труд, але виправданий, бо без віршування було б М. Горішному годі жити. „Я брався за перо, щоб вилити те, що переповнювало мою душу“, – пише М. Горішний у своїй автобіографії. Крім любови до батьківщини, віра – міцний рушій у його творчості: Я вірив і вірю, А віра – то сила! На світі усе доконає. Здолаєм неправду, Поборемо лихо, Наш прапор над світом засяє.

Микола Горішний повен любови до свого народу й віри у його світле майбутнє.

Микола Горішний,
Линдгорст, Н. Дж.

Роман В. Кухар,
Вікторія, Кензас

Артисти з Києва роблять добру справу

З приємністю прочитав у „Свободі“, ч. 2, коротеньке звітлення Григорія Приймака з Річмонд, Вірджинія, про концерт симфонічної оркестри й хору з Києва. Це ті самі виконавці, що мали концерт ще у вересні в Синсинаті. Вони роблять дуже корисну працю в Україні і для України.

Буде дуже добре, коли українці в містах, де є більші українські поселення, про них знатимуть і слухатимуть їхні концерти.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ГРУДЕНЬ 2003 р.

	Молодь	Дорослі	АДЛ	Разом
Активні члени 11/2003	5,899	12,218	2,645	20,762
Неактивні члени 11/2003	7,657	15,974	0	23,631
Всі члени 11/2003	13,556	28,192	2,645	44,393
Активне членство				
Приріст у 12/2003				
Нові члени	16	24	0	40
Нові УЛ	1	0	0	1
Прийняті наново	6	8	2	16
Разом	23	32	2	57
Убуток 12/2003				
Померли	0	30	0	30
Вибрали гроші	7	17	0	24
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	25	29	0	54
Виплатили вповні вкладки забезпечення	13	20	0	33
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	10	40	0	50
Вигасло забезпечення (активні)	13	6	19	38
Кінчилось забезпечення	1	4	14	19
Разом	69	146	33	248
Всі активні члени 12/2003	5,853	12,104	2,614	20,571
Неактивне членство				
Приріст у 12/2003				
Виплачене забезпечення	13	20	0	33
Відійшли на частинно виплачене забезпечення	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	10	40	0	50
Разом	23	60	0	83
Убуток у 12/2003				
* Померли	0	40	0	40
* Вибрали готівку	6	14	0	20
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	4	5	0	9
Повернені в активні	6	8	0	14
Вигасло забезпечення (неактивні)	1	9	0	10
Разом	17	76	0	93
Всі неактивні члени 12/2003	7,663	15,958	0	23,621
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 12/2003	13,516	28,062	2,614	44,192

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

Померла Ольга Літепло

(11 липня 1921 – 2 березня 2004)

Екзекутивний комітет Українського Народного Союзу з сумом повідомляє членів Головного уряду, членів 361-го Відділу УНСоюзу та все членство, що у вівторок, 2 березня 2004 року, померла св. п. Ольга Літепло, довголітній секретар 361-го Відділу УНСоюзу. Екзекутивний комітет та все членство УНСоюзу висловлюють своє найглибше співчуття її чоловікові Семенові, синам Мирославу з дружиною Маєю, Романові з дружиною Надею, Павлові з дружиною Емілією і їхнім родинам. Похоронні відправи відбулися у суботу, 6 березня 2004 року, в Українській католицькій церкві св. Юра у Нью-Йорку. Похована на українському католицькому цвинтарі св. Духа у Гамптонбургу, Н. Й. Пам'ять про Ольгу Літепло за її довголітню невтомну працю, посвяту і відданість для Українського Народного Союзу буде завжди з нами.

Вічна їй пам'ять!

Св. п. Ольга Літепло

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529

Kerhonkson, NY 12446

E-mail: Soyuzivka@aol.com

Website: www.Soyuzivka.com

27-28 БЕРЕЗНЯ – Традиційна українська кухня. Спонзорована пластовим куранем „Спартанки” для батьків і дітей від 15 років.

10 КВІТНЯ – Великодні святкування. Святочний „Brunch”.

17 КВІТНЯ – Весілля Ненси Медвідь і Джонатана МекФолл.

30 КВІТНЯ - 2 ТРАВНЯ СВА, відд. 95, Кергонксон, Н.Й., Spa Weekend.

7-9 ТРАВНЯ – Cinco De Mayo святкування.

9 ТРАВНЯ – Полуденок з нагоди

Дня Матері

14 ТРАВНЯ – Ellenville Junior Prom.

15 ТРАВНЯ – Весілля Стефана Ковальчук і Алекса Равт.

Відзначили 110-річчя Українського Народного Союзу

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 22 лютого, у день заснування Українського Народного Союзу, працівники його Головної канцелярії і обох видань відзначили 110-річчя своєї організації і сфотографувалися на спогад про цей день.

Посол Михайло Резник: „Важкі дороги для України залишилися позаду”

Зустріч Посла України у США Михайла Резника з українською громадою в Чикаго 21 лютого дала нагоду нашому чикагському кореспондентові Анатолієві Гороховському взяти в дипломата інтерв'ю, яке пропонуємо увазі наших читачів.

– **Пане Посол, я мав нагоду звертатися до всіх Ваших попередників, які представляли Україну у Сполучених Штатах Америки. І першим моїм запитанням у кожному випадку було: „Що вам вдалося зробити за перші сто днів праці на посаді Надзвичайного і Повноважного посла?”. Сьогодні я прошу Вас відповісти на це саме запитання.**

– Передусім передайте читачам „Свободи” мої сердечні побажання доброго здоров'я і успіхів в житті. Якщо не заперечуєте, я почну відповідати трохи здалека. В Америці я вже вдруге, перше моє дипломатичне відрядження до Вашингтону відбулося в 1994 році. Впродовж трьох років я очолював торговельно-економічну місію України. Цього ж разу вже 75 днів виконую обов'язки Посла. І хоч до ста днів ще не дотягнув, але можу розповісти, що я встиг зробити за цей час.

Почав з того, що встановив ділові контакти з Радою державної безпеки США, Державним департаментом, побував у всіх міністерствах і відомствах США. Під час цих зустрічей

йшлося про стан взаємин між двома країнами і про шляхи їх покращення.

Окрім того, кожної неділі я зустрічаюсь з українськими громадами Америки, керівниками громадських організацій. Успішні і приємні зустрічі відбулися в Нью-Йорку, Філадельфії, Балтиморі і, звичайно, у Вашингтоні. А цього разу з великим інтересом знайомився з українською громадою Чикаго, яка є однією з найбільших в Америці. Цими зустрічами я переймаю дипломатичну естафету, започатковану моїм попередником Костянтином Грищенком, який нині є міністром закордонних справ України. Сприяє мені та щаслива обставина, що колектив Посольства складається зі справжніх професіоналів, людей з великим досвідом дипломатичної діяльності.

– **Які враження залишилися у Вас від моменту, коли Ви вручили вірчі грамоти Президенту США Джорджеві Бушеві?**

– Це відбулося ось як. На другий день перебування у Вашингтоні мене прийняв Державний секретар США Колін Павел, якому я вручив копії вірчих гра-

мот, а через півтори тижня відбулася моя зустріч з Президентом Джорджем Бушем. Під час розмови він підкреслив, що американський народ і уряд США з повагою ставляться до України, що наша країна сьогодні є важливим чинником у світовій архітектурі безпеки, що Україна і Америка є рівноцінними партнерами в боротьбі з тероризмом.

Під час вручення вірчих грамот разом зі мною були дружина Ірина, донька Інна зі своїм чоловіком Євгеном. Це була зворушлива зустріч, яка залишиться в моїй пам'яті на все життя.

Після завершення церемонії вручення вірчих грамот Президент запросив до Овальної кімнати всю мою родину, там відбулася тепла зустріч. В розмові з керівником держави я сказав, що мав нагоду вчитися у Стенфордському університеті, а він в свою чергу нагадав, що був студентом Школи підприємництва Гарвардського університету.

– **Це ви вже не вперше вручали керівникові іншої держави вірчі грамоти?**

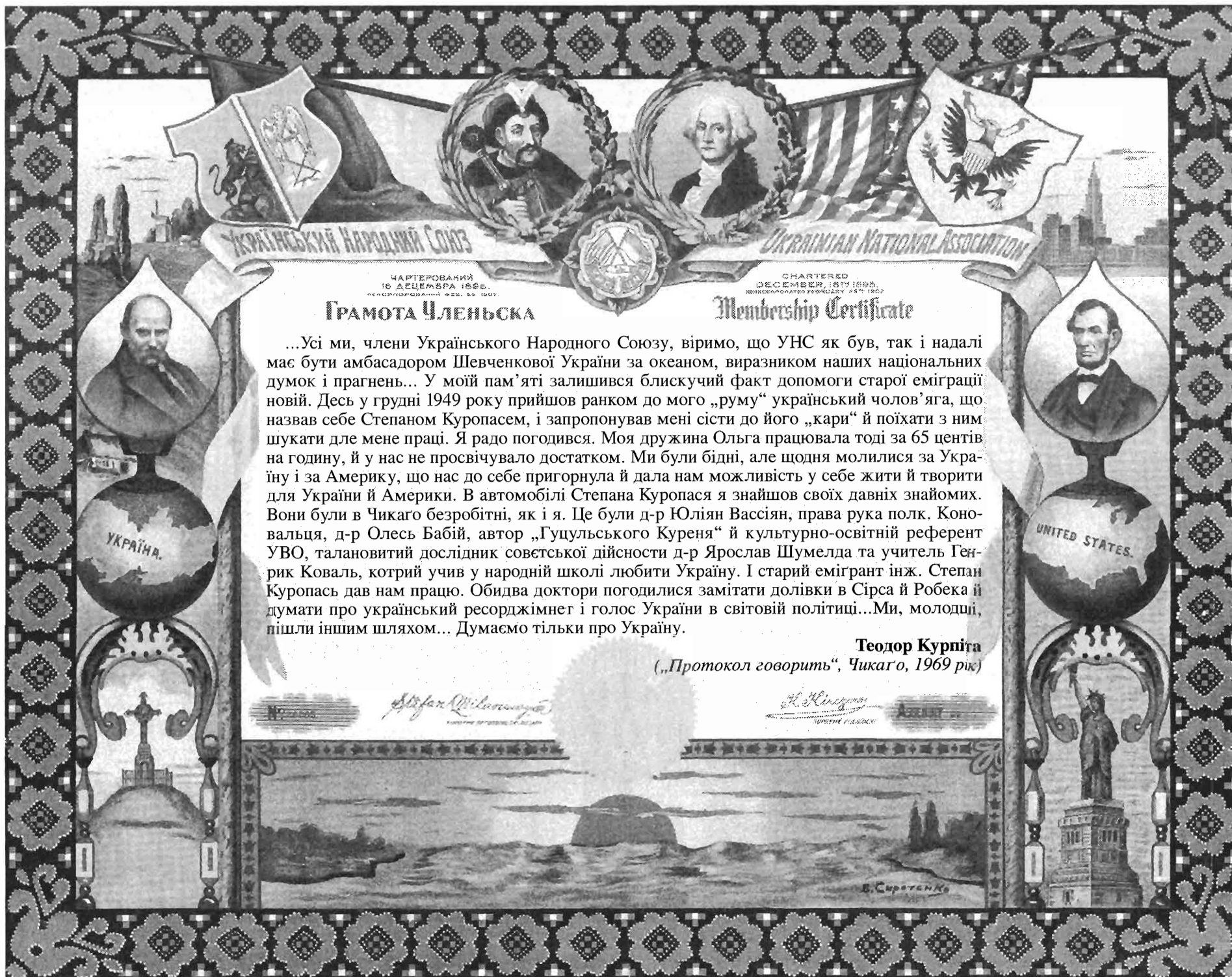
– Так, не вперше. Це була вже четверта така урочиста церемонія. Я вручав вірчі грамоти главам держав Південної Кореї, Монголії, Китаю. І кожного разу відчував велику гордість, що

представляю Україну.

– **Оскільки в нашій україномовній пресі рідко можна прочитати про взаємини між Україною і Китаєм, я прошу би Вас, як колишнього посла в КНР, коротко розповісти про стосунки між цими країнами.**

– Справді, в пресі не знайдемо багато інформації про стан українсько-китайських взаємин. Тим часом Китай є одним з найпливовіших партнерів України в азіатсько-тихоокеанському регіоні. Стосунки України з Китаєм встановилися в середині 50-их років, коли наші інженери брали активну участь у створенні вирішальних галузей народного господарства цієї країни. Спеціалісти з України спорудили в Китаї підприємства з виготовлення трансформаторів, проєктували і допомагали прокладати сталеві магістралі. Тому в цій країні ставляться до українців тепло, як до рідних братів. Сьогодні товарообіг між нашими країнами складає 2 мільярди доларів. Як відомо, Китай є одним з міжнародних гарантів ядерної безпеки і недоторканості кордонів незалежної Української держави. Розвиваються гуманітарні, наукові і культурні контакти.

(Закінчення на стор. 20)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Студенти з України в університеті Ратгерс

НЮ БРОНСВІК, Н. Дж. – Від часу проголошення незалежності України, а навіть раніше, було розпочато багато проєктів співпраці університетів США і Канади з науковими установами України, щоб допомогти в розбудові української науки і освіти.

Згадаю тільки один проєкт Вищої педагогічної школи ("Graduate School of Education") університету Ратгерс в Нью Джерзі, спонзорований Міжнародною фундацією „Відродження” в Києві, яка є субсидією відомої Фундації Сороса.

Фонди на стажування студентів з України одержав університет Ратгерс в 1992 році через Фундацію „Відродження”. Студенти одержують стипендії на один або два роки, щоб закінчити студії і одержати магістерський диплом. Повні стипендії покривають кошти університетських студій, видатки на помешкання і харчування. Кошти, які передає фундація університетові, становлять приблизно 35 тис. доларів річно на кожного студента.

Перша група студентів з України прибула до Вищої педагогічної школи в 1993 році. Керівника-

ми програми і дорадниками студентів були професори – продекан Іван Головінський і Давид Мушинський. Вища педагогічна школа університету Ратгерс надає магістерські і докторські дипломи в ділянках освітньої психології, спеціальної освіти, психометричних pomірів інтелектуальних здібностей, освіти для дорослих, адміністрації вищої освіти. Протягом минулих одинадцяти років включно з 2003 роком, 15 студентів з України одержали магістерські дипломи Вищої педагогічної школи. Студенти-українці походили з Національного університету ім. Тараса Шевченка, Черкаського університету, Білгородського ліцею, Кам'янець-Подільського педагогічного інституту, Тернопільського вищого педагогічного інституту, Чернівецького університету, Технічного університету „Поділля” в Хмельницькому, Інституту ім. Лисенка у Львові, університету ім. Івана Франка у Львові, Харківського Музичного університету, університету Кривого Рогу, Кіровоградської педагогічної академії.

В Ратгерському університеті 11 студентів одержали магістерські дипломи в ділянці адміністрації вищої освіти, двоє – в ділянці освіти для дорослих, один – зі спеціальної освіти (дефектології), одна студентка – з статистики. Повернувшись в Україну, випускники посіли відповідальні становища як викладачі в університетах, кілька продовжують студії для одержання докторатів в канадських і англійських університетах.

Від часу проголошення незалежності України, а навіть і раніше, студенти з України студіювали на Ратгерському університеті також в докторських програмах з математики, політології, слав'янських студій, жіночих студій. Згадані аспіранти були спонзоровані програмою Фулбрайта.

Програми міжнародних студій в чисельних університетах США і Канади створили можливості для вишколу молодих науковців і професіоналістів, котрі включилися в процес розбудови молоді української держави.

Зліва: Йосиф Лисогір, директор міжнародного центру університету Ратгерс Брюс Ньюмен, Джордж Сорос, професор Іван Головінський і три студенти з України.

Іван Головінський

КОЛЕКЦІЯ БАЛАБАНІВ

(The Balaban Collection)

Образи та скульптурні твори із колекції

ОСТАПА та УРСУЛІ БАЛАБАНІВ

21 березня – 17 квітня 2004 р.

Відкриття – 21 березня 2004 р., від 3 – 6 год. по пол.

Вступ тільки за попереднім замовленням!

Тел.: (212) 288-8660

або

e-mail: programs@ukrainianinstitute.org

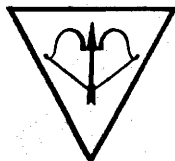

Український Інститут Америки
2 E 79th St., New York, NY 10021

Тел.: (212) 288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

Галерія відкрита щодня
12 пол. – 6 веч.
(закрита в понеділки)

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ”

— влаштовує —

ДЕННИЙ ТАБІР
„ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ”

для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і говорять) українською мовою.

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31-го серпня 2004 р. Виянтоків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для пташат.

Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ у двох групах:

від 27 червня до 4 липня 2004 р., та від 4 до 11 липня 2004 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки.

SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate
P.O. Box 529, Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641

- Таборова оплата: — \$85.00 і \$5.00 реєстраційне (незворотне); оплата за два тижні 175.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast — Pershi Stezhi) надсилати до: Mrs. Oksana B. Koropeckyj, 1604 Forest Park Ave., Baltimore, MD 21207. Tel. (410) 744-0644 (7:30 до 9:30 веч.)
- Реченець зголошень: Перша група: 24 березня 2004 р.
Друга група: 31 березня 2004 р.
- Число учасників обмежене.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ- 2004

Ім'я і прізвище дитини по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса.....

Телефон.....

☐ від 27 червня до 4 липня 2004 р.

☐ від 4 до 11 липня 2004 р.

Величина таборової сорочинки дитини:

☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.

☐ Залучую чек на суму \$.....

☐ Резервую кімнату на Союзівці

Ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги.....

Підпис батька або матері

Колишній директор КІУСу М. Лупул отримав Орден Канади

ОТАВА. – 20 лютого Генерал-губернатор Канади Адрієн Кларксон запросила д-ра Манолія Лупула до Рідо-Гол (резиденція Генерал-губернатора) в Отаві, щоб на окремій церемонії вручити йому відзначення – Орден Канади.

Манолій Лупул був представлений до нагороди Ордена Канади 8 травня 2003 року. 5 серпня 2003 року Генерал-губернатор Канади А. Кларксон оприлюднила список кавалерів ордена, серед яких був і д-р М. Лупул. У згаданому списку вказується, що „Манолій Лупул працював для збереження та поглиблення української культури та мови серед канадської багатокультурної мозаїки“.

Високошанований викладач, науковець, новатор на освітній ниві та адміністратор, д-р М. Лупул відіграв важливу роль у розвитку багатокультурної політики в Канаді під час її формування, кульмінаційною точкою чого стало узагоді з уведенням Параграфу 27 Канадської Хартії прав і свобод.

Народжений у Вілінгдоні, Альберта, д-р М. Лупул здобув освіту в Альбертському університеті (бакалавреат), у Міннесотському університеті (ступінь магістра) та в Гарвардському університеті (докторат). Д-р М. Лупул працював на факультеті освіти Альбертського університету від 1958 року й аж до відходу на пенсію 1990 року.

Д-р М. Лупул – автор видання (The Roman Catholic Church and the North-West School Question) „Римо-католицька Церква і шкільне питання на північному-заході Канади“. Це новаторське дослідження й сьогодні залишається фундаментальною працею на цю тему. Упродовж своєї визначної академічної кар'єри він також був редактором кількох книжок і надрукував багато статей на різних темах, серед яких варто згадати пи-

Манолій Лупул

тання освіти у Західній Канаді, стосунки Церкви і держави, освіта меншин, мовна і культурна політика, питання багатокультурності та історія українців у Канаді.

Тоді ж д-р М. Лупул продемонстрував надзвичайні якості провідника та здібності організатора серед університетської громадськості. Саме завдячуючи його зусиллям, у 1960-их роках в Альбертському університеті були впроваджені курси з автхтонних досліджень.

Д-р М. Лупул був також засновником Канадського інституту українських студій (КІУС). Під його керівництвом в якості першого директора (1976 – 1986), КІУС постав, як міжнародно визнаний осередок українських досліджень. Одним з найбільших досягнень інституту, започаткованих під його керівництвом, було видання шеститомної „Encyclopedia of Ukraine“ (Енциклопедії України). Блискучим внеском д-ра М. Лупула стало поширення та захист ідеї багатокультурності в Канаді.

КІУС

Нова сторінка в Інтернеті: навчання української мови і культури

ЕДМОНТОН. – Українознавчий консорціум Інтернет-порталу (УКІП) на підставі проєкту „Українська мережа (УмРум)“ представив 13 лютого у приміщенні „Edmon-ten City Hall“ новий оригінальний веб-сайт: oomRoom.ca.

Сайт розроблений як англійською, так і українською мовою, і призначений для студентів україномовних програм навчання від дошкільного віку до 12 класу. Цей проєкт є першим і унікальним у своєму роді.

Новий веб-сайт значно доповнить освіту для учнів україномовних програм в Канаді. Коли oomRoom.ca буде втілено в життя, студенти і викладачі будуть мати

практичні навчальні матеріали з української мови 24 години на добу, сім днів на тиждень, а також англійські навчальні матеріали з української тематики.

УКІП вітає будь-які коментарі та участь громади з метою сприяння майбутньому розвитку oomRoom.ca. Можливості для підтримки існують у багатьох сферах, зокрема у фінансуванні, вдосконаленні навчальних ресурсів, визначенні стратегії і напрямів майбутнього розвитку. Якщо б ви хотіли підтримати цю ініціативу, пишіть на електронну адресу: ukip@ualberta.ca.

Маруся Петришин,
президент УКІП

Лютневі події в житті громади

НОРТ ПОРТ, Фла. – 8 лютого у церкві Собору Входу в храм Пресвятої Богородиці, після Літургії, відбувся показ відеофільму „Слуга Божий – Митрополит Андрей Шептицький, який організував муж довір'я Мар'ян Бойсук. Фільм за благословенням Владики Роберта Москаля в Пармі, у двох мовах – англійській і українській.

17 лютого парафія відзначала річницю народження Патріярха Йосифа Кардинала Сліпого. У цей день було відслужено Панахиду за упокій його душі. Після Пана-

хиди у парафіяльній залі відбулася презентація фільму „Філадельфія вітає кардинала Сліпого“. Коментарі, музичне оформлення та фільмування – парафіянина церкви Мирона Харини.

Проповідь виголосив о. Северин, який зазначив, що серед нечисельних нагод здобути патріархальне завершення організаційної структури Української Католицької Церкви найбільшим і найсильнішим захисником цієї справи був Патріярх Йосиф.

Галина Ковалишин

Американці відвідають Україну

НЬО-ЙОРК. – Американський музей природознавства виготовив барвисту брошуру із запрошенням до мандрівки в Україну для ознайомлення з її культурою та археологією. Поїздка триватиме від 9-23 липня, – з відвідинами Києва, Львова, Олеська, Одеси, Ялти. Вартість подорожі для однієї особи – 6.950 дол. До цієї суми входять транспорт, проживання в готелях, різні поїздки, обговорення історичних та мистецьких пам'яток зі знавцями з цих ділянок.

У брошурі також є цікава стаття Алісії Стівенс, директора подорожньої музею, яка, описуючи усі подробиці подорожі, запевняє, що відвідання України з її непере-

вершеною красою природи та багатством пам'яток буде захоплюючим. Заохоченню до подорожі сприяють кольорові світлинки в брошурі з Києво-Печерською Лаврою на обкладинці.

О. К.

Брошура про Україну

Згубилася літера „К“

У дописі про доповідь у НТШ на тему мистецтва К. Малевича, вміщеному у ч. 9 „Свободи“, „згубилася“ у прізвиську доповідачки остання літера „к“. Слід читати: М. Мудрак. Просимо вибачення у неї і читачів.

Редакція

ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЬО-ЙОРКУ
Відділ УККА

влаштовує

Святочну Академію присвячену 190-ій річниці від дня народження
Великого Сина нашого народу

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

1814 – 2004

Богданова церква в Суботіві. Акварель Шевченка

У програмі

„Ой Богдане, Богданочку!“

виступлять

учні Української Драматичної Студії в Нью-Йорку

під покровом УКЦеркви Св. Юра,

мистецький керівник – Народний артист України

ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ.

Неділя, 21 березня 2004 р., год. 2-га по пол.,

заля Українського Народного Дому

при 140 2-га Авеню, Нью-Йорк, Н.Й.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

З подякою потверджує наступні влати на потреби Пласту в Україні й інших краях, де організується Пласт.

Список ч. 26 за час від 1 серпня 2003 р. до 31 грудня 2003 р.

3,000	дол.	Володимир Базарко.
1,600		Юрій Парашак.
по 1,000		Марта Перейма, Ярослава Рубель, Василь Сосняк, Юрій Трухлий.
300		Марія Феденко.
по 100		Борис Галаган, Зеновій і Володимира Гіль, Олександр Кричик, Дам'ян і Єлисавета Поритки (в імені Олеся Пясецького, за прислугу).
15		Василь Липовий.
Датки на покриття коштів Зборів КУПО		
по 5,000	дол.	Кредитівка „Самопоміч“ Нью-Йорк, Пластова Фундація Нью-Йорк.
50		Ірена Гафткович.
Датки на розбудову Пласту на нових теренах „Фонд Начального Пластуна“		
та декларація тої самої суми впродовж 5 років		
по 500	дол.	Юрій Павлічко, Василь Сосняк.
100		Богдан Домбчевський.
Датки на розбудову Пласту на нових теренах „Фонд Начального Пластуна“		
1,100	дол.	Любомир Курилко.
1,000		Роман Комарницький.
Сп. 500		Комітет Фонду „Поміч Україні“ при Суспільній Службі Українців Монтреалу.
250		Еміль Бей.
по 200		Ярослав Бігун, Орест і Леся Щурі.
Сп. 200		Галина Микитович.
по 100		Олекса Біланюк, Осип Гапій, Богдан Курилко, Богдан Лялька, Тарас Маглай, Євген Небеш, Володимир Шарко, Нестор Шуст.
по Сп. 100		Ярослав Кобилецький, Богдан і Олена Маціви, Софія Петрашко, Дмитро Плавюк, Зоя Роніш.
по 75		Ігор Воевідка, Ігор Сидоряк.
по 50		Данило Захарчук, Омелян Лукасевич, Орест Огар, Юрій Попель, Юрій Ференцевич, Богдан Целевич, Мирослав Шарко, Євген Ярославич.
по Сп. 50		Надія Винницька, Марта Маєр, Василь і Стефанія Меренюки, Б. Микитюк, Богданна Мончак, Юрій Мончак, О. С. Надяк, Орест Павлів.
30		Андрій і Олена Улицькі.
по 25		Богдан Миколин, Ярослав Сидір, Орест Слупчинський, Юрій Яськів.
Сп. 20		Іван Хохляч.
15		Ігор Раковський.
10		Роман Ференцевич.
Датки на видавничий фонд Пластового Шляху		
25	дол.	Віра Кушнір-Винник.
5		Віра Гнатюк.
В пам'ять бл. п. Константина Беня		
200	дол.	Юрій Руденський.
150		Городище Вашингтон Пластового Племени „Перші Стежі“.
по 100		Ярослав Бігун, Роман і Катерина Гайди, Теодозій і Люба Крупі, Мая Лев, Ігор і Оля Масники, Любомир Романків, Ярослава Рубель, Роман і Мотря Слоневські, Іван і Уляна Сосі, Неоніла Сохан, Інга Шморгун.
по 50		Галина Біровець, Марія Борковська, Л. і І. Вербицькі, Тит і Софія Геврики, Зенко і Дарка Елієви, Христя Зинюк, Ігор і Стефа Королі, Мілєс і Звенислава Лебедовичі, Ричард і Марта Легецькіс, Степан і Галина Максимюки, Мотря Мілянич, Христя Певна, Наталка Слюзар, Христя Соневицька, Юрій і Христя Ференцевичі, Зенон і Ірена Шепаровичі, Христя Шипилява.
по 30		Михайло і Оксана Комановські, Олена Чайковська.
по 25		Рута Галібей, Євген і Нізя Гілі, Зоріанна Ключас, Богдан і Марта Ковчі, Петро і Оля Матули, Олександра Юзенів.
20		Марко і Дарія Якубовичі.
В пам'ять бл. п. сен. Лесі Бережницької		
по Сп. 100	дол.	Іван і Іроїда Винницькі, Остап і Тетяна Гавалешки, Олесь і Рома Грицаї, Богдан і Олена Маціви, Матвій і Христя Сохоцькі.
по Сп. 50		Надія Винницька, Адольф Гладилевич, Мирон і Богданна Мончаки, Володимир і Ліда Хоменки, Ярослав і Олеся Чехути.
по Сп. 40		Алісон Доманська і Гарі Колрус, Ярослав і Марія Чолії.
Сп. 30		М. і С. Пилати, Адріан Хоменко.
Сп. 25		Роман Винницький.
по Сп. 20		Д. і Е. Вагнер, Неоніла Вайл, Олена Винницька, Мирон і Дарія Козаки, Стела Крушельницька, Володимир і Даниїла Куліші, Квітка Кушнір, Ірина Хоманчук.
по Сп. 10		Володимир і Ірина Боднарі, Микола Кольба, С. і А. Лисаки.
В пам'ять бл. п. пл. сен. Івана Галія		
по 100	дол.	Марія Галій, Марта Галій-Денисенко, Богдан і Христя Сеники, Орест і Адя Федаші.
по 50	дол.	Іван і Наталка Головінські, Богдан Ковчак, Марія Леськів, Юрій і Христя Перфецькі, Світова Федерація Українських Жіночих Організацій.
по 30		Олег і Оленка Колодії, Марія Харина.
25		Марія Данилів.
20		Родина Антонів.
10		Анна Мостова.
В пам'ять бл. п. Анастасії Голубець		
по 100	дол.	Андрій і Леся Бігуни, Всеволод і Христя Гнатчуки, Богдан і Ілса Купчаки, Мілєс і Дзвінослава Лебедовичі, Тарас і Наталія Махлаї, Нестор і Ніна Шусті, Український Громадський Осередок в Клівленді.
по 50		Володимир і Ліда Базарки, Олег і Неала Бендюки, Ілля і Дарія Войтини, Микола і Дзвінка Голіяни, Орест і Рената Городиські, Богдан і Христя Дубаси, Богдан і Марта Ковчі, Нестор і Люба Козбурі, Олена Кришталович, Богдан і Оксана Кузишини, Лев і Арета Кульчицькі, Френк і Віра Моллси, Євген і Ліда Небеші, Юрій і Авра Слюсарчуки,

		Юрій і Марія Тарасюки.
30		Анна Люба Мичковська.
по 25		Юрій і Оксана Годованці, Мирослава Гук, Наталія Іванів, Дарія Федорів, Ігор і Марія Федьківі.
20		Оксана Бережницька.

В пам'ять бл. п. пл. сен. Олі Колодій-Парубчак

100	дол.	Богданна Титла.
по 50		Тереня Беня, Тит і Софія Геврики, Неоніла Сохан.
30		Стефан і Анна Леуші
по 25		Ярослав і Марія Ганкевичі, Ігор і Стефа Королі, Іван і Наталія Коропецькі, Микола і Оксана Коропецькі, Теодозій і Люба Крупі, Михайло і Люба Лапичак-Лесько, Ярослава Рубель, Ігор і Наталка Соневицькі, Ореста Фединак, Плем'я „Перші Стежі“.

В пам'ять св. п. пл. сен. Богдана Костюка
(на пресовий фонд „Пластового Шляху“)

50 дол. Ярослава Панчук

В пам'ять бл. п. д-ра Юрія Кушніра

200 дол. Віра Кушнір-Винник.

В пам'ять св. п. пл. сен. проф. Мирослава Лабуньки

500	дол.	Володимир і Анна Раки.
по 100		Олекса і Лариса Біланюки, Мирон і Славомира Біласи, Марія Борковська, Борис і Звенислава Захарчуки, Роман і Анна Максимовичі, Петро Наконечний, Борис і Ніля Павлюки, Юрій Пазунок, Богдан і Христя Турченко, Петро Хома, Пластова Станиця Філадельфія.
по 50		Юрій Білик, Зенон Когут, Іван і Наталія Коропецькі, Микола і Оксана Коропецькі, Орест і Марта Лесюки, Марія Леськів, Віра Пак, Ігор і Любов Паки, Ярослав і Ярослава Панчуки, Роман і Катря Оранська Петики, Орест і Марія Шведи.
по 40		Всеволод Онишкевич, Богдан і Софія Пазуники, Ігор Чижович.
по 30		Володимир і Софія Бандери, Іван Куземський.
по 25		Роман і Віра Андрейчики, Олександр і Іванна Білики, Данило і Ксеня Захарчуки, Микола і Ірина Зваричі, Марія і Микола Касіяни, Іван і Михайлина Лисейки, Юрій і Марія Тарасюки.
по 20		Роксоляна Гарасимович, Адріан і Галія Клоси, Євген Гудима.
по 10		Ігор Білінський, Григорій і Надя Петрики.

В пам'ять св. п. пл. сен. Ігоря Руденського

по 100	дол.	Андрій і Леся Бігуни, Ярослав Бігун, Василь і Оксана Леви, Тарас і Наталія Маглаї, Дарія МкКей, Ярослав і Ляриса Музички, Богдан і Квітослава Пашини, Вадим і Володимира Прокопці, Теодора Турула, Христя Шепелява, Олександр і Дарія Якубовичі.
по 50		Володимир і Ліда Базарки, Тереня Беня, Ілля і Дарія Войтини, Адріан і Марта Галєревичі, Микола і Дзвінка Голіяни, Зенон і Мирослава Голубці, Лев і Галина Голубці, Наталка Іванів, Ярослава Кришталович, Ксеня Кузьмич, Ричард і Марта Легецькіс, Василь і Віра Ліщиницькі, Христя Луцик і Богдан Балко, Френк і Віра Моллси, Євген і Ліда Небеші, Орест і Марія Небеші, Юрій і Мирослава Оришкевичі, Юрій і Арета Полянські, Богдан і Мирослава Футеї, Тарас і Медж Шмагали, Нестор Шуст, Український Золотий Хрест.
по 30		Котя Маланчук, Стефанія Хома
по 25		Люба Боднар, Роман і Іванна Боднаруки, Ярослав і Марта Грушкевичі, Мирослава Гук, Володимира і Зірка Кавки, Роман і Люба Книші, Богдан і Марта Ковчі, Веслав і Ольга Кості, Олена і Ярослава Малюци, Ірина Левицька, Люба Мичковська, Роберт і Христя Муралі, Ярема і Христя Раковські, Андрій і Христя Фединські, Дарія Федорів.
по 20		Софія Волчук, Марія Гірняк, Ярослав Говикович, Роман Грабець, Олександр Клос, Михайло Ковалисько, Марта Савчак Кравс, Вірослав і Любомира Лобурі, Роман і Адріан Мироновичі, Євген і Віра Палки, Олег і Ліса Пашини, Орієс Савчак, Сузанна Талішевська, Петро і Зірка Шокалюки, Марко і Дарія Якубовичі.
по 15		Люба Мудра, Орест Стецяк, Люба Турчин.

В пам'ять бл. п. мгр. Романа Сенькова

50 дол. Юрій і Авра Слюсарчуки.

В пам'ять бл. п. Зірки Слюсарчук

по 200 дол. Любомир Романків, Юрій і Авра Слюсарчуки.

В пам'ять св. п. Начального Пластуна Юрія Старосольського, його дружини Оксани і Брата Ігоря

100 дол. Євген і Анізія Гілі.

В пам'ять бл. п. Люби Шмігель

50 дол. Христя Гошовська.
20 Роман і Надя Трачі.

ПОТРЕБА ВСЕЩЕ ІСНУЄ!

Звертаємося до Пластунів та Приятелів Пласту складати пожертви на потреби дальшого розвитку Пласту в Україні. Ваш доток уможливить поширити пластову працю виховання молодих громадян України в традиціях національної свідомості та відданості своєму народові. Тим ми забезпечуємо майбутнє і незалежність Української Держави.

Просимо виставляти чеки на Plast Conference, Inc. та слати до:

Plast Conference, Inc.

c/o Dr. George Slusarczuk

67 Bayberry Drive, Monroe, NY 10950-5607

Тел.: 845-782-0977

Всі датки на „Пласт в Україні“ можна відтягати від податку.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

В пам'ять жертв Великого голоду 1932-33 років

Голод в селі Городецькому

В 1932 році ми жили в селі Городецькому, за п'ять кілометрів від Умані. На той час мені було дев'ять років. Ми не були селяни, не мали своєї хати і землі, а винаймали кімнату у старости місцевої церкви, в якій батько служив, будучи священником УАПЦ під проводом Митрополита Василя Липківського. Парафія в Городецькому була останньою із тих, які батько українізував у той час.

Городецьке було мальовниче село, розміщене біля великого ставу та потопало в садках. В 1932 році, напередодні голоду, в Городецькому була чудова осінь: суха, сонячна, з різноманітними барвами листя – золотого і червоного. Але відчувався якийсь неспокій, в повітрі щось тяжіло. Вся земля, покрита листям, переливаючись на сонці подихом легкого вітру, видавалась як хвилі кривавої повіні.

Для переведення колективізації в Україну, з Москви та Ленінграду, було послано тисячі агентів, які роз'їхались по всіх селах України. Вони гуртували біля себе ледарів, п'яниць та кримінальних елементів, які бачили в цьому наживу та можливість добитись до влади. Щоб присилувати селян вступати в колгоспи, почався терор та грабіж. Грабували все: худобу, зерно, муку, городину, фрукти, як також хатні майна. Після таких погромів по хатах не лишалося ні крихти хліба, чи картоплі.

Селяни, зрозумівши, що їх чекає голод, почали ховати зерно та харчові продукти, закопуючи їх в

землю або ховаючи в стріхах хат. Деякі селяни різали свиней та корів. Але все це виявилось марним. Все заховане було знайдене, а людей тяжко покарано.

Пригадую, як одного старшого віком селянина гнали вулицями села, з прив'язаною коров'ячою головою на шиї. Очі його були повні страху, вся одежа в крові. Ледве переступаючи ногами, він, втомлений, падав на землю, а його стьобали батогами і далі гнали з диким реготом, який роздирав душі тих, яких вигнали дивитись на це видовище.

За дві хати від нас жила родина з малими дітьми. Їм було наказано бути готовими на певний час, бо вони будуть переселені в іншу околицю. Батьки, подягавши дітей в кращу одежу та приготувавши кожному по клунку, чекали в хаті. Коли приїхали по них, почався істеричний крик дітей, брудна лайка активістів, брязкіт побитих вікон та гуркіт всередині хати. Спочатку вивели батьків, зняли з них чоботи, свити і, тяжко побивши, віддали одяг двом активістам, які стерегли їх під час погрому оселі. З дітей також познімали чобітки і свитки та, стоячи на порозі, викидали їх на землю, на очах їхніх батьків. Потім розбишаки поїхали далі. Увірвавшись ще в одну хату, де жили чоловік і жінка середнього віку, і єдиний син, десь 18-20 років, почали бити все у хаті. Через побиті вікна викидали посуд, глечики, подерті подушки, з яких летіло пір'я по всьому подвір'ю, а потім викидали ікони та оправлені в скло фотографії.

Коли господар став їм на перешкоді, його почали бити. Син кинувся боронити батька. Тоді синові зв'язали назад руки, прив'язали до рук тяжкого каменя, потім зв'язали ноги, потягли за кінець вірвочки і, коли він впав, поволокли та прив'язали до дерева. Батько качався по землі, а його били чоботами по обличчі. Син, дивлячись на те, ридав і кусав землю, рвався до батька.

Нас також не минули. Одного дня прийшла до хати ціла зграя, на чолі з комісаром. Поставили на коліна в одному кутку батька, а в другому – маму. Потім комісар підійшов до мамі і вимочився на неї. Почався обшук. Позабирали кращу одежу, взуття, матерію, всі харчі, які були в хаті, муку, яку батько тримав на проскурки. Після того зняли зі стіни тканий килим, склали в нього всі пожитки і наказали батькові йти з ними та нести той клунок. Звертаючись до нас, при виході, один із активістів погрози́в нам, кажучи: „А вам, песиголовці, ми голови познімаємо”. Батька не було три дні. Увесь час тримали його в холодному погребі, по пояс у воді. Коли випустили, то наказали негайно покинути Городецьке. Батько не послухав і лишився на парафії.

Пізня осінь була захмарена, сумна, безмірно темні ночі викликали страх та обгортали смутком докіль села. Десь вили собаки, на стріхах перегукувались сичі, час від часу озивалася сова. І від тих звуків ставало моторошно в душі. Коли, на раз, замовкало все: лунало іржання коней, гуркіт коліс, гавкання собак, постріли з рушниць та дикі вигуки п'яних активістів.

Посипалось скло в нашій кімнаті та заскавулів пес на подвір'ю. Це не перший раз стріляли нам у вікна. Щоб якось боронитись, ми спали на підлозі, а батько ставив шафку з книжками перед вікном.

Кажуть, що голодна смерть є найбільючішою, особливо остання стадія вмирання, яка переноситься в страшних муках. Спочатку людина худне до такого стану, що ви бачите її як кістяк, обтягнутий поморщеною шкірою. Потім все тіло пухне, особливо живіт. Пізніше шкіра тріскає і відкриваються глибокі рани по цілому тілі. А після цього вже настає неминуча смерть. Голодні люди їли все, що попадало їм в руки: траву, соломку, гнили картоплю, собак, навіть були випадки канібалізму, але попри все мерли, як мухи. Було страшно вийти на вулицю, покриту трупами людей.

Служба Божа видавалась якоюсь дивною, непотрібною. В церкві – ні однієї душі, лише батько у вівтарі, мама дякує, а я, як прислужник, з кадилом в руці, чекаю кінця того сумного, кволого співу.

Пухлими були мама, брат та сестра. Я з батьком були худі до крайності. Та, дякувати Богу, що незабаром почалося літо. Появилась городина, а згодом і перший хліб. Крім того, мама їздила два рази у Москву, де поміняла свої золоті сережки та обручальні перстені на харчі.

В той час, щоб викачати від людей останнє золото, уряд повідкривав по містах магазини, так звані „торгсіни”, де за золото давались спеціальні гроші, за які там же купувались харчові продукти. Селяни цього не могли робити, бо одяг їх різнився від людей міста, і їх стягали з потягів та забирали в їх, якщо комусь і вдалось щось купити чи обміняти.

Багато людей, з тих що пережили голод, помирали в жнива, коли появився перший хліб. Від свіжого, ще теплого хліба, в них появлялись корчі в шлунку, пухнув живіт, людина непритомніла і наступала смерть.

Згодом Митрополит УАПЦ Іван Павловський прислав батькові листа, в якому просив його приїхати до Харкова і стати настоятелем катедрального собору. На той час Харків був столицею України. Батько негайно виїхав до Харкова, а з годо́м і ми переїхали до нього.

За цей час батько насущив сухарів і зробив маленький запас харчів. Але незабаром голод поширився і на Харківську область. Хліба було майже неможливо купити. В „торгсін” вже не мали що нести. Але й тут доля усміхнулася.

Несподівано приїхав брат батька – Василь, який привіз батькові золотого Георгієвського хреста. То була його нагорода за відвагу під час Першої світової війни. Брат мав чотири Георгієвські хрести й чотири медалі. Брат порадив батькові, щоб він різав цей хрест і по шматочку носив в „торгсін”. Цілого хреста не можна було нести, бо то була нагорода царського уряду, за яку могли заслати на Сибір. Три інші хрести врятували родину батькового брата від голоду.

Батько не промовив ні слова. По щоках його покотились сльози. Це були перші сльози, що я бачив на батьківському обличчі. Батько також був розстріляний в 1937 році.

В Харкові по вулицях лежали трупи мертвих селян. Вони йшли до міста з надією роздобути якусь поживу, але на марно. Міліція викидала їх із черг за хлібом, виганяла з міста. Лишалися ті, що помирали. Пригадую, як одна жінка лежала на хіднику. Ще відкриті очі, уста легенько рухались, а друга жінка тримала біля уст її скибку хліба. Жінка не могла навіть відкрити рота і тут же померла. Інша жінка, мабуть, збиралась годувати свою дитину. Вона лежала мертва, а немовля ловило ручками й торкалось устами мертвих грудей.

Згодом була заведена карткова система на хліб, щоб таким чином, селяни не мали вже ніякої можливості його здобути. Ми дістали 900 грамів хліба на день, 300 грамів на кожну дитину. Наші батьки були по за законом держави і не мали права на якусь оборону чи опіку, тому їм хліба не давали.

Голод скінчився, але на селах залишився слід того лихоліття. Поруйновані хати, клуні, сараї. Не було худоби, коней, навіть собак. Це викликало сум і страх. Але, навіть в таких умовах, наші селяни не були позбавлені гумору і глузували над здобутками колективізації. Ось один із прикладів того гіркого гумору:

Батько в созі, мати в созі,
Діти плачуть на порозі.
Нема хліба, нема сала
Бо совєтська власть забрала.
Кряче качка за потоком
І кобила з одним оком.
Ні корови, ні свині,
Тільки Ленін на стіні.
І показує рукою,
Куди їхати за мукою.

Соз – це були попередники колгоспів: товариства спільного обробітку землі.

Тарас Кохно
Норт Порт, Флорида

Преса про Голод в Україні

Пропонуємо читачам „Свободи” ознайомитися з матеріалами про Великий Голод 1932-33 рр., опублікованими у тогочасних львівських газетах, які зберігаються у фондах Наукової бібліотеки ім. В. Стефаніка. Їх вибрав з архіву і надіслав науковий працівник бібліотеки Маркіян Нестайко. Правопис того часу збережено.

Преса доносить: в Україні брак хліба. В Харкові, Києві, Одесі та інших містах відбуваються щоденно голодові заворушення. Голодуючі нападають на склади й поїзди з харчами мимо сильної сторожі військ ГПУ. Доведені до розпуки голодуючі кидаються на магазини та гинуть від куль чекістів. Місцями вдається голодним роззброїти сторожу. Були випадки, що надіслані на поміч військові відділи відмовлялися стріляти до голодних. За недодержання „хлібзаготовки” виселяють масово українських селян на Сибір. В останніх місяцях виселено з України до 20,000 селян, між ними також опозиційних комуністів-українців. Нещасні виселенці замерзають в неопалюваних вагонах. Карні експедиції відбирають від українських селян рештки збіжжя та карають за невиконання розпорядків червоної (від крові!) влади.

„Нова зоря”, 2 лютого 1933 року

В числі 2909 „Возрожденія”, з 20.V, оповіщено лист з Кубані. З нього подаємо важніші місця: „Смертність в кожному місті така, що хоронять не лише без домовини (нема дошок), а просто викопують велику яму, куди звозять опухлих від голоду та закопують. Се діється в місті. А по селах один жах! Там трупи лежать по хатах, доки сморід не зверне увагу людей. Нема хліба.

В тих станицях, де є риба, люди сушать ости риб, мелять їх, мішають з водою, роблять „пляшки” і се заступає їм хліб... Ні котів ні псів на Кубані вже давно нема – їх всіх поїли... Зачали пропадати діти. Їх заманоють під тою або іншою покрішкою, то просять занести яке-небудь письмо. Тоді дітей ріжуть, роблять з них котлети і продають. Топлений смалець продають голодним. Викрили вже кілька таких організацій. В колдязі найшли кости з людськими пальцями. В пивницях познаходили посолоне людське мясо. В школах заповіли дітям, щоби самі не ходили, тільки з родичами”.

„Нова зоря”, 1 червня 1933 р.

Російський часопис у Кишиневі „Експрес” повідомляє, що в Одесі вибухли поважні заворушення, спричинені голодом і недостаткою довозу харчів. Сотки мешканців Одеси порозбивали державні харчеві склади й розхопили всі запаси. Наочний свідок Грігор'єв, який втік з Одеси до Кишинева, оповідає, що відділи Червоної армії стріляли до народу, вбиваючи багато осіб. Під час вуличних боїв часть війська перейшла на сторону юрби і разом пішла за місто, де станула повстанчим табором. Однак червоне військо зліквідувало цей обоз артилерійським вогнем.

„Діло”, 7 січня 1934 р.

Особливе Свято героїнь

НЮ-ЙОРК. – 15 лютого в домі Державницького Фронту відбулося Свято героїнь, що його влаштували дві провідні жіночі організації. Його започатковано вчистотою відправою з Панахидою у церкві св. Юра.

Свято відкрила голова Окружної управи СУА Надія Савчук, вітаючи шановних гостей – Стефанію Антонюк-Фамуляк з України – учасницю Кінгсської трагедії і довголітнього в'язня комуно-московських тюрем, та Любу Сілецьку, голову Головної управи ОЖ ОЧСУ в Філадельфії – організації, яка є спонсором приїзду Стефанії Антонюк-Фамуляк та її зустрічі з громадянством в Нью-Йорку, Філадельфії, Дітроїті, Гартфорді, Бафало і Асторії.

Н. Савчук попросила до слова Анну Гелетей, культурно-освітню референтку відділу ОЖ ОЧСУ ім. Уляни Целевич-Стецюк в Нью-Йорку, яка в короткій доповіді привітала шановних гостей, згадуючи імена деяких героїнь. Описла Н. Савчук попросила до слова Стефанію Фамуляк. Гостя цікаво і щиро розповіла про свою молодість в Радехові. Згадала, який великий вплив на формування її молодечого характеру мала дружина адвоката д-ра Ярослава Селезінки, що згинув як в'язень в Архангельську, громадська і кооперативна діячка та патріотка, голова Округу СУ Неоніля Селезінка. Обдарована гарним голосом, Стефа співала в хорах, виступала в шкільних театральних виставах і тепер зворушила до сліз присутніх на залі, продеклямувавши вірш Т. Шевченка „Лічу в недолі дні і ночі...”, який навчила її улюблена Неоніля Селезінка.

Після закінчення школи Стефа працювала на пошті, користуючись апаратом „Морзе”, де мала можливість передавати деякі інформації своїм друзям. Через зраду одного з них була запроторена в тюрму, а її родину вивезли в Сибір. Допити, важкі побої, понічене обличчя, видерте волосся, тюрма в Челябінську. Важка праця при вимощуванні доріг камінням, розвантажування вагонів з вугіллям у страшно, холодну

сибірську погоду, в мокрих одягах, напівголодна. В 1949 році політв'язнів перевезено в Казахстан, у селище Кінгір. Важка виснажлива праця, що вимагала надлюдських зусиль, постійне недоїдання встелили околицю людськими кістками, а виживали тільки найвитриваліші. Проти політв'язнів, які не вийшли на працю, кинули танки. Під їхніми гусеницями загинуло понад 500 осіб, переважно жінок. Стефанія врятувалася чудом. Коли її перевезли в Сибір, вона сподівалася зустріти там рідню, однак на той час усі вже загинули. Після 48 років поневірянь, завдяки Вячеславові Чорноволові, вдалося їй повернутися до хати, знищеної, зруйнованої, але рідної.

Після зворушливої доповіді Стефи присутні підходили до неї, вітаючи її зі слезами в очах. На жаль, прикро було дізнатися, як мало цікавиться колишніми в'язнями влада у вільній Україні.

Коротку мистецьку програму вечора підготував 127-ий Відділ Союзу Українок, якого головою та організатором численних мистецьких програм для української громади досі була Оксана Лиховид. Програму, дуже вдало пристосовану до трагічної розповіді Стефанії, провела Світлана Махно, а її донечка Христинка Махно, учениця союзянки Галі Ремезової, виконала на скрипці своє сольо.

Крім теперішньої голови 127-го Відділу М. Польної і Н. Хоменко, участь в програмі (спів) брали також солістка фолкльорного ансамблю „Дивоцвіт” з Києва Клавдія Каніньська та дві членки Марійської дружини – Наталя Гречко і Ірина Гандера, як також група молодих дівчат.

З подякою для гості з України Стефанії Антонюк-Фамуляк за зворушливу доповідь і всім виконавцям програми та присутнім на імпрезі виступили голова ОЖ ОЧСУ Ньюйоркського відділу ім. Уляни Целевич-Стацюк Людмила Костик і Надія Савчук від СУА.

Ольга Гасцька

Чарівний світ Миколи Лисенка

ЕДМОНТОН, Канада. – 6 лютого в Домі української молоді, заходами Українського музичного товариства Альберти (УМТА) та Фундації Тисячоліття України (ФТУ), відбулася презентація унікальної англomовної книжки „Світ Миколи Лисенка. Етнічна ідентичність, музика і політика в Україні XIX і раннього XX століття”. Програмою вечора керувала голова УМТА Люба Бойко-Бел. Вона попросила до слова співавторки книжки, д-ра філософії, музиколога Тараса Філенка, котрий живе тепер в Пітсбургу, США, і прилетів до Едмонтону, щоб особисто розповісти, як створювалася ця книжка.

Казали давні римляни: „Книжки мають свою долю”. Згідно з д-ром Т. Філенком, „ця книжка писалася з думкою, що вона ніколи не буде видана” (дістала сім негативних рецензій). Він згадав, як зі своєю матір'ю, лисенкознавцем д-ром Тамарою Булат, „зі секретних сховищ, по ночах, робили копії” і збирали всякі матеріали, фотографії та інформації і як, накінець, після спроби видати її в Мадярщині, вона приманувала до Канади (де одержала дві нагороди) і де за її публікацію взялася ФТУ, „друзі з Едмонтону”, на чолі з Богданом Конвейом і Лілією Волянською, „без яких книжка була б не вийшла”. Далі д-р Т. Філенко окреслив, ким був Микола Лисенко для українського народу: в громадському житті, мові, фолкльорі, пісні, опері, шкільництві, політиці. Це були часи Емського указу, коли за Лисенком наглядала поліція. „Лисенко підняв український фолкльор і клясику до світового рівня, став основоположником української музичної етнології...”, поклав на музику 76 поезій самого Шевченка”, – підкреслив Т. Філенко.

Відтак з коротким словом виступив президент ФТУ Богдан Конвей, подякувавши членам УМТА і ФТУ, яка з ініціативи св. п. Володимира Колесника, під патронатом СКВУ, була заснована в жовтні 1983 року, щоб гідно відзначити 1000-ліття Хрещення України. ФТУ керувала з Торонто найбільшим „проектом” – записом 35 духовних концертів Дмитра Бортнянського (голова – Люба Зараска, екз. директор – Юрій Калішук, тепер Архієпископ Юрій). Бю-

джет – 600,000 дол. Останніх 15 років ФТУ діє з Едмонтону – видала „Шевчери української клясики музички: Артем Ведель, 1767–1808” та ін.

У музичній частині вечора Лілія Волянська, під фортепіановий супровід д-ра Т. Філенка, заспівала три романси: „Вечір” („Садок вишневий”), „Смутної провеси” і „Не дивися на місяць весною”, д-р Т. Філенко заграє „Рапсодію” („Шумку-думку”) і „Елегію” Лисенка, а Едмонтонський хор „Дніпро”, під диригентурою Марії Дитиняк і Славки Загарії, в супроводі Ірини Тарнавської на фортепіані, заспівав „Боже великий, єдиний”, „А вже весна” і „Туман хвилями лягає” (з опери „Утоплена”).

Цю великого формату книжку-альбом естетично, на доброму папері, видала ФТУ в 2001 році в Києві під егідою УВАН у США, при фінансовій допомозі „Лицарів Колумба” українського обряду, Відділів ч. 2248 ім. Владимира Дмитра Грещука і ч. 10519 ім. о. Ганаса. Вона присвячена пам'яті сина Миколи Лисенка, музиколога Остапа Лисенка. Книжка має 434 сторінки, дуже багато архівної вартості фотографій, найповніший список наукових та композиторських творів Лисенка. Редактор – Лілія Волянська, комп'ютерний укладач – Карен Марон, обгортка – Павла Філенка, мовний редактор – Божена Гощільо, мистецьке оформлення – Сергія Буркута. Передмову написав Акін Ігоба, професор музики в університеті Пітсбургу.

Мені ця книжка дуже сподобалася, особливо напис Миколи Лисенка на одній з його фотографій: „З цим світом братаймося, катом в руки не даймося”. Досі я любив Лисенка переважно за його масштатичну музику до церковного гимну „Боже великий, єдиний”, за оперу „Запорожець за Дунаєм” і пісню „Коли розлучаються двоє”, але ця книжка-альбом своїм значенням дорівнює англomовній „Історії України-Руси” Михайла Грушевського і може служити нашим музичним паспортом в англomовному світі. А як почесний голова ФТУ (по смерті сенатора Павла Юзика), я радію, що ФТУ діє далі, за що належить їй велике признание.

Петро Саварин

Привітайте

Ваших рідних, друзів і приятелів
на сторінках „Свободи”

ВЕЛИКОДНІ ПОБАЖАННЯ
2 КВІТНЯ 2004 р.

Спеціальні ціни на поздоровлення

1/16 сторінки	35 дол.
1/8 сторінки	50 „-“
1/4 сторінки	100 „-“
1/2 сторінки	200 „-“
ціла сторінка	400 „-“

Оголошення приймаємо
до 23 БЕРЕЗНЯ 2004 р.

Зголошення святкових побажань, РАЗОМ з ОПЛАТОЮ, надсилати до:
„Svoboda”, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Attn. Advertising Department
або звертатися до:

Марійки Осціславської, тел.: 973 292-9800 дод. 3040 або
Володимира Гончарика, тел.: 973 292-9800 дод. 3041

Факс: 973 644-9510

E-mail: svoboda@att.net

Святкування 40-ліття танцювальної школи Роми Прийми Богачевської

Розклад літніх танцювальних таборів на 2004 рік
на „ВЕРХОВИНІ”, Глен Спей, Нью-Йорк

ВИШКІЛ УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ

3-тижневий – для середнього рівня • для передового рівня

• для серйозних учасників

віком від 16-ти і вище

27 червня – 18 липня 2004 р.

Табір Українських Танців

для молодших танцюристів,

віком від 8 до 16 років

від початкового рівня до передового

25 липня – 7 серпня 2004 р.

Табір українських танців на Союзівці, Кергонксон, Н.Й.
8 – 21 серпня 2004 р.

По аплікації та дальші інформації просимо звертатись до:

Kristine Izak: (215) 362-5816

SYZOKRYLI@yahoo.com

Information/Applications online at

Американське подружжя допомогло Центрові лікування церебрального паралічу у Львові

Протягом останніх шести місяців Тетяна (зліва) та Пол (другий справа) Тердал допомагали Центрові лікування церебрального паралічу удосконалювати його організаційну структуру.

Пол Тердал і його дружина Тетяна провели останніх шість місяців у Львові, де використовували свої менеджерські навички для допомоги місцевим недержавним організаціям, серед яких є й Центр лікування дитячого церебрального паралічу та інших неврологічних розладів „Джерело”. В червні 2003 року П. Тердал, уродженець Портленду, Орегон, та Т. Тердал, уродженка Тернополя, вирішили, що вони „справді хочуть щось зробити для України”. А у вересні вони вже були у Львові.

Обоє вони вперше зустрілися в 1998 році, навчаючись в аспірантурі Єйльського університету, в

серпні 1999 року одружилися і переїхали до Сан-Франциско, де працювали в компанії, яка надавала консультації з менеджменту високотехнологічним комерційним компаніям.

На весні 2003 року, коли вже визріло рішення їхати до України, П. Тердал звільнився з праці, аби мати можливість взятися за вивчення української мови в Українській літній школі при Гарвардському університеті. Там він зустрів студентів з Українського Католицького університету (УКУ) у Львові і сказав їм, що шукає „якогось цікавого заняття в Україні”. Студенти зв'язали його з відеоре-

тором УКУ Джефрі Вилсом, котрий саме в цей час допомагав організовувати при університеті новий Інститут управління неприбутковими організаціями. Професор Дж. Вилс запропонував їм викладати і допомагати в проектуванні навчальної програми в інституті, а також надавати послуги місцевим недержавним організаціям. Професор Вилс також скерував їх в Центр лікування дітей з церебральним паралічем „Джерело”.

Цей Центр був започаткований в 1993 році, коли Львівська міська адміністрація надала приміщення колишнього дитсадка групі батьків, чий діти страждали від церебрального паралічу. В той час діяло дві групи для двадцяти дітей дошкільного віку. Зараз „Джерело” має 90 працівників, що допомагають 200 дітям з церебральним паралічем та іншими вадами розвитку.

Перші кілька тижнів в „Джерелі” Тердали провели в довірливих розмовах з людьми, щоб зрозуміти проблеми, якими мали займатися. Першою їхньою рекомендацією було створити відділ розвитку для збору коштів. „Тепер Центр має великі успіхи в зборі коштів, – розповідає П. Тердал, – там працюють глибоко порядні, надійні люди”. Завдяки особистим зв'язкам подружжя Тердалів „Джерело” має добрі стосунки з Канадою і Голандією, але покищо немає пожертв із Сполучених Штатів.

Тердали також висунули ідею брати з батьків певну плату за послуги „Джерела”. „До цього часу, – пояснив П. Тердал, – все було безкоштовно. Організації-конкуренти беруть велику плату, але не є такими якісними. В них просто успішніший маркетинг. Людей в

Україні приваблюють високі ціни. Деякі люди не цікавилися „Джерелом” через те, що воно було безкоштовне – вони не вірили, що це може бути організація з якісним обслуговуванням”.

В Тердалів також були рекомендації щодо організаційної структури „Джерела”. „Ми провели певний час з директором Мирославом Николаєвим і намагалися навчити його вивільняти свій час, – каже подружжя. – Він часто займався дрібними деталями, наприклад, безкінечними технічними проблемами, що стосувалися мікроавтобусів, котрі доставляють дітей до Центру. А тим часом чекали розв'язання набагато важливі питання”, – пояснили Тердали.

„Участь в нашій діяльності подружжя Тердалів була значною подією, – згадує М. Николаєв. – Це відкрило мені очі на певні питання. Вони дивилися на нашу працю з боку і точно її аналізували. Вони попросили батьків заповнити анкети з такими запитаннями: „Чи задоволені Ви діяльністю „Джерела”? Чи порекомендували б „Джерело” іншим? Що Вас найбільше турбує? Чи готові Ви бодай трохи платити за послуги Центру?”. Тепер наша організація росте, ми маємо над новими програмами. Я ділю нашу історію на „дотердалівський” і „післятердалівський” періоди”. Подружжя знову повернулося в рідне місто Пола Тердала, Портленд, залишивши після себе багато користі і добру пам'ять.

Пожертвування для центру „Джерело” та прохання щодо докладнішої інформації про Центр можна надсилати до: Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Avenue, Chicago, Illinois 60622, Children of Chernobyl Canadian Fund, 2218-A Bloor Street West, 2nd floor, Suite 200, Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8

Матвій Матушак

Щоб таких трагедій ніколи більше не було

БАФАЛО, Н. Й. – Хоч ми цю інформацію подаємо зі запізненням, все ж без неї картина вшанування пам'яті жертв Великого голоду в Україні українськими громадянами у США була б неповна, адже йдеться про такий важливий осередок українства, як Бафало. Отже, 23 листопада заходом Організаційного комітету, утвореного під патронатом УККА і очоленого мгр. Іваном Рішком, в українській православній церкві Святої Трійці отці Микола Слокотович, Мар'ян Процик з української католицької церкви св. Миколая, Андрій Касіян з української католицької церкви св. Діви Неустанної Помочі соборно відслужили Молебень і Панахиду

У книзі свідків Олексі Воропая, яку ще у 80-их роках видав Гарвардський університет з передмовою проф. М. Мейса, молодий тоді хлопець зі села Горбів, коло Чернігова розказує (стр. 18): „... Член Партії Скиба увійшов до нашої хати. Побачив святі ікони, зірвав і з цілої сили кинув у двері. Вимагав харчових продуктів, яких ми вже не мали. Тому, що не мали, мусіли покинути хату, саме як зима наступала. А де ж я подінуся з дітьми в зиму? – запиталася мати. Іди і втопи їх – відповів партієць”...

за спокій душ мільйонів закатованих голодом українців.

Після Служби Божої в прицерковній залі діяла виставка плакатів про Великий голод, влаштована київським Товариством „Меморіал”.

Мистецьку програму виконав хор „Мрія” під диригентурою Наталки Бабицької, декламаторка Леся Савків і музиканти брати Іван та Григорій Доценки.

З головною доповіддю виступила почесна голова СФУЖО Оксана Соколик. Щоб не переказувати глибокого змісту, пропонуємо характерні уривки з цієї доповіді.

Василь Пристайко, Бафало

Як ми візьмемо до уваги роки, згадані авторами, то насильна колективізація, розкуркулювання, плян до двору – підготування винищення голодом, почалися ще з 1929 року, голод тривав до 1934 року. Роки 1932–33 – це, як Юрій Клен каже, „Прокляті роки, коли тисячі людей вмирало по хатах, в полях, на дорогах до міста, та на вулицях міст України”. Демографи устійнили, що українські селяни в кульмінаційний час голоду вмирали пересічно по 25,000 денно, себто понад тисячу на годину – що є приблизно 17 людей на хвилину... Скільки ді-

тей загинуло передчасно... Скільки Україна могла мати мистців, поетів, письменників, науковців, дослідників, композиторів...

У своїх споминах Вінстон Черчіль згадує зустріч зі Сталіном. Як він запитався Сталіна, які втрати принесла колективізація і її наслідки, Сталін показав всіх десять пальців на своїх руках.

То ж сьогодні і ми повинні нарешті мати одне, хоч і приблизне, число жертв голодомору. Не хитатися поміж двома та десятима мільйонами. Два мільйони подала наша діаспорна енциклопедія. Така неточність збуджує тільки більше недовір'я до нас. Уряд України мусить нарешті створити комісію, яка б устійнила одне число жертв.

В цей час, як в Україні не сміла навіть словом згадати про Голодомор, діаспора відзначала кожну річницю, головню круглі десятиліття, робила все можливе, щоб повідомити світ про геноцид нашого народу. Боліла недолею сестер та братів. Влаштовувала жалобні концерти, Панахиди, ставила пам'ятники жертвам голоду, пам'ятала, пригадувала.

19 червня канадський сенат одностайно прийняв постанову, щоб Уряд Канади визнав український Голодомор – 1932–33 років як геноцид. Постанова, яку подала сенаторка Райнел Андреїчук, містить

заклик визнати український Голодомор-геноцид та засудити будь які спроби заперечення його. Вона пропонує внести правдиві факти про український Голодомор до канадських історичних документів і в майбутні навчальні підручники.

... Рік 70-ої річниці кінчається. Але не сміє закінчитися наша пам'ять про ті страшні події. Наше приречення „Ніколи не забуду” зобов'язує нас і далі проводити інформативні акції та доводити до відома світу трагедію України. Вимагати, щоб у історії і шкільних підручниках України і цілого світу був і наш український геноцид. Вимагати на державному рівні створити „Нюрнберг 2”, на якому засудити комуністичну партію, вождів Кремля та всіх винуватців трагедії України – Великого голоду 1932–33 років. Про це мусить знати цілий світ та наші нащадки. Україна мусить стати сильною та могутньою державою, щоб подібних трагедій в ній вже ніколи більше не було.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС НЕДІЛЯ, 21 БЕРЕЗНЯ 2004 р.

Пассейк, Н. Дж. Річні загальні збори 42 Відд. УНС Т-ва ім. Т. Шевченка відбудуться о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Норе Ave. На зборах буде звіт уступаючої Управи, Контрольної комісії і вибір нової Управи на 2004 р. Просимо членів взяти участь.

За Управу:

В. Марущак, голова
Варвара Тижбір, рекордовий секретар
Ю. Котляр, фінансовий секретар

УКРАЇНА І СВІТ

Увічнено пам'ять вояків УНР з 1919 року

КОСТОПІЛЬ, Рівненської обл. – 22 лютого на фасаді будинку залізничної станції золотом засвітилася меморіяльна дошка, що увічнила визначну подію – визволення містечка від московсько-більшовицької навали козаками Української Народної Республіки в лютому 1919 року. Пам'ятну дошку воякам армії УНР, які загинули під час визволення Костополя, було споруджено коштом обласної організації Української Народної Партії. Її освятив

Митрополит Рівненський та Острозький Української Православної Церкви Київського патріархату Даниїл. В урочистостях взяли участь народні депутати України Василь Червоний та Юрій Ширко. Про Костопільсько-Сарненську операцію армії УНР під командуванням молодого і талановитого Олександра Грекова українцям стає відомо лише тепер.

В лютому 1919 уряд та військо України, після жорстоких боїв під тиском переважаючих

сил більшовиків, змушені були залишити Київ. Тимчасовою столицею держави стало Рівне, куди разом з урядом прибув голова Директорії та Головний отаман Симон Петлюра. Місто стало також осідком штабу Північної групи українських військ, якою командував 44-річний генерал-хорунжий Олександр Греков. Починаючи з 17 лютого, її частини розпочали запеклі бої з більшовиками в районі Олександрії, які завершилися визволенням містечка та залізничної станції.

Розвиваючи успішний наступ на північ Рівненщини, 20-21 лютого підрозділи УНР вийшли до Костополя і 24 лютого поновили наступ по всьому фронті. У бою за Костопіль було взято в полон 2125 більшовиків та здобуто 21 вагон зброї та різної амуніції, 30 гармат, 70 кулеметів, 64 вагони продовольства, фуражу, коней і навіть один червоний бронепотяг.

Олег Тумановський

Відкриття меморіяльної дошки у Костополі

Вперше на календарі – автопортрети Т. Шевченка

ЧЕРКАСИ. – 9 березня в музеї „Кобзаря“ відбулась презентація календаря, в якому вперше у книговидавництві України зібрані 13 автопортретів Т. Шевченка і подано пояснення з історії створення кожного з них. Календар опрацювали і видали Науковий центр шевченкознавства Черкаського національного університету і видавництво „Брама“. Водночас було представлено громадськості північник – перший за 15 років існування музею. Адреса музею „Кобзаря“: вул. Байди Вишневецького, 37, Черкаси 18000 Ukraine.

Андрій Лубенський

**Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?
Зверніться до УНСоюзу. У нас**

найкращі пенсійні грамоти “ANNUITIES”!

**Короткотермінова Пенсійна
Грамота “Annuity”**

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільйонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

**Довготермінова Пенсійна
Грамота “Annuity”**

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.

2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862

Fax: 973-292-0900

Email: una@unamember.com

Як допомогти Україні проголосувати

Мадлен К. Олбрайт,
„The New York Times“,
8 березня 2004 р.

Демократія в Україні стоїть перед критичним випробуванням – по мірі того, як країна готується до президентських виборів в жовтні. Президентська кампанія, побудована на залякуванні, а іноді й насильстві, вже почалася, а Вашингтон зберігає сумне мовчання щодо майбутнього цього важливого партнера Америки.

За декілька днів до мого приїзду в Київ в минулому місяці для участі в конференції, присвяченій майбутньому України в Європі, українську службу Радіо „Свобода“, яка фінансується Сполученими Штатами, позбавили однієї з головних можливостей виходу в український етер.

Пізніше було закрито невелику радіостанцію – після того, як вона почала ретранслювати програми „Свободи“. А на минулому

тижні директор ще однієї радіостанції, яка розглядала можливість ретранслявання радіопрограм української служби, загинув в автомобільній катастрофі, за підозрілих обставин.

Інші електронні засоби масової інформації практично повністю контролюються урядом, а майбутнє єдиного незалежного телевізійного каналу вельми сумнівне. Подібне до того, що Податкова адміністрація займається тільки підписаннями, які підтримують опозиційних кандидатів.

Неурядові організації, особливо ті, які займаються просвітою виборців і мобілізаційних груп, перебувають під постійним тиском.

Тим часом прихильники Президента Леоніда Кучми намагаються проштовхнути конституційні зміни, які розширюють повноваження парламенту (який вони будуть контролювати принаймні до 2006 року) за рахунок інституту президентства, який вони, ймо-

вірно, втратять, якщо жовтневі вибори будуть чесними.

Таким чином, навіть коли Л. Кучма перестане бути президентом – а він сказав, що не має наміру переобиратися – його адміністрація продовжуватиме керувати країною.

Конституційні зміни, які обговорюються, могли б бути якось виправдані за інших обставин, але законодавчий орган, Верховна Рада, має невисоку репутацію, оскільки його прокумівська більшість виникла за сумнівних обставин після жорстких і нечесних виборів в 2002 році.

Така Рада не повинна прагнути розширити свої повноваження саме перед президентськими виборами, які дадуть українцям шанс висловити свою думку про те, куди ведуть країну її керівники.

Шлях, який обере Україна, є надзвичайно важливим для Сполучених Штатів.

Україна була важливим партнером США відтоді, як вона отри-

мала незалежність в 1991 році. Вона відмовилася від ядерної зброї, успадкованої від Радянського Союзу, підтримала миротворчі зусилля проти етнічних зіткнень в Косово, припинила надання допомоги ядерній програмі Ірану, закрила чорнобильський ядерний реактор, прислала майже 1,600 військовослужбовців до Іраку і ще сотні миротворців – в рамках операцій ООН в Лівії, Косово та інших гарячих точках.

У травні, коли Європейський союз поповниться десятками новими членами, Україна з її майже 50-мільйонним населенням виявиться на його східному кордоні. Її роль у взаєминах з ісламським екстремізмом на півдні, авторитарним режимом в Білорусії, і з Росією, керівники якої ностальгують за Радянським Союзом, стане ще вагомішою.

Сполучені Штати не зацікавлені в перемозі якогось конкретного кандидата в Україні, але наші ставки в цій грі високі. На жаль, в той час, як наші посли красномовно і безкомпромісно висловлюються про події в Україні, заяви адміністрації США переважно залишалися конфіденційними і відстороненими.

Міністр оборони США Дональд Рамсфелд був єдиною вищою посадовою особою, яка відвідала Україну останнім часом, і він приїжджав, щоб дістати підтримку для війни в Іраку.

Президент Л. Кучма ясно дав мені зрозуміти під час нашої останньої майже двогодинної зустрічі минулого місяця, що адміністрація Дж. Буша, на його думку, мало задумується над тим, що відбувається в Україні, засновуючи свою думку тільки на тому, що говорять в Росії.

Політична опозиція підозрює, що внесок України в антиіракську коаліцію забезпечив Україні амністію з боку Сполучених Штатів. Це не так, зрозуміло, але ентузіазму опозиціонерам це не додає.

Так що ж повинні робити Сполучені Штати, щоб підтримати демократію в Україні?

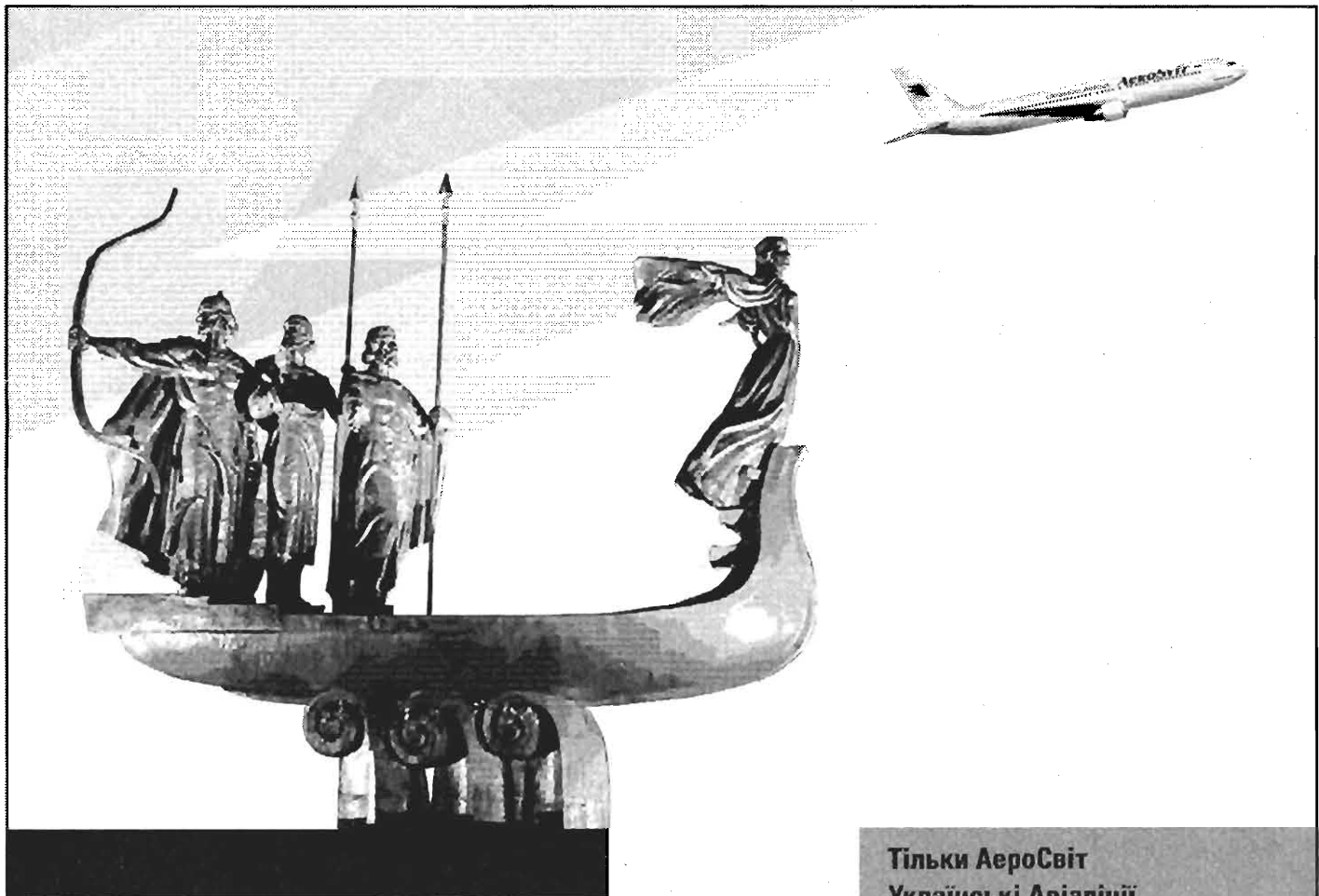
Для початку – висловитися на чистоту. Президент Дж. Буш і посадові особи його кабінету повинні наполягти на вільних і чесних виборах, і вони повинні це зробити якнайшвидше. Брудні технології можуть вирішити результат цих виборів задовго до голосування.

Вищі посадові особи повинні відвідати Україну, будуть ще й інші можливості, коли лідери великої вісімки, Євросоюзу і НАТО зустрінуться в червні цього року. Просування демократії на Близькому Сході вже включене в порядок денний адміністрації Дж. Буша. Збереження демократії в Україні також повинно бути одним з пріоритетів.

По-друге, треба збільшити підтримку незалежних засобів масової інформації і громадянського суспільства. Це вимагатиме значних фінансових надходжень, також з боку демократичних сусідів України, які можуть підтримати незалежні медіа і фінансувати організації для мобілізування виборців і кампанії спостереження.

Третє – треба приєднатися до наших європейських партнерів в пошуках альтернативних сценаріїв

(Закінчення на стор. 20)

СЛАВНІ ТРАДИЦІЇ УКРАЇНИ—

AeroSvit
UKRAINIAN AIRLINES

www.aerosvit.com

Тільки АероСвіт
Українські Авіалінії
пропонує беспосадкові
рейси літаками Boeing 767
Нью-Йорк – Київ,
Київ – Нью-Йорк

А також через Київ:
Львів, Івано-Франківськ,
Одеса, Сімферопіль, Донецьк,
Дніпропетровськ, Харків,
Луганськ, Запоріжжя, Делі,
Тель-Авів, Дубаї, Москва,
Афіни, Софія, Белград

1.888.661.1620
1.212.661.1620
sales@aerosvit.us
або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення:
1.718.376.1023
express@aerosvitcargo.com

Поважна розмова на тему - „Україна в Європі та світі“

20-21 лютого у Києві відбувалася Міжнародна конференція „Україна в Європі та світі“. Серед її учасників була добре відома в українській громаді США особистість – юрист Марта Фаріон, голова Комітету міст побратимів Чикаго-Київ. Нижче знайомимо наших читачів з її думками і враженнями з приводу доцільності, змісту і значення цієї конференції. Оскільки преса в Україні навіть через три тижні після конференції докладно не висвітлювала цієї події, вміщуємо також матеріал Андрія Міськова, таким чином відтворюючи ширшу картину конференції – від конкретики до узагальнень.

Марта Фаріон

На тринадцятому році державної незалежності та напередодні чергових президентських виборів в Україні, 17 авторитетних європейських політичних діячів та економістів і троє видатних американських політиків (колишній Держсекретар США Мадлен Олбрайт, колишній посол США в Україні Вільям Мілер та нинішній посол США в Україні Джон Герbst) взяли участь у конференції, завданням якої було обговорити майбутні взаємини України з її європейськими сусідами та демократичними силами світу.

М. Олбрайт: „Українці повинні продовжити працю, започатковану дисидентами і тими тисячами невидимих людей, котрі боролись за демократичні права, і на цьому фундаменті будувати майбутнє“.

Вперше за всі роки незалежності українські опозиційні політичні сили взяли участь у подібному форумі, щоб знайти способи розв'язання гострих суспільних проблем і здійснити це шляхом діалогу та дискусій, а не конфронтації, що, на жаль, вже стала традиційним засобом.

Конференція відбулася за спільної ініціативи та фінансової підтримки європейських та американських суспільно-політичних дослідницьких інститутів та неурядових установ, зокрема Фонду Аденауера (Німеччина), Німецького Фонду Маршала (США), Центру міжнародних взаємин (Польща), Євро-Атлантичного інституту (Україна), Києво-Могилянської академії (Україна) та інших організацій з Франції, Чеської Республіки та Румунії. Цю конференцію можна вважати ще одною спробою щодо хоч і невпевненого, але по-

слідовного руху України в напрямку європейської інтеграції.

Виступи всіх учасників конференції поєднувала тема майбутніх президентських виборів, під час яких народ України має визначитися щодо свого майбутнього – чи сідати на потяг, котрий їде на Схід, чи на той, котрий їде на Захід, іншими словами – чи рухатися вперед зі світом, чи вертатися назад в минуле.

У своїй вітальній промові М. Олбрайт задала тон майбутній відвертій дискусії, відзначивши: „Демократія – не подарунок. Демократія будується невтомною працею мільйонів людей, і кожна особа має взяти на себе відповідальність за обрання розумних лідерів, з повагою до законів, і за вільні та справедливі вибори. Самі громадяни України мають зробити вибір та зобов'язати себе до демократичних принципів. Українці повинні продовжити працю, започатковану дисидентами і тими тисячами невидимих людей, котрі боролись за демократичні права, і на цьому фундаменті будувати майбутнє. Вони не мають права дозволити, щоб у них відібрали свободу,“ – застерегла промовець.

Конференція чітко, без прикрас і дипломатичної двозначності змалювала українському урядові сьогоднішній стан справ у державі. Вів засідання Борис Тарасюк, колишній міністер закордонних справ, а тепер керівник Євро-Атлантичного інституту. В'ячеслав Брюховецький, президент Національного університету „Києво-Могилянська академія“, у своїй промові відзначив: „Чому після 13 років незалежності України ми маємо більше проблем, ніж на початку? Нове покоління напише історію цього часу, і воно змушене буде написати про брутальний наш світ“.

Андерс Аслунд, професор і економічний радник українського уряду, сказав під час свого виступу: „Україна – репресивна держава. Головним питанням виборів є корупція“. Народний депутат Іван

Плющ, колишній голова Верховної Ради, заявив: „Ми всі знаємо, що вже призначені люди на посади майбутніх міністрів. Це все укладено ще до виборів, і ми знаємо, хто є режисером цієї вистави“. Анатолій Гриценко, керівник київського Центру економічних та політичних досліджень ім. О. Разумкова сказав: „Вибори за часів Горбачова були чистіші, ніж стали опісля. Свободи слова було тоді також більше“. Багато учасників конференції висловилися щодо теперішнього наступу влади на вільну пресу. Том Дайн, керівник Радіо „Свобода“, розповідав про свій недавній прикрий досвід: „Кучма наступив на Радіо „Свобода“ та на інші засоби масової інформації. Він нас фізично усунув, але це не тільки наша проблема, це загальна проблема для мас-медіа. Будь-який незалежний голос в Україні перебуває під тиском, але ми будемо боротися за етер. Ми шукаємо нових партнерів“.

І все ж таки головним з обговорюваних під час конференції питань було те, які позитивні та активні дії має здійснити Україна з метою інтеграції в співтовариство демократичних держав. Поради щодо цього висловлювалися у виступах вільно і відкрито. Зазначалося, що актуальною залишається необхідність політичного діалогу. Президент Польщі Олександр Кваснєвський підкреслив у своєму зверненні до учасників конференції: „Діалог може мати свою цінність тільки тоді, коли всі сторони беруть участь, і засоби масової інформації не є закриті. Не досить тільки слухати, ще важливіше – чути“. Віктор Ющенко, колишній прем'єр-міністер України, провідник парламентського блоку „Наша Україна“, відзначив: „Ця конференція, можливо, стане першим кроком до того, щоб політична еліта збиралася для спільної розмови на рідній землі, а не десь за кордоном. Політичний діалог є першою цеглиною в побудові демокра-

тичної системи в нашій державі“.

Анатолій Гриценко додав: „За ситуацію, що склалася в Україні, ми всі винні. Винний уряд, винна опозиція, і народ винний. Відповідальність за демократичний процес несе кожний з нас.“ Олександр Вондра з Чеської Республіки висловив таку думку: „Питання не про те, що світ може зробити для України, питання стоїть про те, що Україна може зробити для самої себе.“ В'ячеслав Брюховецький вважає, що важливу роль в Україні буде відігравати нове покоління, при цьому він зацитував афоризм Ернеста Гемінґвея: „Людина не створена для поразки; людина може бути знищена, але не може бути переможена“. В. Брюховецький закликав плекати інтелектуальний розвиток молодого покоління, яке покликане повести Україну до кращого майбутнього.

Паралельно на конференції обговорювалося питання про те, як Європа сприяє Україні на її шляху до демократії. Павол Демес зі Словацьчини, який представляє Трансатлантичний Центр Східної та Центральної Європи, сказав: „Європа повинна відкрити кордони. На європейських кордонах не повинна бути залізна завеса“. Народний депутат Геннадій Удовенко, колишній міністер закордонних справ України, сказав: „Ми не подолали Берлінський мур. Є мур. Українців не допускають в Європу. Європейський Союз створив новий мур. Європа повинна відкрити кордони для українців“.

Вільям Мілер, колишній посол США в Україні, зазначив: „Коли наші країни (Україна і США) часто обмінювалися візитами президентів, міністрів та інших членів уряду, взаємини між державами були успішнішими. Тепер обміни між нашими державами дуже обмежені. Ми, на Заході, не зробили всього того, що належить, для співробітництва в повному розумінні.“ Андерс Аслунд додав: „Засоби масової інформації мусять більше уваги приділяти Україні. В Києві немає представника світових засобів медіа та інформації, і треба, щоб це змінилось“.

Одним з результатів конференції стала візита європейських представників, у тому числі М. Олб-

(Закінчення на стор. 19)

Посол США в Україні Джон Герbst (зліва) і Віктор Ющенко

Зліва: Марта Фаріон, Юлія Тимошенко, Іван Плющ

Поважна...

(Закінчення зі стор. 18)

райт, до Києво-Могилянської академії, під час якої вони взяли участь у відкритій дискусії зі студентами. М. Олбрайт сказала, що вона протягом кількох років спостерігала за діяльністю НУК-МА, і тепер її „цікавить, що відбувається в Україні з тими, хто прагне демократії. Демократія це не подія, а процес. У Сполучених Штатах теж є певні проблеми, але ми маємо систему взаємозалежності та взаємних обмежень законодавчої, судової та виконавчої влади. На жаль, цього не можна сказати про Україну. У ваших руках – її майбутнє, і саме ви можете допомогти їй увійти до демократичної спільноти. Питання вступу в ЕС не належить до простих. Існують певні вимоги та вагомні наслідки. Тому важливо, щоб молодь України мала змогу вільно висловлювати свої думки щодо подій у рідній країні. Треба бути впевненими, що вибори цього року будуть відкритими”.

Конференція була добре організована і професійно проведена, хоч тільки перед самим відкриттям конференції стало відомо, що в ній візьмуть участь члени уряду – прем'єр-міністр Віктор Янукович, міністер юстиції Олександр Лавринович і міністер закордонних справ Костянтин Грищенко. Саме прем'єр В. Янукович задав тон полеміці, висловивши таке застереження: „...Ми зібралися для кращого взаєморозуміння, а не тільки для того, щоб критикувати і очорнювати все, що було зроблено”. Він покаржився на те, що політичне суперництво в Україні „набрало збочених форм, що має на меті паралізувати діяльність уряду”. Все ж він визнав: „Ми зібралися, щоб знайти найкращі шляхи трансформації суспільства. Що нас об'єднує? Що у нас спільного? Переживання за долю України, біль за втрачені можливості, усвідомлення, що від цього виборчого року залежить розвиток демокра-

тії в Україні. Вийде Україна на шлях європейської демократії чи повернеться до тоталітаризму?”. В. Янукович завершив свій виступ, цитуючи „великого реформатора і демократа Наполеона Бонапарта, який свого часу сказав, що ‘необхідно бути просто сильним’ “. Це викликало сміх в залі і коментарі: мовляв, прем'єр мусить замінити свого асистента з підготування промов. Оскільки відразу після виступу В. Янукович залишив залу конференції, це дало змогу В. Ющенкові розпочати свою промову з висловлювання: „Якщо вже ми зробили традицією цитувати колишніх французьких реформаторів, я процитую Шарля Де Голля, який сказав: „Я ненавиджу опозицію, але опозиція теж Франція’. Таким чином, ми теж є опозиція, і ми теж – Україна”.

Мабуть, іронією слід вважати те, що відкрита дискусія щодо серйозних проблем, котрі стоять перед Україною, відбулася за ініціативи та участі неукраїнців, чий інтерес до майбутнього України змусив її політичних лідерів вперше зібратися разом, хоча б на короткий час, за круглим столом. Можливо, цим буде започаткована традиція дискусій і компромісу для управління державою на базі консенсусу в політиці.

Мадлен Олбрайт, колишній
Державний секретар США

Вектори майбутньої співпраці

Андрій Міськів

Цей рік дуже плідний на вибори. В Україні, США, Росії відбудуться президентські вибори, в Канаді – парламентські, 1 травня прийме нових членів і розширить свої кордони Евросоюз. Україна виявиться сусідом ЕС. Що належить зробити, щоб це сусідство пішло їй на користь? Обговоренню цього актуального питання якраз і була присвячена київська конференція „Україна в Європі і світі”.

Виступи на конференції дали підстави очікувати, що у випадку перемоги опозиційних сил під час президентських виборів Україна почне активно здійснювати ті зміни в економічному та політичному житті, які дозволять подолати найголовніші бар'єри між нею та Європою. Хоч „розширена Європа” ще не має докладно з'ясованої концепції ЕС щодо сусідів, сама співпраця з Евросоюзом та НАТО досить ясно визначає коло завдань, які стоять перед Україною. Передусім до них належить: дотримання демократичних принципів, зокрема запевнення прозорих і чесних виборів; захист людських прав і свобод; здорова екологічна політика, дотримання споживчих стандартів, узгодже-

них з нормативами ЕС; рішуча боротьба з організованою злочинністю та корупцією.

Конференція в якійсь мірі допомогла зрозуміти, як окремі країни Європейського союзу ставляться до України і до її орієнтації на Європу. Наприклад, якщо Україна стане членом ЕС, то Франція побоюватиметься конкуренції українських фермерів та експортерів металу. Німеччину хвилюють культурні відмінності. В цілому Європу непокоїть „багатовекторність” зовнішньої політики України, зокрема той факт, що одна частина українського політикуму тяжіє до тісної співпраці з Росією, а друга частина – до Заходу.

Наступною проблемою, розв'язання якої мало залежить від України, є створення чіткої перспективи для країн, які прагнуть вступити до Європейського союзу. Досі Європа вважала Україну периферійною країною, котра споживає значні обсяги зовнішньої допомоги та вимагає гарантій безпеки. Європейці схильні розглядати сучасну ситуацію в Україні з точки зору Москви, тому й їхня політика щодо України випливає з політики стосовно Росії. Коли ж ЕС наблизиться до кордонів України, ставлення до неї мусить змінитися. Україна стане ключовою транзитною країною для економічних взаємин між Європою та Азією. Європа змушена буде запропонувати їй чітку економічну політику, зокрема погодитися відкрити ринки ЕС для українського експорту, посприяти створенню нових робочих місць тощо.

З виступів на конференції випливає, що важливою проблемою залишається східний сусід України. Росія має свої стратегічні інтереси на території України. Україна для неї – важливий ресурсний центр, втрата якого може негативно вплинути на дальший розвиток Росії. Водночас, оскільки Україна є одним із найважливіших шляхів на Захід, Росія мала б бути зацікавленою у стабілізації України як ключового транзитного коридору до Європи.

Конференція загалом ствердила, що Україна має великий потенціал, який буде реалізовано лише в тому випадку, якщо вона зможе успішно здійснити політичну реформу в інтересах демократії і народовладдя.

Павол Демес, колишній міністер
закордонних справ Словаччини

Зліва, в першому ряді – Юлія Тимошенко, справа – Мадлен Олбрайт,
в другому ряді зліва – Вячеслав Брюховецький, справа – Віктор Ющенко. В колі студентів „Могилянки”

Олександр Вондра, колишній
міністер закордонних справ Чехії

Посол...

(Закінчення зі стор. 9)

Сьо-годні у вищих навчальних закладах України навчається сім з половиною тисяч китайських студентів. А ті, що закінчили навчання, займають високі посади в Китаї. Вони охоче відвідують наше Посольство у Пекіні, щиро кажуть, що Україна для них – друга батьківщина.

– Чи є там українці?

– В 20-их роках минулого століття в Китаї мешкало понад 20 тисяч українців. Переважна більшість їх була зосереджена в Харбіні і Талузіні. В той час навіть виходили українські газети, було також україномовне радіо. В наш час до Китаю з України приїжджають інженерно-технічні працівники, студенти, науковці. Посольство

підтримує з ними тісні контакти.

– Чи ви вивчали китайську мову, яка вважається однією з найскладніших у світі?

– Самозрозуміло. Будь-який дипломат, який приїздить в нову країну, повинен вивчити її мову. Наприклад, працюючи в Сеулі, я вивчив корейську мову, вільно на ній розмовляю. Так само сталося і у Китаї. Я можу легко спілкуватися з китайцями і це сприяє в практичній діяльності.

– А тепер – тяжке запитання. Як, на Вашу думку, причини спонукали уряд США до зменшення фінансової допомоги Україні?

– Знайомлячись з україномовною пресою Америки, я зустрічаюся з неправильним тлумаченням цього питання. Пишуть, нібито Америка вдвічі зменшила фінансову допомогу Україні. Це

не відповідає дійсності. Україна продовжує отримувати суттєву допомогу з боку американського уряду. Незначне скорочення відбувається тому, що американський уряд тепер має інші пріоритети у зв'язку з Іраком і великими видатками на війну проти терористів. Ми сподіваємося, що в цьому році Америка надасть Україні більшу допомогу, скажімо, з приводу чорнобильської проблеми.

– Деякі американські засоби масової інформації зменшення фінансової допомоги Україні з боку США пояснюють тим, нібито Україна веде нелегальну торгівлю атомною зброєю. Як Ви прокоментуєте подібні повідомлення?

– Я рішуче відкидаю будь-які звинувачення на адресу нашої держави в порушенні міжнародних правил торгівлі. Це не об'єктивні повідомлення, а зумисні інсинуації. Ще в 1996 році з території нашої країни вивезли останню боеголовку, Україна добро-вільно відмовилася від третього за величиною ядерного арсеналу у світі.

– Міжнародна правозахисна організація „Репортери без кордонів” критикує владу України за утиски свободи слова в державі. Що ви можете сказати з цього приводу?

– Що б я не сказав, обов'язково знайдуться опоненти. Сьогодні, в час Інтернету, коли неможливо втаїти жодної інформації, Україна також не живе за глухою стіною. Порівняймо, як було зі свободою слова у 70-ті роки і як є тепер. „В якій ще країні, – зауважив Президент Кучма, – про-

тягом року висловлюється 4000 зауважень на адресу глави держави?”. Чи це не є показником вільної преси? Хіба це не можливість вільно висловлювати свої думки? Звичайно, ще є недоліки і на них не треба закривати очі. Преса в Україні потребує допомоги з боку держави.

Що стосується „Сільських вістей”, то цю газету суд закрив за розпалювання міжнародної ворожнечі.

– На закінчення нашої бесіди для читачів „Свободи” буде цікаво довідатися про Ваше життя, навчання і попередню працю.

– Я народився в 1950 році, батько був військовослужбовцем, вся моя рідня походить з України. В Києві закінчив з відзнакою середню школу ч. 20, потім – економічний факультет Київського університету і академію народного господарства. Курс ринкового підприємництва пройшов у Стенфордському університеті в США, де вперше пізнав принципи ринкової економіки. Від рядового інженера в ділянці торгівлі виріс до заступника міністра, вдостоєний звання Заслуженого економіста України. Коли Україна стала незалежною державою, мене запросили на дипломатичну працю. Був послом України в Південній Кореї, Китаї, Монголії. Я одружений, моя дружина Ірина за фахом економіст, маю заміжно доньку Інну і двох внучат.

– Від себе і всіх читачів „Свободи” дякую Вам за розмову і бажаю великих успіхів в справі зміцнення взаємин між Україною і Сполученими Штатами Америки.

Як допомогти ...

(Закінчення зі стор. 17)

для України. Вільні і справедливі вибори, чим би вони не закінчилися, повинні привести до торговельних і візових поступок з боку Європейського союзу і до конкретного плану отримання членства в ЕС, зростання військової співпраці з НАТО і підтримки членства у Світовій організації торгівлі.

Ці заходи, як і перспектива стійкої демократії, сприяли б збільшенню необхідних чужоземних інвестицій в Україну. Президент Л. Кучма повинен зрозуміти, що мусить залишити після себе незалежну і демократичну Україну, глибо-

ко інтегровану в Європу і трансатлантичні структури.

Якщо ж вибори будуть нечесними, керівництво України повинно знати, що вступ в західні інститути сповільниться, і що їх власні банківські рахунки і привілейовані візи для них – не гарантовані. Як і у випадку, коли партія Л. Кучми стане перекроювати Конституцію на свою користь.

Збереження і розширення кордонів свободи у всьому світі вимагає постійної пильності. Ця пильність і ті, хто стверджують, що вірять в свободу як універсальне право всіх людей, сьогодні складають іспит в Україні.

(Використаний переклад з веб-сайту www.pravda.com.ua)

Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?

Зверніться до УНСоюзу. У нас

найкращі пенсійні грамати „ANNUITIES”!

Короткотермінова Пенсійна Грамота „Annuity”

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільйонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

Довготермінова Пенсійна Грамота „Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

ЗУАДК - для Різдва в Україні

Різдвяні програми ЗУАДКу в Україні стають традицією. Подарунки отримують діти, чиє життя не проходить в нормальних умовах. Це сироти, діти з різними фізичними вадами (глухонімі, з послабленим зором, з важкими формами туберкульозу, серцево-судинними захворюваннями, з затримкою фізичного і інтелектуального розвитку та іншими хворобами).

Хворі діти-сироти утримуються в спеціальних школах-інтернатах і дуже радіють подарункам у вигляді солодощів і цікавих дитячих книжечок. Черевички, курточка, светрик – найкращий подарунок для дітей-сиріт в професійно-технічних училищах. Дітям-сиротам, котрі живуть з опікунами (бабусями, старшими братами чи сестрами, родичами) різноманітні подарунки вручались через церкву. Велика подяка всім українцям Америки за увагу і чуйність. Своїми пожертвами через ЗУАДК вони приносять в осиротілі дитячі душі радість і надію.

Ось що пишуть в своїх подяках директори шкіл-інтернатів:

„Колектив та учні Боярської спеціальної школи-інтернату для слабозорих дітей щиро дякують вам за подарунки до свята Миколая. Дітям ласощі дуже сподобалися. Великий уклін за допомогу, хай Бог помагає вам у такій добрій та благодійній справі. Дуже просимо допомогти дітям взуттям і одягом для сиріт та дітей з малозабезпечених сімей. Вітаємо Вас з Різдвам Христовим! Бажаємо щастя, здоров'я, успіхів вашим родинам! Христос Рождається! Славімо Його! З вдячністю і повагою до вас – директор школи З. І. Маріогло, м. Боярка, Київська обл. (Чорнобильська зона)

„Дорогі брати і сестри в далекій Америці! Щиро дякую вам за передані нам подарунки до свята. Ці подарунки будуть роздані стареньким і дітям з проханням молитися за вас. Нехай Всемилостивий Господь благословить вас у Новому році“. о. Іван Лецик, Українська автокефальна православна церква св. Пантелеймона.

„Високоповажні добродії з далекої Америки! Від імені педагогічного колективу та учнів Мар'янівської ЗОШ щиро дякуємо за подарунки для дітей-сиріт та малозабезпечених. Нашу школу збудував в 1954 р. славетний співак українського народу, наш земляк, виходець з нашого села Іван Козловський. Будемо завжди раді вам в нашому селі. Хай Різдво і Новий рік принесуть Вам щастя! З повагою – директор школи. Київська обл. с. Мар'янівка (Чорнобильська зона), загальна освітня школа.

Різдвяна програма ЗУАДКу в Україні – різноманітна. Одним з її пунктів є розділ „Пізнай свій рідний край“. Він дає можливість дітям зі східних областей України ознайомитись з прекрасними народ-

ними звичаями святкування Різдва Христового в смерекових краях західної частини України. Цього року там святкували Різдво школярі м. Луганська. 30 дітей радо були прийняті в родини села Бортники Івано-Франківської області.

Великим святом була для обділених долею дітей поїздка в столицю України на головну ялинку. Гостями новорічного свята в Києві були діти-сироти і діти з малозабезпечених та багатодітних родин з сіл Гостів, Бортники, Ясівка, Івано-Франківської області. Під час канікул поїзд для всіх школярів залізною дорогою був безкоштовним. Платити потрібно було тільки за постіль, за каву або чай (за бажанням) і за проїзд вчителів, котрі супроводжували школярів. Все було для них вперше – поїзд, метро, підземні переходи, велич і шум столиці.

Найкраще про враження юних галичан і про їх вдячність жертводавцям говорять їхні листи. Ось деякі з них: „Я, Бундзяк Олена, жителька села Ясівка, є круглою сиротою. Дякую за те, що ви надали мені змогу побувати в м. Києві, яке я побачила вперше. Мені дуже сподобалось це місто... У столиці я одержала дуже цікаві подарунки. Я дякую комітету ЗУАДК за те, що мені була надана змога побувати в Києві. З повагою – Олена“.

Змістовним і глибоким є враження від святкування Різдва в Карпатському краї школярів з Луганщини. Наприклад, Юлія Надія пише: „Нещодавно побувала на заході України, в Івано-Франківській області в селі Бортники. Це подорож нам організував Українсько-Американський Допомоговий Комітет через його філію в Києві. Я дуже рада, що в моєму житті була така подорож, бо саме під час неї побачила справжню українську культуру. Ми живемо на сході України. Наш регіон утратив усі ті традиції, за допомогою яких існує наша нація. Українська культура, традиції та звичай – це наше багатство. Раніше я тільки чула про українські традиції та звичай, а на заході України я їх побачила та відчула. Мені дуже прикро, що наш регіон не зберіг таких традицій. Мене вразило те, що люди на заході України дуже релігійні, в нашому регіоні взагалі мало церков і мало людей їх відвідують. У місті Тлумачі діють великі церкви. Усі мешканці села відвідують їх кожного тижня. Незвичайним було святкування Різдва. Ті традиції та звичай, котрі я побачила, я хочу відродити в своїй родині...“.

Ось уривочок з листа Юлії Дудник: „...Ми були в захваті від чарівної природи Прикарпаття, щирості та гостинності бортничан. Ця подорож допомогла мені побачити справжню українську культуру. Оабливо мене вразило відвідування місцевих церков, і той дух щирої віри, який ми

Різдвяні катання луганських дітей в селі Борниках на Прикарпатті

побачили як у дорослих, так і в малюків. А як шанобливо ставляться місцеві мешканці до минулого своєї батьківщини! Біля доріг багато могилок сілових стрільців і усі ці могили доглянуті. Я дізналась багато нового, цікавого про святкування Різдва, навчилася нових колядок, які заспіваю своїм рідним. Ми побачили зразок чужого ставлення до рідних, до своєї сім'ї, взірць вихованості й того, що значить – бути українцем. Велике спасибі!“.

Антон Ковальов пише: „... Жаль, що схід України втратив усі традиції, які були в нашому краї. Мені дуже сподобалась справжня українська культура. Я побачив там приклад справжньої України. Дякую Українсько-Американському Допомоговому Комітету“.

Після приїзду школярів додому надійшли подяки від батьків, від керівництва школи, керівників груп з Луганська. Від імені батьків написала подяку мама Романа Савенка – Валентина Савенко: „Я вдячна ЗУАДКу за організацію подорожі наших дітей на захід України. Діти в захваті від подорожі в Карпати, колядок, концертів, конкурсів, відвідування церков, музею, катання на санях, водограю на річці Прут в Яремчі, канатної дороги у Ворохті“.

Шановні жертводавці! Прийміть найщирішу подяку за ваше співчуття, добре серце і глибокий розум. Хай ваша життєва нива щедро засіюється добром, радістю, благополуччям і щастям.

Віра Принько, представник ЗУАДКу в Києві

Фундація ім. Т. Шевченка України

Всеукраїнський Благодійний Фонд
Україна, 290053, Львів, вул. В. Великого, 50
Тел.: (0322) 64-95-55, 64-84-67
Факс: 64-84-72

Taras Shevchenko Foundation of Ukraine
All-Ukrainian Charitable Fund
Ukraine, 290053, Lviv, V. Velykoho, 50
Tel.: (0322) 64-95-55, 64-84-67
Fax: 64-84-72

Збудуймо пам'ятник Тарасові Шевченкові в місті Ялті, у Криму

Місто Ялта у Криму від часу Другої світової війни стало місцем зустрічей для державних мужів світу, зокрема Америки та Європи, а останньо також і України, для нарад, переговорів та укладення важливих міждержавних угод.

Чудове місто, розташоване на березі Чорного моря, із великими будівлями і санаторіями, переповнене пам'ятниками російським поетам і діячам культури та скульптурами „білої“, а донедавна червоної російської імперії, але немає у ньому пам'ятника Тарасові Шевченкові – геніальному українському поетові і Національному Пророкові нашого народу.

Уряд України ще й досі не зумів заповнити цю прогалину і збудувати в цьому місті величавий пам'ятник Кобзареві України, щоб він своїм маєстатом будив у своїх і чужих пошану до Української держави на цьому півострові.

Фундація імені Тараса Шевченка України, долучаючися до настанов указу Президента України Л. Кучми від 7 квітня 2003 року, яким він проголосив 2004-й Ювілейним Роком Тараса Шевченка з приводу 190-ліття від дня його народження, вирішила побудувати в Ялті, у Криму величавий пам'ятник Кобзареві України, подібно як це зробила минулого 2003 року в сусідньому місті у Криму – Севастополі.

Урочисте відкриття цього пам'ятника плануємо під час святкування річниці проголошення Державної Незалежності України.

Звертаємося оцим проханням до всіх, хто розуміє необхідність побудови цього пам'ятника в Ялті, допомогти нам щедрими пожертвами. Пожертви просимо присилати на таку адресу:

Taras Shevchenko Center, 2150 Bloor Street West, Suite 96, Toronto, Ont., Canada, M6S 1M8. Tel.: (416) 239-4407. На чеках просимо писати: T. Shevchenko Monument in Yalta.

Всі жертводавці від \$50.00 і більше одержать посвідки для податкових цілей, а їхні імена і прізвища будуть викарбовані на одній із плит постаменту, щоб і своїм, і чужим свідчили про те, що цей пам'ятник Кобзареві України фінансували не держава, а українці-патріоти.

За Ваші пожертви – щира Вам подяка.

За Президію Фундації

Орест Косик,
директор

Іван Драч,
депутат Верховної Ради,
колишній міністр України

д-р Василь Іваницький,
президент Фундації, почесний громадянин м. Львова

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ЦЕНТРАЛЬНОГО Н. ДЖ.

запрошує громадянство на доповідь

доцента ОЛЕКСАНДРА ПРОНКЕВИЧА

Миколаївського Державного Гуманітарного Університету ім. Петра Могили
на тему:

„Духовна апатія в Україні“

Доповідь відбудеться

в четвер, 18 березня 2004 р., о год. 7-й веч.

в малій церковній залі Церкви-Пам'ятнику св. Андрія, в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Тел.: (908) 534-6683 або (908) 755-8156

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Стефанія Довгань знову співає в Україні

Срібна медаля Балтиморської школи мистецтв, перемога в конкурсі „Мерілендські таланти”, золота медаля конкурсу імені Розі Понсел, перша нагорода на конкурсі Леопольдскрон в Зальцбургу (Австрія), бронзова відзнака конкурсу оперних співаків у Пловдиві (Болгарія) – такі нагороди має колишня киянка, мешканка Сполучених Штатів Америки Стефанія Довгань, яка тепер співає в Національній опері України.

Стефанія Довгань

Дідусь артистки, відомий скульптор Борис Довгань, свого часу прославився творами, присвяченими своєму другу Василю Стусові, пам'ятником Пушкіну в Гурзуфі, композицією „Архіпелаг ГУЛаг”. Бабусю знали як організаторку літературних вечорів Івана Світличного, Івана Дзюби, Ліни Костенко та інших дисидентів. Мама, випускниця Київського художнього інституту, не один рік віддала реставруванню храмів, станкових полотен українських мистців.

Стефанію змалечку навчили і музикування, і малювання. З п'яти років сумлінно опанувала гру на бандурі, фортепіано, завзято співала в хорі „Любисток” при Київській консерваторії. І з таким самим азартом творила в стилі Марії Приймаченко, бо була ніби заворожена її казковими звірями і птахами.

Мама вийшла заміж за американця, переїхала до Балтимору, Стефанія англійською не володіла. В Балтиморській школі мистецтв довелося опановувати академічні дисципліни, музику, вокал і мову. На іспитах грала „Ноктюрн” Шопена і „Фантазію” Моцарта. Коли виконала а капеля „Ой, зійди, зійди, ясен місяцю” і „Ти до мене не ходи”, педагоги порадили: треба визначитися, ким бути – піаністкою чи співачкою.

Навесні 1998 року пішла на прослуховування в консерваторію, що входить до складу тридцятитисячного Мерілендського університету. Арію Зерліни з опери „Дон

Жуан” співала так надхненно, що виконання справило враження на екзаменаторів і вони дали грант на безплатне навчання.

Разом з піаністом, колишнім львів'янином Володимиром Винницьким виступала на фестивалі в Гантері. Включала у виступи українські пісні, камерні твори Лисенка, Барвінського, для клясичного голосу. Наважилася спробувати себе в Міжнародному конкурсі оперних співаків у Пловдиві, де виборола бронзову нагороду і стала лавреатом.

Мріяла поїхати в Австрію на відомий Зальцбурзький фестиваль, під час якого оперні зірки проводять майстер-класи. Заняття дуже дорогі – шість тисяч доларів за п'ятитижневий курс. Плюс гроші на переліт. Допомогла вчителька Марта Рендел та мама. Вони, за американською традицією, організували фундацію і зібрали пожертви на поїздку. Близько познайомилася з Ольгою Бородіною, Рене Флемінг.

По завершенні навчання для піаністів і вокалістів влаштовують конкурс Леопольдскрон. Стефанія перемогла як співачка з клясичним сопрано і мала нагоду виступити в Новій резиденції з сольним концертом і у залі палацу Леопольдскрон. Виконувала камерні твори і заслужила прихильність глядачів.

У червні 2003 року гостювала в бабусі і дідуся, познайомилася з диригентом Іваном Гамкалом. Він запропонував півроку стажуватися в столичній опері. Згодилася і підписала контракт.

Тепер Стефанія готується до концерту в Національній філярмонії України. На завершення стажування хоче виконати партію Віолети з улюбленої „Травіати”.

Олена Седик,
газета „Хрещатик”

Весілля на Союзівці ... Спомини на ціле життя

**Ми бажаємо сердечно привітати
усі подружні пари з їхніми
близькими весіллями
та з ними пов'язаними святкуваннями.**

**Ми спеціалізуємося у традиційних
весіллях, у святах для наречених,
передвесільних вечерях
і недільних сніданках.**

**Тепер ще можна вибирати
дату весілля на 2004 і 2005 рр.**

**Приймаємо зголошення на весілля,
що мають відбутися цього літа.**

**216 Fordmore Road • P.O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641
E-mail: Soyuzivka@aol.com
www.Soyuzivka.com • (845)**

Михайло Старицький в українському театрі

Театральне мистецтво сягає в Україні віддалених часів. Перейшло воно через княжі і гетьманські часи. В Батурині мав свій театр гетьман К. Розумовський, у Ляличах – П. Завадовський, потім зародився кріпачко-аматорський театр у Харкові (1780), відтак у Полтаві, яким керував І. Котляревський, для якого написав він перші твори.

Серед плеяди заслужених для театру людей був Микола Старицький (1840 – 1904). Він прийшов на світ в селі Кліщинцях на Полтавщині і походив зі шляхетського роду, а по матері був споріднений з родиною Лисенків. Рано став сиротою і усім, чого досягнув, у великій мірі завдячував своєму дядькові, батькові М. Лисенку, який оточив хлопця щирою опікою. Завдяки йому М. Старицький закінчив Полтавську гімназію і Київський університет, переїхав до Києва і увійшов у творчу співпрацю з М. Лисенком. Він пише лібрето до опери „Гаркуша” (1864 р.) і разом з М. Лисенком засновує аматорський гурток, який поставив оперету „Наталка Полтавка”.

Студентом М. Старицький вступив до „Української громади”, і разом з М. Лисенком очолив драматичний гурток. В тому часі М. Старицький написав „Якби ковбаса та чарка” і оперету „Різдвяна ніч” з музикою М. Лисенка. Вистави були дуже популярними, але після Валуєвського указу (1863 р.) багато визначних українських діячів було арештовано, сам М. Старицький, щоб уникнути арешту, змушений був втікати за кордон.

Аж влітку 1883 року йому вдається у Києві заснувати власний професійний театр, художнім керівником якого став Марко Кропивницький. До складу трупи входили М. Кропивницький, М. Заньковецька, М. Садовський, О. Вірник, М. Максимович, Л. Манько, П. Саксаганський, І. Карпенко-Карий,

В. Грицай, М. Миньківський – еліта театру, якою пишалася тодішня Україна. Музичною частиною завідував М. Лисенко, а диригував хорами Черняхівський. Театральний колектив виставляв свої твори в Києві, Одесі, Житомирі, Харкові, Воронежі, Миколаєві, інших містах України, а в Криму, Поволжі, Польщі, Білорусі і Росії. На переломі 1984-85 рр. трупа розділилася. Ансамбль М. Старицького налічував 198 осіб, режисером був Ю.

Косиненко. Але під кінець 1891 р. М. Старицький захворів і передав керівництво актору В. Грицаєві, а в 1892 році запропонував поєднати трупу з театром Миколи Садовського.

М. Старицький написав понад тридцять драматичних творів, оргінальних інсценізацій, повістей та переробок для театру. Серед переробок „Циганка Аза” за повістю Ю. Крашевського „Хата за селом”, „Зимовий вечір” за твором Е. Ожешко,

переробки творів М. Гоголя, „Боротьба за право” Француза та інші. Написав він також віршовану драму „Богдан Хмельницький” та драму й історичну повість „Оборона Буші”, поезії „Добраніч”, „Борвій”, „Сон” в яких висловив надію, що український народ здобуде незалежність. Спадщина Старицького багатогранна – він також займався перекладами з сербської, англійської, німецької, російської, болгарської, данської та польської мов.

Ярослав Стех

FROM CALIFORNIA TO THE NEW YORK ISLANDS

The Ukrainian Federal Credit Union is proud to introduce its newest branches: Sacramento, California and Syracuse New York.

Exceptional service and great member benefits are only some of the reasons behind our growing success. With a complete range of financial instruments, owner/member dividends and new online bill payment, it's no wonder more and more people are joining the Ukrainian Federal Credit Union community.

You're not in Sacramento or Syracuse? No problem, you can still join us and bank online. We have members nationwide. To find out more about our great rates and exceptional member benefits, call our toll free number or visit our web site at www.rufcu.org.

www.rufcu.org

Tamara Denysenko
General Manager/CEO

UKRAINIAN FCU Albany 1828 Third Ave. Watervliet, NY 12189 Tel: (518) 266-0791 Fax: (518) 266-0791	UKRAINIAN FCU Rochester (Main Office) 824 Ridge Road East Rochester, NY 14621 Tel: (585) 544-9518 Fax: (585) 338-2980	UKRAINIAN FCU Syracuse 211 Tompkins Street Syracuse, NY 13204 Tel: (315) 471-4074 Fax: (315) 474-2328	UKRAINIAN FCU Sacramento 6029C San Juan Ave Citrus Heights, CA 95610 Tel: (916) 721-1188 Fax: (916) 721-5551
--	--	--	---

Out of State, Call Toll Free 1-877-968-7828 — Audio Response Line: 585-544-4019

**UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION**

©2004 Ukrainian FCU, Rochester, NY USA

Організаційний Комітет

ПРИХИЛЬНИКІВ ПРОГРАМИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ КОЛЮМБІЙСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ (FOCUUS II)

запрошує шановних членів громади на

УРОЧИСТИЙ БЕНКЕТ

8 травня, о 6-ій год. веч.

в LOW LIBRARY ROTUNDA, Колумбійський Університет

Виступатимуть:

д-р МАРК ФОН ГАГЕН, проф. історії і президент Міжнародної Асоціації Україністів

д-р БОГДАН ВИТВИЦЬКИЙ, голова комітету FOCUUS II

Головний промовець:

достойний КАРЛОС ПАСКУАЛЬ, колишній посол США в Україні

Музична програма:

проф. КРИС ВАШБУРН, Колумбійський Університет
і ансамбль **SYOTOS**

Вступ: 250 дол.; студенти і пенсіонери: 125 дол.

Ласкаво просимо звертатись по інформації до

Марії Соневицької на тел.: (212) 854-4697 • ms2147@columbia.edu

Організаційний Комітет: Леся Баранецька, Оксана Баур, Христина Бонакорса, Богдан Витвицький, Андрій Вовк, Рома Гайда, Адріана Гельбіг, Ляріса Мельник Дирська, Ігор Зварич, Мирослава Томоруг Знаєнко, Стефан Качарай, Лідія Косак Керницька, Роман Кизик, Надія Кігічак Кузич, Володимир Курило, Ірина Куровицька, Рома Лісович, Ігор Ляшок, Лев Мазур, Надія Матківська, Адріана Мельник, Мірся Михальчак, Арета Павлінська, Роман Процик, Андрій Рак, Петро Рибчук, Марія Соневицька, Стефан Татаренко, Оксана Тритяк, Орест Федаш, Іня Чегаде, Володимир Чудовський.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР початок літа інтенсивного навчання гри в теніс протягом 2-ох тижнів для хлопців і дівчат віком 12 - 18 років. Кімната та харчі, 24-ох годинний нагляд, професійні лекції, спогади на ціле життя включені

20 червня – 2 липня 2004 р.

540 дол. – члени УНС; 590 дол. – не-члени УНС.

120 дол. плата за інструктора.

ДЕННИЙ ВИВЧАЛЬНИЙ ТАБІР. Денний (6-ти годинний) розваговий табір для хлопців і дівчат віком 7-10 років

1-ий тиждень: 28 червня – 2 липня 2004 р.

2-ий тиждень: 5 липня – 9 липня 2004 р.

100 дол. на тиждень від дитини **АБО** 25 дол. за день від дитини

ПРИГОДОВИЙ ТАБІР – новий табір для 13-16 літніх дітей, який охоплює життя під відкритим небом. Як казки в минулому, денне життя включатиме таборування, готовлення їжі, оповідання казок, виживання в лісі, плавання каяком по річці, піші екскурсії, класи піднімання по скелі та інші.

Summer Camps 2004

2-ий тиждень – 24 – 31 липня 2004 р.

425 дол. – члени УНС, 475 дол. – не-члени УНС

ТАБІР ВІДКРИВАННЯ І ПОШУКІВ як пригоровий табір для дітей віком від 8 до 12 років, ознайомить таборників із українською спадщиною, та включатиме майстрування, піші екскурсії, плавання, спортивні ігри, багаття, спів та інше. Кімната, харчі, 24-годинний нагляд.

1-ий тиждень – 10-17 липня 2004 р.

2-ий тиждень – 17-24 липня 2004 р.

3-ій тиждень – 24-31 липня 2004 р.

375 дол. – члени УНС, 425 дол. – не-члени УНС

ДЕННИЙ ТАБІР ЧЕМНОГО – улюблений табір дітей віком від 4-ох до 7-ми років. Діти вивчатимуть українську спадщину у своїх денних заняттях таких як: танці, спів, майстрування, ігри. Ціна включає сорочинку та полуденок.

1-ий тиждень – 18-23 липня 2004 р.

2-ий тиждень – 25-30 липня 2004 р.

135 дол. від дитини

175 дол., якщо не ночує на Союзівці.

КЛАС НУРКУВАННЯ (SCUBA DIVING COURSE) однотижневий курс. Академічні та плавацькі вимоги „PADI” для отримання свідоцтва. Для учасників віком від 12 років і старших. Інструктор Юрій Ганушевський. Число учасників обмежене.

25 – 30 липня 2004 р.

400 дол. від особи;

120 дол. завдатку.

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ТАБІР – один із улюблених таборів на Союзівці. Інструктор – Рома Прийма Богачевська, відомий знавець танцю і хореограф. Класи для початкових, середніх та заавансованих учнів віком від 8 до 16 років. Число учасників обмежене до 60 дітей. Кімната, харчі, 24-годинний нагляд.

8 – 21 серпня 2004 р.

610 дол. – члени УНС; 660 дол. – не члени УНС.

250 дол. – плата за інструктора.

Завдаток 75 дол. від дитини при реєстрації.

За дальшими інформаціями та аплікаціями слід телефонувати

(845) 626-5641, або глянути на веб-сторінку

www.Soyuzivka.com

Україна - улюблена тема творчості Ісаака Вайншельбойма

Учасники зустрічі в Товаристві шанувальників літератури і мистецтва. І. Вайншельбойм - третій зліва.

НЬЮ-ЙОРК. - 20 лютого в Товаристві шанувальників літератури і мистецтва, що діє в Брукліні, відбулась виставка картин вихідця з України Ісаака Вайншельбойма і презентація його книги „Старокостянтинівські новели“, що вийшла друком у кам'янець-подільському видавництві „Абетка-Нова“ 2002 року. На зустріч з автором прийшло близько двохсот членів товариства і запрошених гостей, переважно більшість яких складала вихідці з України та інших країн колишнього СРСР.

Промовці відзначали високу творчу і громадську активність І. Вайншельбойма, який, крім літературної праці, активно займається журналістикою, допомагає у влаштуванні громадських імпрес, подає допомогу художни-

кам-початківцям. Тепер мрією І. Вайншельбойма є влаштування в Українському Інституті Америки виставки картин одеського маляра Ю. Коваленка, про якого він недавно розповів у „Свободі“ (ч. 7). Багато полотен Ю. Коваленка зберігається у приватних зібраннях мешканців Нью-Йорку.

На зустрічі запросили до слова і мене - гостя зі „Свободи“. Я значно молодший від І. Вайншельбойма, який народився у 1922 році, але нас єднає його рідне місто Старокостянтинів на Поділлі, де я жив у дитячі роки спершу з матір'ю, а потім в дитячому будинку. Про це місто серед моїх знайомих пише не тільки І. Вайншельбойм, а журналістка Тереза Седляр-Колишко з польської газети „Нови Дзєннік“ в Нью-Йорку, художник і дирек-

тор музею-садиби Самчики біля Старокостянтинова Олесь Пажимський, тому на зустрічі я сказав, що усі вони пишуть про різні сторінки міської історії, але з однаковою любов'ю до цього українського міста, тому що воно для них - спільне, єдине.

Крім промов, на зустрічі було також художнє читання творів І. Вайншельбойма, під музичний супровід скрипки. Таке мистець-

ке доповнення створили учасниці Камерного театру Олена Строганова (деклямація) і Бела Ліberman (скрипка). Тепло вітали присутні дружину мистця - Зінаїду, яка теж походить зі Старокостянтинова і в рідному місті була відома як досвідчений, уважний лікар. 57 років живуть разом Вайншельбойми, мають двох дочок, теж народжених у Старокостянтиніві: старша тепер авіоконструктор, молодша - лікар.

У залі було чимало цікавих людей - поетів, художників, музикантів. Ось скульптор-медальєр Борис Кушнір, який створює серію портретних медальйонів зі зображеннями Справедливих серед народів світу, які рятували євреїв від страти в часі Другої світової війни. Один з медальйонів Б. Кушніра присвячений Митрополитові УГКЦ Андрєєві Шептицькому. Б. Кушнір - автор сучасного герба Одеси.

Велику зацікавленість викликала виставка полотен І. Вайншельбойма. Його жанрові захоплення широкі - портрети, натюрморти, пейзажі, алегорії. Особливо ваблять зір українські краєвиди - берег моря біля Одеси, вулиці селища Вилкова на Дунаї, яке називають „українською Венецією“, лісові галявини, завітчані луки. Більшість з них створена на натурі, але й тепер за давніми ескізами Ісаак Вайншельбойм продовжує малювати чарівну Україну, особливо краєвиди рідного Старокостянтинова, і його картини оживають в серцях вихідців з української землі солодким спомином і тугою за молодими роками.

Левко Хмельковський

14 березня: мистецька виставка в Йонкерсі

Зенон Голубець

ЙОНКЕРС, Н. Й. - Члени 30-го Відділу СУА проводять мистецьку виставку в неділю, 14 березня, від 9-ої до 1-ої год. по полудні, у залі церкви св. Михаїла (21 Shonnard Place).

Барельєфи в дереві покаже Зенон Голубець, Ненсі Закотир'я - цікаві й оригінальні твори й великодні подарунки. Молоді сумівки з Нью-Йорку відвідають виставку зі своїми найновішими герданами. Буде добра нагода купити знаряддя на писання писанок, великодні картки, мед та інше.

Після виставки гостей запрошують на каву і солодке.

Оля Рудик

З. Голубець. „Русалки“.

ДОРОГІ БРАТТЯ УКРАЇНЦІ!

Я, українка, християнка, надіюся, що ви не залишитесь байдужими до моєї біди. Звертаюся до Вашої доброї волі в зв'язку з тяжкою хворобою 25-річного сина Володі, здібного від природи, добре вихованого хлопця, що міг би принести користь для України і родини, якого скувала важка недуга, що не дає йому можливості вчитися і жити.

Діагноз: кіста і вода мозку (гідроцефалія), що тягне за собою важкі нервові відхилення.

За чотири роки лікування в Києві ми випробували різні методи лікування, але тепер лікарі кажуть, що треба робити операцію на мозку в Німеччині (тому що кіста збільшується). Прошу Вашої фінансової допомоги, бо я вже на пенсії і далі лікувати мого сина є вже важко.

Сподіваємось, що Бог винагородить Вас сторицею за Вашу доброту.

Доляровий рахунок: BANK BENEFICIARY: Joint Stock Post Pension, Bank „AVAL“, KIEV, UKRAINE FOR: TERNOPIL BRANCH TERNOPIL, JOSYPA SLIPOGO, & SWIFT: AVALUAKTER;

BENEFICIARY: acc: 22-2620539219, STETS MARIYA, PASSPORT MC 542362 TERNOPIL, UKRAINE;

BANK KORESPONDENT: Deutsche Bank Trust Company Americas, New York USA SWFT: BKTRUS33, acc. N 04-400-503;

Прошу Вас повідомити про себе, щоб ми могли помолитися за Вас Богу.

Моя адреса:

Стець Марія Михайлівна, вул. Шептицького 171, с. Петрики, Тернопільської обл., 47720, Україна.

Тел.: +380-352-27-54-44.

НЕЗАБУТНЄ МИНУЛЕ

Хресна дорога Ірени Попадин і її синів

Я одержав газету „Свобода” ч. 42, з моєю розповіддю про сумну історію одного пам'ятника зі світлиною його. Ця подія для мене і для родини покійних Данила Мотуза і його брата Миколи Мотуза є дуже значною і відрадною. Того дня, коли зі США надійшла ваша газета, я був у своєму рідному селі Базарі, ходив на цвинтар до своїх родичів і знову відвідав зруйнований пам'ятник, вже на дотик відчувуючи викарбувані на ньому букви: Литвиненк... Вдома ж, у Монастириськах, застав вашу газету й відразу зняв кілька ксерокопій статті. Одну з них відіслав до Чорткова, синові Данила Мотуза – Мironові і його дочці Наталі. Мiron є дуже доброю людиною. Він один у нашому селі має у своїй пам'яті дуже багато із пережитого, записав усе, що запам'ятав, і ці записи передав мені. Я нині пересилаю до газети одну розповідь.

Іван Гулей, вчитель історії

Ірина Попадин – рідна сестра моєї мами Парасковії – жила у віддаленому від нас селі Садках, Заліщицького району, Тернопільської області. Ірина та її чоловік Григорій почали господарювати окремо від батьків, мали гарну хату, стайню, простору стодолу.

Ірина народила трьох синів: Василя – у 1919 році, Івана – в 1921 році і Петра – в 1923 році. Раділи родичі дітьми, але третя дитина їх засмутила: Петро не чув і не говорив. Коли

підріс, віддали його в спеціальну школу у Тербовлі, де він навчився писати і читати, та й повернувся до родичів, працювати разом з ними на полі і вдома. А Василь привів до хати невістку, дочка в них народилася, але пожила лише тиждень. За нею й інше горе: у 1940 році забрали Василя на фінську війну і вже ніколи він не повернувся додому.

У 1941 році в Садки ввійшло німецьке військо. Ширилися чутки про мордування енкаведистами не-

винних людей в Чортківській тюрмі, де в'язням вибирали очі, підвішували їх над палаючим вогнем, відрізували вуха і носи, ламали руки і ноги. При відступі більшовиків це страхиття відкрилося в камерах і в ямах навколо тюрми. Проте гітлерівці виявилися не ліпшими. Садки готувалися до опору. Найсміливіші йшли в ліси. Іван, середній син Ірини, став партизанським командиром під псевдом „Гонта”. Мати підсвідомо відчувала наближення трагедії. І горе не забарилося. Трагічно загинула молоденька невістка, німці схопили сина Петра і забрали на каторжні роботи в свою країну. В кінці 1945 року він повернувся додому у тій же одежині, що в ній його взяли, жовтий, зі запаленими щоками.

А в лісах тривала партизанська боротьба проти червоних окупантів. Більшовики вислали проти повстанців добре вишколені і жорстокі військові з'єднання НКВД. Першою їх жертвою з сім'ї став її чоловік. 2 квітня 1946 року, повертаючись через ліс додому з села Кошилівці, він натрапив на засідку і впав, скошений кулями. Ірина стала вдовою. Вдома залишився лише Петро, але в липні 1946 року заарештували і його. Ка-

рателі зробили висновок, що німий Петро є агентом ОУН, зв'язковим свого брата Івана, і знає місця партизанських крижок. Насправді брат не розкрив йому своїх таємниць, не брав з собою у ліс, оскільки той не чув найменшого шелесту і не надавався до тяжкої, небезпечної боротьби. Вороги повели нещасного, щоб він показав їм сховок партизанів. Понівеченого юнака кинули на віз, повезли в містечко Товсте. Люди злякано проводжали поглядами той віз і відразу ховалися хто куди, щоб самим не потрапити в руки душогубам. У Товстому колісниця смерті зупинилася, і мучителі наказали Петрові піднятися, зійти з воза і тікати. Хлопець сповз зі закривавленої соломи, що налипла до його ран, хитаючись, став на ноги, зробив один-єдиний хиткий крок і тоді гучно пролунав постріл. Кат вистрелив йому в потилицю. Вночі, на просьбу матері, той чоловік, якого примусили везти Петра у Товсте, наважився, за невелику плату, привезти тіло вбитого до Садків і тієї ж ночі вона його поховала.

У 1946 році енкаведисти спалили всю її хату і все в хаті, стодолу, хлів. Жила відтоді в сестри Марти, яку теж тяжко побили „визволителі”. Через три роки, 19 серпня 1949 року, вислідили вони Івана. Хотіли взяти живим, але він встиг прикласти револьвера до скроні і пострілом покінчив життя. Привезли його, вбитого, на возі до села і показували по всіх вулицях, щоб люди пізнавали, чи це дійсно командир „Гонта”. Бачила й мати сина, буйні його кучері в крові і навіки закриті очі. Відтоді почала ховатися, бо за нею вже шукали. Пішла до моєї мами, своєї сестри, просити притулку в далекому селі Базарі. Але ж і там облавники не давали людям спокою. Мої тато і мама сховали тітоньку Ірину в оборіг, вивісивши там у соломі глибоку нору і замаскувавши її знадвору.

Незручно там було, то тато знайшов Ірині притулок в літньої жінки Параскевії Бобовської. Там вона і оселилася, ніби далека родичка. За якийсь час надійшла чутка, що влада прощає таким, як Ірина, нехай вони виходять із сховків і здаються. Ірина, в містечку Товстому, стала перед дверима, за якими чоловік у військовому кітелі щось писав. Він зневажливо запитав:

– Ну що, довоювалась? Йди тепер у своє село і більше не протився нам, бо не залишишся живою.

На чорному згарищі її подвір'я зеленіла кропива. Притулилася чолом до прохолодної кори молодого горіха, посаженого кимось із синів, обняла його руками і плакала довго, тамуючи голосні ридання. Вітер злегка ворухив молоді, горіхові листочки, струшував з них росу і здавалося, що деревце плаче разом з нею. За рік чи два побудувала невеличку хатинку. Почепила на головну стіну сімейну фотографію, на якій вона з чоловіком і синами.

Останню зустріч з Іриною я мав у липні 1981 року. Почорніла, висохла як опеньок, вона розмотувала клубок своїх спогадів, і нитка з нього стелилася лише чорна-причорна. Ірина Попадин померла 15 жовтня 1981 року. Вже ніколи вона не дізнається, що в 2002 році, у видавництві „Золоті литаври”, вийшла друком книга чернівецького краєзнавця Нестора Мизака під назвою: „За тебе, Свята Україно (Заліщицький повіт у визвольній боротьбі ОУН-УПА)”, і що в тій книжці є добрий спомина про її синів Івана та Петра, про чоловіка та його брата.

UKRAINIAN BANDURIST CHORUS
AN AWARD WINNING ENSEMBLE FROM DETROIT, MICHIGAN
Oleh Mahlay, Artistic Director & Conductor

2004 SPRING CONCERT SERIES

www.bandura.org

Весняні Концерти 2004

SYRACUSE	HARTFORD	NEW YORK CITY
APRIL 2, 2004 7:00PM	APRIL 3, 2004 7:00PM	APRIL 4, 2004 2:00PM
FOWLER SCHOOL AUDITORIUM 227 Magnolia Street	THEATER OF THE PERFORMING ARTS 359 Washington Street	THE GREAT HALL AT THE COOPER UNION Third Ave at Seventh Street
TICKETS: 315.471.4074	TICKETS: 860.757.6388	TICKETS: 917.559.8629

Hear a unique blend of the bandura with an all-male chorus that has been enchanting the world since 1918!

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

Українському центру в Донецьку – 10 років

ДОНЕЦЬК. – 10 років тому, у 1994 році, за ініціативи Донецького обласного товариства української мови ім. Т. Шевченка була створена дослідно-видавнича фундація – Український культурологічний центр. Вона об'єднала ініціативних науковців, журналістів, фахівців різних галузей.

На сьогодні в доробку Центру вже є біля 100 видавничих проєктів – монографій, посібників для шкіл і вузів, довідників, художньої та публіцистичної літератури, яка розповсюджена головним чином на Донбасі, в Криму, Кубані, надійшла у всі головні книгозбірні України. Самостійно і у співпраці з партнерами УКЦентр створив, випустив друком і розповсюдив понад 100 назв книг і брошур з історії, народознавства, філософії, української літератури та мови, точних наук. Загальний наклад цих видань складає близько 350 тисяч примірників. Засновані і регулярно виходять три періодичних видання – аналітично-інформаційний фаховий журнал „Схід”, „Донецький вісник НТШ”, серія „Проблеми сучасного підручника середньої і вищої школи”. Український культурологічний центр є базовою організацією Донецького відділення НТШ, Донецького відділення Товариства „Україна-Світ” та інших українських фундацій в Донецьку.

Володимир Білецький

Концерт капелі ім. Л. Ревуцького до 75-річчя ОУН

У Київському міському Будинку вчителя відбувся урочистий вечір, присвячений 75-річчю створення ОУН. В ньому взяли участь представники різних політичних партій і громадських організацій, церковні діячі, зокрема Митрополит Дніпропетровський і Криворізький УПЦ Київського патріархату Адріян. Після доповіді голови Київської організації ОУН Павла Дорожинського Державна академічна чоловіча хорова капеля ім. Л. Ревуцького під диригуванням Народного артиста України Богдана Анткова виконала низку стрілецьких і повстанських пісень.

На фото: виступає капеля ім. Л. Ревуцького.

НОВІ ВИДАННЯ

Цікава і корисна книжка

Недавно автор цієї скромної рецензії отримав нову книгу відомого поета і журналіста Володимира Біляєва „На неокраїні крилі...”. Сприяв появі цієї книжки Український культурологічний центр – Донецьке відділення наукового товариства ім. Шевченка, а видало підприємство „Східний видавничий дім”.

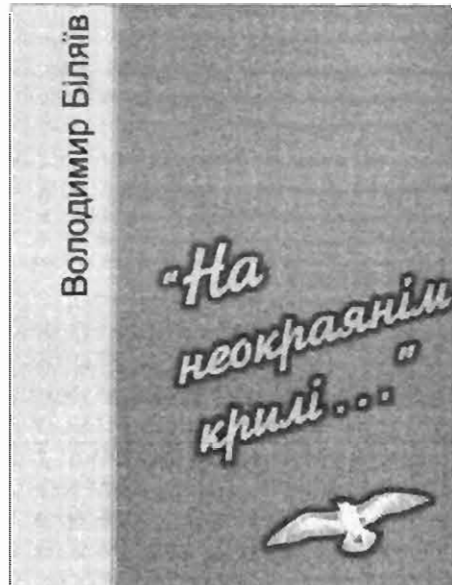
Володимир Біляїв зумів охопити своїми нарисами відомих і визначних майстрів українського слова західної діаспори – поетів, прозаїків, літературознавців, а також мовознавців, вчених, політиків, військовиків, громадських, політичних і церковних діячів. З багатьма згаданими особистостями автор був

знайомий. Дехто з них стали приятелями і друзями В. Біляєва. Ця книга буде корисна для всіх, кого цікавить розвиток української літератури ХХ століття. Особливо ж вона буде допоміжною для дослідників, літературознавців, студентів, викладачів, аспірантів.

Автор висловлює глибоку вдячність управі жіночого відділу організації Оборони Чотирьох Свобід України в США та Кураторії Фонду ім. Лариси Целевич і Уляни Целевич-Стецюк, що своїм грошовим дарунком покрили вартість друку збірника. Дякує теж всім рідним своїм і друзям, хто допоміг йому видати збірник.

Книжку „На неокраїні крилі...”, яка коштує з пересилкою 25 дол., можна замовити в автора за адресою: Mr. W. Bilajiw 336 Golfview Drive, #312, North Palm Beach, Fl. 33408.

Микола Вірний

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, ЛЮТИЙ 2004 р.

100 дол.	Болонка Василь Левицький Юрій Нагасвська Ольга	Бутвин, Па. Філядельфія, Па. Дітройт, Миш.	15 дол.	Александр Б. Благий Мирон Фединишин Степанія	Монтерей, Каліф. Спрінг Велей, Н.Й. Спрінгфілд, Н.Дж.	5 дол.	Форись Юрій Гайдук Теодор Ганушевська Іванна	Літсдейл, Па. Парма, Огайо Норт Провіденс, Р. Айл.
55	Антипів Ксеня Гасцька Ольга Канюка Марія	Ворен, Миш. Бронкс, Н.Й. Денвіл, Н. Дж.		Гавірко Зиновія Яременко Дмитро Караван Олег	Дірфілд Біч, Фла. Самервіл, Н.Дж. Інвернес, Л.		Канюка Марія Каркоць Михайло Когут Теодозія	Денвіл, Н.Дж. Мінеаполіс, Мін. Філядельфія, Па.
	Криштальський Ярослав Макар Євген Перейма Марта	Форест Гілс, Н.Й. Мавитенсайд, Н.Дж. Далас, Ва.		Каркоць Петро Кохановська Галина Лаврін Надія	Коламбія Гайтс, Мін. Етобіко, Онт., Канада Стерлінг Гайтс, Миш.		Козюпа Микола Краменко Степанія Кравчук-Велс Наталія	Іст Гановер, Н.Дж. Гардінер, Мейн Силвер Спрінг, Мд.
50	Американсько-Українська Медична Фундація. В пам'яті д-ра Степана Дудяка	Гросе Пойнте, Миш.		Новицька Ірина Опарик Танасій Полатайко Осип	Парма, Огайо Елбред, Н.Й. Бетел Парк, Па.		Кикіш Микола Лещинська Февронія Лозинський Михайло	Чикаго, Іл. Клифтон, Н.Дж. Савт Бостон, Мас.
45	Боржаківська Маргарита Боярська Іза Мізюк О.	Філядельфія, Па. Дандес, Л. Порт Орендж, Фла.		Руснак Ірина Штомпіль Тимофій Сорошак Володимир	Рочестер, Н.Й. Іст Гановер, Н.Дж. Чикаго, Іл.		Луківський Петро Макійчик Василь Мрилоцька Люба	Місісага, Онт., Канада Стретфорд, Кон. Ярдвил, Н.Дж.
	Петришин Володимир Сим-Липська Іванна Шведе-Славик Букс	Кренфорд, Н.Дж. Дірфілд Біч, Фла. Пало Алто, Каліф.	10	Щербанюк Григорій Бохно Михайло Богданів Віталій	Жоліст, Іл. Торонто, Онт., Канада Силвер Спрінг, Мд.		Нагребецький Роман Олиник Степанія Орисюк Віліям	Галифакс, Н.С., Канада Ворм Мінерал Спр., Фла. Банкувер, Б. С., Канада
40	Гуцуляки Ярміла і Ераст	Етобіко, Онт., Канада		Хома Іван Глушок Мирослава Копач В.	Бруклін, Н.Й. Роблінг, Н.Дж. Риджвуд, Н.Й.		Луківський Петро Макійчик Василь Мрилоцька Люба	Торонто, Онт., Канада Філядельфія, Па. Белвил, Небраска
30	Казанівський Орест	Чикаго, Іл.		Глушок Мирослава Копач В. Ковач Василь	Роблінг, Н.Дж. Риджвуд, Н.Й. Стретфорд, Кон.		Мрилоцька Люба Нагребецький Роман Олиник Степанія	Елдред, Н.Й. Чикаго, Іл. Вітінг, Н.Дж.
26.57	Шилкевич Степан	Трентон, Н.Дж.		Ковач Василь Коверко Теодозія Кузель Ярослав	Стретфорд, Кон. Порт Шарлот, Фла. Рочестер, Н.Й.		Олиник Степанія Орисюк Віліям Пашковська Неоніля	Вітінг, Н.Дж. Віліямсавн, Н.Дж. Балтимор, Мд.
25	Байко Петро Берегулько Павло Бук Юрій	Парма, Огайо Коламбія, П. Кар. Лас Вегас, Нев.		Кузель Ярослав Куземський Іван Кириленко Степан	Рочестер, Н.Й. Філядельфія, Па. Белойт, Віск.		Пашковська Неоніля Подолан Осип Продивус Олекса	Тавнтон, Мас. Сікокус, Н.Дж. Філядельфія, Па.
	Куропась Роман Лиса Соня Масляк Маріян	Ворен, Миш. Ст. Піт Біч, Фла. Лейквуд, Кол.		Кириленко Степан Лучанко Анастасія Луцишини Тереса і Мирон	Белойт, Віск. Рочестер, Н.Й. Фінікс, Аріз.		Продивус Олекса Шепель Павло Сендун Дмитро	Гайд Парк, Н.Й. Ветерсфілд, Кон.
	Плещени Неля і Павло Семків Олександра Сосяк Володимир	Маямі Шорс, Фла. Рочестер, Н.Й. Кольонія, Н.Дж.		Мельничук Едвард Мокей Віліям Панчук Ярослав	Кренфорд, Н.Дж. Вотервліт, Н.Й. Чикаго, Іл.		Шепель Павло Сендун Дмитро Сеник-Коваль Надія	
	Вітковицький Ігор Дмитренки Віра і Петро Дзюбинська Ірина	Силвер Спрінг, Мд. Маршфілд, Мас. Голивуд, Фла.	20	Панчук Ярослав Столярська Анна Телюк Наталія	Вотервліт, Н.Й. Чикаго, Іл. Омага, Небраска		Сеник-Коваль Надія Шейпфер Наталія Стельмашук Михайло	
	Гафткович Надія Пішак Антоніна Соляник Віктор	Ветерсфілд, Кон. Гатсон, Н.Й. Болдер, Кол.	7	Телюк Наталія Голія З. Цинайко Василь	Стемфорд, Кон. Тарпон Спрінгс, Фла. Юніон, Н.Дж.		Стельмашук Михайло Стеткевич Олександр Тхір Дмитро	
	Суботи Ірина і Анатолій Вомпель Анна	Чикаго, Іл. Філядельфія, Па.	5	Дорожинська Марія Дитиняк Володимир Дзіка Гелена	Норт Порт, Фла. Картерет, Н.Дж. Вудгейвен, Н.Й.		Тхір Дмитро Варешський Василь Винник Роман	
							Захаріясевиц Віра	
Разом								2,033.57 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи” – найстаршої української газети в світі.

СПОРТ

Футбол

Дніпропетровська команда „Дніпро“ 3 березня завершила змагання за Чашу УЕФА в 1/16 фіналу, коли у грі-відповіді з „Марселем“ зіграла внічию 0:0. За сумою двох змагань до наступного кола виходить французька команда. Після мінімальної поразки у Марселі шанси на успіх були 50/50. Зі стартовим свистком та націленістю на ворота Бартеза української команди вони, здавалося, подвоїлися.

Але „Марсель“, приїхавши до Дніпропетровська з запасом в один м'яч, відсиджуватися у захисті не збирався. Перший же удар у площину воріт був на рахунок гостей. Коли в еврачашах грають „Динамо“ чи „Шахтар“ завжди стоїть питання, ким підсилить тренер гру по перерві. У грі „Дніпра“ з „Марселем“ так питання не стояло: в запасі було лише 4 польових гравців, причому жодного – наступального плану. Було зрозуміло, що у другій 45-хвилині цим одинадцяти доведеться боротися за престиж українського футболу.

Футболісти „Марселя“ намагалися збити атакуючий порив „Дніпра“, але пристрасті на полі незабаром вдалося загасити. З 75-ої хвилини дніпропетровці розпочали тотальний штурм воріт „Марселя“, однак результат не був помітний.

Нічия „Дніпра“ дає Україні два місця у Лізі чемпіонів. Як мінімум, у два наступних еврачашових сезони Україна буде представлена у Лізі чемпіонів двома командами. Завдячувати цьому на даному етапі треба, перш за все, „Дніпрові“, а вже потім – невдачам норвежців та поляків. Зігравши у грі-відповіді внічию з французьким „Марселем“ дніпр'яни принесли у таблицю коефіцієнтів Україні 0,25 точки.

Тепер Україна має 22,125 залікових точки і гарантоване місце не нижче 15-го за підсумками сезону 2003-2004 рр., що дає право заявити дві команди за рік у найпрестижнішому турнірі Європи.

Команда „Крилатих“ – переможець футбольного мінітурніру

Переможці турніру – „Крилаті“ разом з організаторами турніру та суддями після вручення чаш.

СТЕМФОРД, Кон. – 22 лютого у спортивній залі Семінарії св. Василя відбувся футбольний турнір, організований з ініціативи місцевої футбольної команди „Леви“, яку заснували шість років тому колишні семінаристи. У турнірі брало участь 6 команд, поділених на дві групи.

У першій групі змагання зікінчилися з таким вислідом: „Леви“, Стемфорд – „Ч. Січ“, Ньюарк – 2:3; „Львів“, Спрінг Валей – „Леви“, Стемфорд – 1:1; „Ч. Січ“, Ньюарк – „Львів“, Спрінг Валей – 2:0. „Ч. Січ“ посіла перше, а „Леви“ – друге місце у першій групі. У другій групі змагались: „Крилаті“, Йонкерс – „Ватра“, Лонг Айланд – 9:3; „Словаки“, Стемфорд – „Крилаті“, Йонкерс – 4:4; „Ватра“, Лонг Айланд – „Словаки“, Стемфорд – 5:5. „Крилаті“ опинилися на першому місці, а „Словаки“ – на другому у другій групі.

У півфіналах грали: „Ч. Січ“ – „Словаки“ – 5:4 і „Крилаті“ – „Леви“ – 3:0. За третє місце боролись „Словаки“ і „Леви“. „Словаки“ перемогли з результатом 3:1. За перше місце боролись „Крилаті“ і „Ч. Січ“. „Крилаті“ перемогли з результатом 5:0 і стали чемпіонами

цього першого 4x4 футбольного мінітурніру. Командам вручено чаші – „Крилатим“ за перше місце, „Ч. Січ“ – за друге, „Словакам“ за третє. Чашу найкращого спортсмена турніру здобув гравець „Крилатих“, новоприбулий з України Іван Копитчак, а Роман Грибків отримав чашу найкращого воротаря.

Команда „Крилатих“ виступала в такому складі: Роман Гриньків – воротар, Богдан Лонецький, Іван Копитчак, Марко Гованський, Славко Турко, Сергій Козаков і Діма Дудник. Членам команди „Леви“ зі Стемфорду, а особливо Діну Ангелову, Юрієві Струсові і Ігореві Миرونору належить велика подяка та признання за вмиле і професійне проведення цього першого турніру у Стемфорді. Слід подякувати також суддям, а особливо головному судді Василеві Бережанському.

Стефан Гованський

Бокс

Невдало виступила національна збірна команда України на Чемпіонаті Європи в Пулі, Хорватія. Не на користь українського боксу і статистика виступів українських спортсменів на міжнародних турнірах за останні чотири роки.

З року в рік результати виступів боксерів України на провідних боксерських форумах погіршуються і якщо на минулих Олімпійських Іграх у Сідней бокс був одним з головних постачальників медалей для команди України (5 нагород), то тепер вона має тільки двох учасників Олімпійських ігор у Агенах, які не є найсильнішими навіть в Європі.

За останні три місяці у збірній команді України змінилося три тренери. Могли підсилити команду і здобути ліцензію боксери, яким місця в команді не знайшлося, – Джуньківський, Поляков, Сулейманов, Кібалюк.

7 березня у Києві з нагоди жіночого свята відбулись автоперегонки на серійних автомобілях „Велике жіноче ралі“. На фото: чемпіонка світу і Європи з боксу серед жінок Аліна Шатерникова готується стартувати в автоперегонах.

Фото УНІАН

TRYZUB – 1
УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ОПІКИ!

LICENSED MANAGER

NADIA OLEKSYN TAFT

12002 N. 25th AVENUE

PHOENIX, ARIZONA 85029

OFFICE: 602-678-5663

MOBILE: 602-290-9723

TRYZUB1@AOL.COM

ВІДКРИВАЄТЬСЯ ВЕСНОЮ 2004

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

ВІДДІЛ У НЬО ДЖЕРЗІ

www.uesa.org

та

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ
ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ І ПІДПРИЄМЦІВ НЬО ЙОРКУ І НЬО ДЖЕРЗІ
www.brama.com/uapba-ny-nj/-

щиро запрошують громаду на

доповідь

проф. КАРЛА ЗАЙНІНГЕРА

НА ТЕМУ ЙОГО ВИКЛАДІВ У КИЄВІ ПРО
„ГЛОБАЛЬНЕ КЕРІВНИЦТВО
ТЕХНОЛОГІЇ“

Субота, 27 березня 2004 р., год. 7:30 веч.

RAMADA HOTEL, Rt. 10 West, East Hanover, NJ

Проф. Зайнінгер є президентом фірми Global Technology Management Partnerships, і має широкий досвід у справах, котрі стосуються керівництва технології для глобальних фірм.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство на доповідь

д-ра ІГОРЯ ГУРИНА

„ЗЕМЛЯ І МИ – МИ І ЗЕМЛЯ“

(на основі студій з економіки)

Доповідь відбудеться

в неділю, 21 березня 2004 р., о год. 2-й по пол.

в будинку Академії

Адреса: 206 West, 100th Street, New York, NY 10025

Телефон: (212) 222-1866

Факс: (212) 864-3977

НА ДОЗВІЛЛІ

І СМІХ, І ГРІХ

Добропорядні курси

Читаю – й очам своїм не вірю: в Україні „плянується розробити новий навчальний курс з протидії корупції, повідомили в Міністерстві юстиції”. Що ж будуть на цьому курсі навчати? – ламаю собі голову. Коли дочитую до кінця: сприяння добропорядності!

Це ще одне вчення? Тепер я зрозумів, чому всі будівлі розв'язаного колгоспу в моєму селі розібрали „по ниткам” і цеглини, дошки, залізні штаби й інші частини колись великих будівель колишні колгоспники поскладали рядочками попід плоти. У майбутньому, може, придасться. Це і є добропорядність... Нова наука.

Написали, що „плянується розробити навчальний посібник”. Ну певно ж – високоякісного навчального матеріалу конче потрібно для університетського курсу! Бо щоб боротися з корупцією, треба її вивчити, дослідити її природу в Україні. А це не є проста справа. Свого часу взялася була досліджувати це Верховна Рада, яка славиться тим, що і найскладнішу проблему зробить ще складнішою. При обговоренні проєкту законодавства проти корупції депутати не могли зробити ані пів кроку, бо кожний з них мав свою дефініцію корупції. Справа буде легша

до розв'язання, коли з курсів вийдуть кандидати наук з корупції і корупційні академіки.

Однак олігархи не такі наївні. Підозріваю, що саме вони для власної користи придумали курси антикорупції. І до спілки намовили Канаду. Бо Канада буде на форумі ООН хвалитися, що це інтернаціональна допомога, й буде платити стипендії студентам цього курсу. Хто матиме доступ до цих долярів і стипендій?

Не покинули мене сумніви, коли я прочитав, що „розробка курсу корупції була досягнута на зустрічі представників мін'юсту України з директором групи міжнародного співробітництва міністерства юстиції Канади”. Тяжко повірити, що це все обійшлося без хабара (В Канаді теж існує корупція). А хабар – це корупція; хабарі потрібні корупції, як вода рибі – між хабарами й корупцією розмежування таке прозоре, як між кордонами Росії та України.

Кожен житель (і нежитель) України знає, що це таке хабар, бо без нього йому не ступити ані кроку поза поріг своєї хати. Курси – не курси, а боротьба з корупцією дасть такий самий результат, як війна Путіна з чеченцями. Треба позбутися кореня – причини цього лиха.

Розповів мені мій знайомий про свою дочку і зятя, які їздили в Україну адоптувати двоє дітей. Коли вибиралися до будинку, в якому знаходилося адаптаційне бюро, їм порадили купити півлітри гетьманської горілки. Здивувалися, але купили. Прийшли до

будинку – вхідні двері заступив їм дебелий швайцар. Почав розпитувати – пощо, куди? Зять відразу витягнув пляшчину – і дальша дорога стала вільна.

Чи можна звинувачувати швайцара? Щоб жити, треба випити. А немає за що, бо уряд завинив йому платню як не за півроку, то напевно за три місяці, та й платні ледве вистачить на харчі, а не на чарку. А жити треба. Чи в пострадянській філософії це – корупція? Хабарництво? Чи людська потреба?

Звідки взялося стільки багатіїв, мовби з нічого? Ті, що мали й мають владу й голос, „приватизують” державне майно. Колись називали такий процес дефравдацією. Християнський народ живе за десятьма заповідями Божими, де кажеться просто: не кради! Це гріх. Як для кого. Питання складне й невіршальне. Корупціонери і хабарники – невіршучі.

Який вихід? Чи можна цю ситуацію направити?

Мій приятель, який знає все, вважає:

– Народ повинен змусити їх „увірувати”, як зробили грузини. Народ не сміє датися затуманити якимись курсами корупції. Народові не треба вивчати „природу корупції” – люди „вивчають” цей курс кожного дня, „гендс он” – на практиці. Вони „мають те, що мають”. Але чи ще довго народ матиме те, на що дозволять олігархи?

Ро-Ко

ФІЛАТЕЛІЯ

Українські марки в „Медісон Сквер Гарден”

НЬО-ЙОРК. – 4-7 березня у Експоцентрі „Медісон Сквер Гарден” діяв велетенський ярмарок-продаж поштових марок з усього світу. Понад сто філателістичних фірм, поштових адміністрацій і товариств пропонували придбати марки, переглянути тематичні колекції, обмінятися досвідом колекціонування. Діяли лекторії для початківців і зала розваг для дітей. На цьому видовищі можна було придбати нові поштові марки усіх країн світу, а також цікаві пам'ятки минулого. Хіба ж не цікавий поштовий конверт, який у 1891 році був відправлений з Німеччини до Єгипту, побував на Цейлоні, у Венесуелі, Японії, США, Кюрасао, Панамі і повернувся до відправника. Тепер він коштує 500 дол.

На ярмарку можна було дізнатися про Українське товариство філателістів і нумізматів, засноване 1925 року в Відні і реорганізоване у 1986 році в США. Його адреса: 42 Irving Rd., New Hartford, NY 13413. Пропонувалися також численні марки, випущені у різні часи в Україні. Серед них були дві мініатюри з міста Сарни Рівненської області, які ви-

йшли у 1941 році накладом 45 і 50 мініатюр. За каталогом вони коштують 2,750 і 8,750 дол., але на виставці їх можна було придбати за 1,000 і 2,500 дол. Збереглися українські марки Віденського випуску 1920 року, які так і не були в обігу, поштові відправлення різного роду часу війни 1918-20 років.

Унікальним свідком історії стала поштівка Закарпатської України зі службовими друкованими написами трьома мовами – українською, російською та угорською. Тепер її можна було придбати тільки за 250 дол.

Маловідому сторінку філателії складали марки земської пошти на території України. За царських часів земства утримували пошту в тих місцевостях, де не було державної пошти, а тому випускали і свої марки для оплати поштових послуг. Як засвідчила виставка, збереглися такі марки, випущені у Золотоноші, Харкові, Херсоні, Кобеляках, Лохвиці, Переяславі, Полтаві. Ціна на ці марки коливалася в Нью-Йорку від 40 до 500 дол. Особливо цікаві були земські марки, що збереглися на конвертах того часу.

Л. Хм.

Марки про Злуку України...

24 січня пошта України випустила дві нових мініатюри. Марка художника Олексія Кохана присвячена 85-річчю проголошення об'єднання УНР і ЗУНР в єдиній соборній незалежній державі. На марці вміщено символи Києва і Львова, герб України. Наклад марок – 150 тисяч, номінальна ціна – 45 коп. В ультрафіолетовому освітленні на марках світяться тризуб і елементи його оздоблення.

...і Станіслава Людкевича

24 січня вийшла марка в пам'ять композитора Станіслава Людкевича (1879-1979). Марку намалював Василь Василенко. Станіслав Людкевич працював у Вищому музичному інституті Львова, був професором Львівської консерваторії ім. М. Лисенка. Він написав симфонію „Кавказ”, 9 симфонічних поем, ряд кантат.

1945 р. Поштівка Закарпатської України з виставки в Нью-Йорку

DNIPRO
26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(810) 759-6563

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
за фунт **69¢**

АВІАКВИТКИ в УКРАЇНУ
туди і назад починаючи від **\$640.00**

Картки Телефонічні до України \$10.00
за 100 хвилин безкоштовного з'єднання

Перепишемо відеокасети з Європейської на Американську систему і навпаки

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

Пачки в країни Балтії, Польщу, Росію, Білорусь, Молдову, Чехію і Словаччину

ВІЗИ І ЗАПРОШЕННЯ до УКРАЇНИ

Ukrainian Gift Shop
11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212

КАТАЛОГ КНИЖОК ВИПРОДАЖ

Автор і назва	Ціна в доларах
Академія Наук України. Інститут Економіки. Економіка України: минуле, сучасне і майбутнє. Матеріали Першого конгресу Міжнародної української економічної асоціації (українською і англійською мовами). Київ, Наукова думка, 1993, стор. 356.	12.00
Вашик, Петро. Воїн армії Ісуса. Публіцистично-документальна повість. Видавництво Каліфорнія, Сакраменто, 2001 р. М. обкл., стор. 116.	8.00
Вашик, Петро. Зоряні вітрила. Поезії. Рівне-Коннектикат, 2001р. Укр.-англ. мова. М. обкл., стор. 72.	6.00
Винниченко, Ігор. „Україна 1920-1980-их“. Депортації, заслання, вислання. Київ, видавництво „Рада“, 1994 р., стор. 125.	3.50
Голод, Марія-Анна. „Янгол у наймах“. Старосвітські легенди. Київ, видавництво „Рада“, 1995 р., стор. 77.	2.50
Горлач, Степан. „Хрестини незалежності“. Київ, видавництво „Рада“, 1994 р., стор. 190.	6.00
Горохович, Антоніна. „Батьки і діти“. Вінніпег-Торонто, 1990 р. Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада, стор. 176.	8.00
Кацавець Г. і Паламар Л. „Мова ділових паперів“. Навчальний посібник для студентів. Київ, „Либідь“, 1994 р., стор. 208.	5.00
Словник української мови в малюнках. Загадки, прислів'я, скоромовки, фразеологія. Кольорові ілюстрації. Побільшений формат. Київ, „Освіта“, 1995 р. Тв. обкл., стор. 415.	25.00
Танюк Лесь. Монологи. Театр, культура, політика. Харків, „Фоліо“, 1994 р. М. обкл. Стор. 383.	12.00

Ціни подані з пересилкою. Мешканці Нью-Джерсі повинні заплатити 6% стейтового податку.

Адреса:

SVOBODA, BOOKSTORE

2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

МІСТ MEEST Корпорація МІСТ - вибір тих, хто добре рахує свої гроші!

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПАЧКИ ЛИСТИ, БАНДЕРОЛІ
в Україну та по цілому світі в найкоротші терміни!

Міст - це завжди надійно!

Грошові перекази за декілька хвилин*
Тільки ми доставляємо гроші безпосередньо до рук адресата

* існують деякі обмеження

Пачки, листи, бандеролі та інші вантажі літаком або кораблем в найкоротші терміни

Щоденна висилка контейнерів Підбираємо пачки з дому
Щохвилинний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення

До Ваших послуг маємо понад 380 агентів в США та Канаді.
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: **1-800-288-9949**

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

БІЛОРУСЬ • РОСІЯ • ПОЛЬЩА • ЕСТОНІЯ • ЛАТВІЯ • ЛИТВА • СЛОВАКІЯ

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
 мінімум	 2-3 тижні мін. 10 фунтів	 Пересилка і доставка	 220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Відправляємо комерційні вантажі і полегджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакунки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Латвії, Литви, Словачії.

Підбираємо пакунки з дому безкоштовно.

Пересилка пакунків через UPS для клієнтів з інших штатів.

Безкоштовний телефон 1-800-965-7262

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна

Оплату беремо лише після виграти процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДІННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID

1373 Broad st., Clifton, NJ 07013

(973) 773-9800

ПАЧКИ В УКРАЇНУ DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну
та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Тел.: (973) 916-1543	Тел.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

РЕКЛЯМА - ЦЕ КЛЮЧ ДО УСПІХУ!

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ І РЕКЛЯМИ

Tel.: (973) 292-9800 дод. 3040

Fax: (973) 644-9510 • E-mail: svoboda@att.net

Поштою: Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

ADVERTISING DEPARTMENT

**Ні в одній фінансовій установі
% ВІДСОТКИ
на ощадностях та сертифікатах не є такі високі
ЯК У
Федеральній Кредитовій Кооперативі
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
ЗАВІТАЙТЕ ДО НАС
І
ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ В ЦЬОМУ САМІ!**

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: (212) 473-7310 Fax: (212) 473-3251

ВИГІДНО РОЗТАШОВАНІ ФІЛІАЛИ:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: (845) 626-2938 Fax: (845) 626-8636
226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: (516) 565-2393 Fax: (516) 565-2097
32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106 Tel: (718) 626-0506 Fax: (718) 626-0458

Е-пошта: SRNYFCU@aol.com Відвідайте нас на Інтернеті: www.selfreliancecnny.org

Користуйтеся нашим безкоштовним телефоном: 1-888-SELFREL (1-888-735-3735)

www. TRYPIIIA.com

Discover the oldests civilization in Ukraine - TRYPIIIA. Attend Summer Study Program and a Tour. For details visit our website or call: (703) 593-8522

AMERIQUEST
MORTGAGE COMPANY

Потребуєте позичку? Кредитні проблеми?

Ми можемо Вам допомогти !!!

- * Поганий кредит * Банкротство
- * Без кредиту * Нові емігранти
- Жадна аплікація не буде відкинена.
- * 1-ий, 2-ий моргедж * Відкритий кредит
- * Особисті позички * Консолідація боргів
- * Увага *

для першоразових покупців хат:
Заплатіть тільки 5% або 5,000 дол. завдатку!!
Потелефонуйте сьогодні
1-613-263-5502

• НА ПРОДАЖ •

**ЧИ ВИ ПЛАНУЄТЕ
ПРОДАТИ СВІЙ БУДИНОК?
ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ
СПЕРШУ ДО НАС!**

Ми купуємо 6- 60 родинні будинки

Charles Podpirka
JRC Management LLC

(718) 459-1651

На продаж ресторан
біля Союзівки.
Продає власник.
(845) 626-7625

Понад 30,000 читачів
тижнево дивиться
на реклами!

**ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!**

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гавайях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з НЬЮ-ЙОРКУ до:

„FINNAIR“

Ст. Пітербург \$459 + податок (RT)
Москва \$459 + податок (RT)
Рига \$399 + податок (RT)
Вільно \$399 + податок (RT)

„AEROSVIT“

Київ \$645 + податок (RT)
Львів \$725 + податок (RT)
Івано-Франківськ \$725 + податок (RT)
Одеса \$725 + податок (RT)

Нові спеціальні ціни на ЛІТО:

„MALEV“ (Мадярска авіалінія) до Києва, Москви і Одеси - \$ 765 + податок (RT)
Пропонуємо низькі ціни на „LUFTHANSA“, і „AEROFLOT“

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

http://www.albatravel.com

e-mail: albatravel@aol.com

**YURI
INTERNATIONAL**
TRADE, TRAVEL, PARCEL SERVICE

Пакунки, авіаквитки, доляри, харчі, бандеролі, візи з Америки і Канади до:
України, Росії, Білорусі, Молдови, Балтії, Польщі, Середньої Азії та Кавказу

- Запрошення до Америки, візи в Україну, продовження віз в Америці
- Відвозимо і зустрічаємо на летовищах Львова, Києва, Москви, Торонто і Нью-Йорку
- Допомогаємо покласти еміграційні справи з „Green Card“
- Відправляємо пакунки з України до Америки і Канади

Відбираємо пакунки з кожного дому в Америці

Відеотрансфер PAL/SECAM - NTSC

Дзвінки в Україну 14¢ за хвилину • Москва 4¢ за хвилину

4166 Union RD., Cheektowaga, NY 14225

(716) 630-0130 • Fax: (716) 630-0133

E-mail: Yuriinter@hotmail.com

Web-Site: www.yuriinter.com

DRAGO FUNERAL HOME

43-10 30th Avenue, Astoria, NY

(718) 278-0089

LOUIS PILLARI - Director

Родина ПОДПІРКА - власники

Comfort and Caring

Щира порада, родинна обслуга

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩІРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тілних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

**УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

DUNWOODIE TRAVEL BUREAU LTD.

800-550-4334 914-969-4200

125 Corporate Blvd., Ste 300, Yonkers, NY 10701 FAX 914-969-2108
e-mail: dunwoodie@vacation.com

Весняна випродаж до 31 березня 2004 р.
Для читачів „Свободи“ скидка 10 дол. від квитка

Подаємо до відома, що наша фірма продає квитки по цінах:

Ціни на Аеросвіт

До 31 березня

1 квітня - 30 квітня

1 травня - 18 травня

Київ(обі ст./одна ст.)*

\$449/\$369

\$568/\$455

\$579/\$560

*Всі податки додатково. Молодь 12-24 років 690 дол. в обі сторони.

Всі інші міста в Україні додатково 80 дол.

Ціни на LOT

до 27 березня

28 березня - 30 квітня

1 травня - 29 травня

30 травня - 19 червня

Київ *

\$480 обі ст./ \$355 одна ст.

\$580 обі ст./ \$405 одна ст.

\$690 обі ст./ \$445 одна ст.

\$795 обі ст./ \$495 одна ст.

Львів/Одеса*

\$530 обі ст./ \$375 одна ст.

\$630 обі ст./ \$425 одна ст.

\$730 обі ст./ \$465 одна ст.

\$850 обі ст./ \$525 одна ст.

*Всі податки додатково. Львів і Одеса 50 дол. додатково.

Сеньйори 10 відсотків знижки на LOT.

Маємо найкращі ціни з інших міст Америки. Наша фірма під час 35 років обслуговувала тисячі вдоволених клієнтів у найбільш складних подорожах по цілому світі. Пропонуємо наступні послуги: квитки на всі летунські лінії, круїзи, готелі, поїзди, авто-рентування, відпочинкові курорти. Ми радо допоможемо в туристичних послугах в Україну та східну Європу включно з візами, паспортами та запрошеннями.

Чекаємо на Ваші телефони: **(800) 550-4334 або (914) 969-4200**

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union
Федеральна Кредитова Кооператива СУМА
Пропонує

Найновіші, Найшвидші і Найвигідніші Послуги.

- Вікно Каса (Drive thru teller window)
- Mon-Tru: 8:00 A.M. - 3:00 P.M. Fri: 8:30 A.M. - 8:00 P.M.
- АТМ машина - 24 години, 7 днів
- Додаткові години урядування
- Обслуга від понеділка до суботи
- Ранні і вечірні години урядування
- Позики на землю (vacant land loans)
- Позики на будову (construction loans)

Тільки у нашій кредитівці СУМА в Йонкерсі Вам не потрібно шукати за паркуванням, платити за паркування і висідати із машини. Всі Ваші фінансові справи можна покласти дуже швидко через Вікно Каси (Drive - thru teller window), а також дістати гроші у вигідний для Вас час через АТМ машину.

Головне Бюро:

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701-6841
Phone: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-4090
Monday-Thursday: 9:00 A.M. - 3:00 P.M.
Friday: 9:00 A.M. - 8:00 P.M.

Філія у Йонкерсі:

301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: (914) 965-8560
Fax: (914) 965-1936
Tuesday - Thursday: 3:00 P.M. - 8:00 P.M.
Saturday: 9:30 A.M. - 12:30 P.M.

1-888-644-SUMA

E-mail: Sumayonfcu@aol.com

Філія у Стемфорді:

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902
Phone/Fax: (203) 969-0498
Tuesday, Wednesday, Friday:
4 P.M. - 8 P.M.

Філія у Спрінг Валі:

SS Peter & Paul Ukr. Catholic Church
41 Collins Avenue, Spring Valley, NY 10977
Phone/Fax: (845) 425-2749
Tuesday, Friday:
5:30 P.M. - 8:30 P.M.

Дирекція Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА

10-10-719

Посмішка жінки віє весною Посмішка жінки нас сенсом життя гріє

Неймовірні розцінки, Велика економія
Надійний сервіс, надає Вам компанія,
яка обслуговує вашу громаду
вже понад 14 років!

Україна

14.9¢

Більше телефонуйте - більше заощаджуєте!

Простий в користуванні. Просто наберіть

Для дзвінків по Америці та в Канаду: 10-10-719

+ 1 + код міста + номер телефону

Для дзвінків закордон: 10-10-719

+ 011 + код країни + код міста + номер телефону

Питання? Телефонуйте: 1-800-309-2182

або відвідайте нас на інтернеті:

www.1010719.com

Україна	14.9¢
Росія	9.9¢
Москва	4.9¢
Санкт-Петербург	4.9¢
Молдавія	16.9¢
Ізраїль	7.9¢
Німеччина	7.9¢
Канада	4.9¢
Америка	4.9¢

Нема щомісячної оплати • Не потрібно переключатись • Готовий до роботи з Вашого телефону вже зараз

Якщо Ви вже користуєтесь послугами сервісу 10-10-719, зателефонуйте в Центр Обслуговування, щоб отримати такі ціни. Стягується невелика оплата за з'єднання у розмірі 30с за кожний дзвінок. Вартість дзвінків по Америці дійсна для всіх штатів за викнятком Аляски та Гаваїв. Дзвінки закордон на стільникові телефони можуть мати іншу вартість. Regulatory Assessment Fee applies.

Обслуга:

startecSM
THE WORLD, CLOSER TO HOME

бл. п.
ТЕОДОР КІКТА

д-р фармацевтичних наук Варшавського Університету.

Син о. Павла і Теодозії Войтович.

Нар. 1 березня 1912 р., у селі Унятичі, повіт Дрогобич на Підкарпатті.

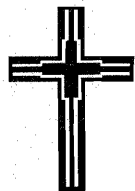
Помер 15 лютого 2004 р. у Варшаві і похоронений 20 лютого.

Колишній аптекар у Ряшові і Любачові, де був включений до армії і в марш до Берліну. Статус ветерана допоміг йому після війни поселитися у Варшаві і всеціло посвятитися науковим дослідженням.

Опублікував майже двісті статей, вісім менших книжок і в 1972 р. основну працю на 399 сторінок „Фармацевтичний промисл у Польщі 1823 – 1939“. Відновив музей фармації у Варшаві і був його кустосом.

Був активним членом наукових товариств, в тому числі і НТШевченка у Польщі. За діяльність і публікації вислідів своїх піонерських досліджень д-р Теодор Кікта був нагороджений Похвальними актами, у тому від столиці Варшави і від республіки Польщі.

Брат СТЕПАН з ріднею у Клівленді, Огайо
стриєчний брат інж. МИКОЛА, з ріднею у Львові.

ПРЕЗИДІЯ ВИДАВНИЦТВА „ЛІТОПISУ УПА“
ділиться сумною вісткою з друзями по зброї та
українською громадою, що 29 лютого 2004 р.
відійшла у вічність

сл. п.
ЄВГЕНІЯ ХОДАНЬ-КУЛИК

нар. 22 травня 1929 р. в с. Диків Новий, Любачівського повіту, Україна.

Покійна залишила в глибокому смутку:

мужа – МИКОЛУ
синів – АНДРІЯ з дружиною ЙОСИПОЮ
– РОМАНА з дружиною РОМОЮ
внука – ІВАНКА
сестер – МАРІЮ і КАТЕРИНУ
брата – МИХАЙЛА з родиною
та ближчу і дальшу родину в Канаді, США, Польщі і Україні.

Похоронні відправи відбулися в середу, 3 березня 2004 р. Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Володимира в Оаквіль, Онтаріо, Канада, на секції УПА

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу, в пам'ять Покійної,
родина просить складати пожертви на „Літопис УПА“:
P.O. Box 97, Stn. „C“, Toronto, Ont., Canada M6J 3M7.

Ділимося сумною вісткою, що 25 лютого 2004 р. відійшов
у вічність на 92-му році життя, наш дорогий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
ЙОСИФ ПАНТЕЛЮК

нар. 5 квітня 1912 р. в селі Ілінці на Гуцульщині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 27 лютого в українській католицькій церкві св. Марії у Норт Порті, Фла.

Тіло Покійного поховане на цвинтарі у Веніс, Фла.

Залишені у смутку:

дружина – ІРИНА
син – ЄВГЕН з дружиною ЛЮБОЮ
внуки – РОМАН, ЙОСИП, ІННА
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА 7-го ВІДДІЛУ ООЧСУ в ПАССЕЙКУ
повідомляє своїх членів і громаду, що 1-го березня 2004 року
в Кліфтоні Н. Дж. відійшов у вічність на 77-му році
трудолюбивого життя

сл. п.
ТЕОДОР МАРЩІВСЬКИЙ

уродженець села Глинні, Західна Україна.

З приїздом до Америки був власником будівельної фірми в Н. Дж. Покійний був членом української католицької парафії св. Отця Миколая в Пассейку та активним і працюючим членом: ОУН, ООЧСУ, УККА, СУМ, УНП, „Самопоміч“, Фондації „Воля“ і Української Централі.

Залишені в глибокому смутку:

дружина – МАРІЯ
доні – МАРІЯНА
– ЛІДІЯ з мужем
– ГАЛЯ
брат – СЛАВКО в Україні
та ближча і дальша родина.

Нехай гостинна Американська земля буде йому легкою.
Дружині покійного Марії, всій родині й друзям
висловлюємо наші глибокі співчуття

Вічна Йому пам'ять!

Родина просить бажаючих складати пожертви в пам'ять покійного на:
„ДАР ЖИТТЯ ДІТЯМ УКРАЇНИ“, на адресу: UAFF – Gift of Life,
PO. Box 255, Cooper Station, New York, NY 10276-0255.

Чеки виписувати на UAFF-Gift of Life.

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 7 березня 2004 р.
відійшов у вічність на 60-му році життя любий наш
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО

бл. п.
**д-р ЯРЕМА НЕСТОР
ГАНДЗІЙ**

нар. 11 серпня 1943 р. у Львові, Україна.

ПАРАСТАС відбувся у середу, 10 березня 2004 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у четвер, 11 березня 2004 р., о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, Whippany, NJ, а опісля на Pine Bush Cemetery, Kerhonkson, N.Y.

Залишилися в глибокому смутку:

дружина – ЛЕСЯ
сини – ДАМ'ЯН з дружиною РЕНАТОЮ
– НЕСТОР
внуки – МАТЕЙ
– СТЕФАН
– СОФІЯ
ближча і дальша родина в США, Канаді і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 21 лютого 2004 р.
відійшов у вічність на 89-му році життя найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДЗЯДЬО, ПРАДЗЯДЗЬО

бл. п.
СТЕПАН МАЛАНЧУК

нар. 2 жовтня 1914 р. у селі Чесники, біля Рогатина.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 27 лютого 2004 р. у Пармі, Огайо.

Залишені у смутку:

дружина – СТЕФАНІЯ
син – БОГДАН з дружиною ОЛЕЮ, дітьми і внуками
донька – КСЕНЯ з дітьми і внуками
сини – МАРКО
– ДАМ'ЯН з дружиною ДІЯНОЮ і дітьми
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

ЗЕМЛЯЦТВО „ПЕРЕМИЩИНА“

з жalem повідомляє, що 9 березня 2004 р. відійшов у вічність

бл. п.

д-р ОЛЕГ М. ВОЛЯНСЬКИЙостанньо замешкалий у Кергонксоні, Н.Й.
довголітній активний член земляцтва „Перемещина“

Вічна Йому пам'ять!

ЗА УПРАВУ ЗЕМЛЯЦТВА „ПЕРЕМИЩИНА“:
ПЕТРО ГРИЦАКДілимося сумною вісткою, що 6 березня 2004 р.
у Брукліні, Н. Й. відійшов у вічність

бл. п.

АЛЕКСАНДЕР ПОЛІЩУКПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 9 березня 2004 р. в українській
католицькій церкві Чесного Хреста, Бруклін, Н.Й.Тіло Покійного спочило на українському католицькому цвинтарі св. Духа
в Гемптонбурзі.

Залишені у смутку:

дружина – РОСИТА з дому ЧОРНА
сини – ПАВЛО
– ПЕТРО
невістка – АНА
сестра – ВАЛЕНТИНА КОЛОДКА
племінниця – ОЛЬГА ГЕЙТА
племінник – МИХАЙЛО КОЛОДКА
теща – АНАСТАЗІЯ ЧОРНА

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що у вівторок,
9 березня 2004 р. відійшов у вічність наш найдорожчий
БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

д-р ОЛЕГ МИРОСЛАВ ВОЛЯНСЬКИЙ
гербу „Amicus“

нар. 15 квітня 1914 р. в Коломиї, Україна.

ПАНАХИДА ВІДБУЛАСЯ в п'ятницю, 12 березня о год. 6-й веч. в похоронному заведенні Humiston Funeral Home у Кергонксоні, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 13 березня о год. 10-й ранку в церкві св. Трійці у Кергонксоні, Н.Й.

Тіло Покійного буде поховане на цвинтарі св. Духа у Гемптонбургу, Н.Й.

У смутку залишені:

дочки – ЛІЛЕЯ з мужем АНДРІЄМ ГОРНЯТКЕВИЧЕМ
– БОГДАННА
сини – ТАРАС
– ІГОР з дружиною МОРИН
– ЛЕВ з дружиною МАРІЙКОЮ
внуки – ОЛЕГ, СТЕФАН, ЛЕВ, ІВАН
внучки – ЛАДА БАСА
– НІНА з мужем РОБ КЕЛЛІ
– ЛЕСЯ
родини – ВОЛЯНСЬКИХ, ВИТВИЦЬКИХ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Україні
і Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів Родина просить бажаючих складати пожертви на
Пласт або на фонд „Дітей Чорнобиля“.У великому горю ділимося з приятелями і знайомими
сумною вісткою, що 8 березня 2004 р. упокоїлася у Бозі
після довгої і тяжкої недуги наша найдорожча
МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА і ТІТКА

бл. п.

МАРТА**ОЛЕСНИЦЬКА ЦИМБАЛІСТА**
з ВАЛЬНИЦЬКИХЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА відбулася в четвер, 11 березня о год. 7:30 веч. в
Hines-Rinaldi Funeral Home, Silver Spring, MD.ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться 12 березня 2004 р. в церкві св.
Троїці в Silver Spring, MD., о год. 9-й ранку, а опісля тіло Покійної спочи-
не на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

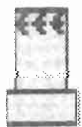
Горем прибиті:

донька – КСЕНЯ КУЗЬМИЧ
внуки – ЮРІЙ і ДАНИЛО
сестра – МАРІЯ ГІРНЯК з родиною
брат – ІГОР ВАЛЬНИЦЬКИЙ з дружиною ВІРОЮ
і родиною
родина – БОДНАРУКІВ
сваха – ВАЛЕНТИНА КУЗЬМИЧ

Вічна Її пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.**Oblast Memorials**

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.*За мову і зміст посмертних
оголошень
і подяк редакція не відповідає*

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

**ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ
ЧИ КУПИТИ ХАТУ?**
Зверніться до
ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА

(908) 790-9240
або
(908) 265-7618
Exit Realty

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забори, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2003 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

**COMPLETE
MORTGAGE
SERVICE**
Бізнесові, комерційні і персональні позички
**ПРОМІНЬ СВІТЛА
в моргеджових лабіринтах**

Ми допоможемо Вам знайти
ПРАВИЛЬНУ ДОРОГУ!
1.85% – незмінна позичка на 30 років
4.875% – незмінна позичка на 15 років
100% – фінансування без перевірки
приходів
Поганий кредит, брак кредиту –
це не перешкода!

КУПОН
\$395 –
знижка
від
апликаційної
оплати!

**Мінімальні
розходи
згідно
з
розрахунком**

www.whymortgage.com
Тел. (215) 396-7277
1-866-896-7277 – (Toll free)

Regata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
567 дол. + tax (round trip)
385 дол. + tax (one way)
Київ
399 дол. + tax (round trip)
325 дол. + tax (one way)
Restrictions Apply

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець
забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
Tel.: 716 674-5185 • Fax: 716 675-2238

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець
забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: iouri_uke@hotmail.com

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

**157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002**
(Тільки за попереднім домовленням)

**УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International**
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Фірма „КАРПАТИ“
Licence № 113486759
Виконує малі і великі роботи. Перероб-
ляє хати, лазнички, направляє дахи, ви-
конує цементні праці, а також малює на-
зовні і всередині (handyman) сантехнічні і
електричні роботи – Василь Чолак
Тел.: (718) 937-1021
Beeper: (917) 935-0280

16.9¢/min
CALL UKRAINE
Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
- any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards:
calls to Ukraine from 7.6¢/min.
1-800-448-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати - тільки з фірмою КАРПАТИ!

Export-Import
ТРИКОШІ ПИРАМИ

**Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?**

TRAVEL

протягом 2-7 днів
**Доставляємо до рук
адресата
в Україну, країни СНД
та Східної Європи
американські долари**

ПЕРЕСИЛКУ ПАЧОК

**ДОСТАВУ
ХАРЧОВИХ ПАЧОК
З КАТАЛОГУ**

**доставу тракторів,
автомобілів,
побутової техніки
та електроніки**

На всі замовлення Ви отримаєте
показовання від Ваших близьких

Телефонуйте до нас,
щоб оформити замовлення
та за детальнішою інформацією

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com

НА ВСІ АВІАЛІНІЇ СВІТУ!

**Запрошення
до Канади та США**

**Візи до України,
Польщі та Росії**

**Медичне
забезпечення
для відвідувачів
у Канаді**

**ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах**